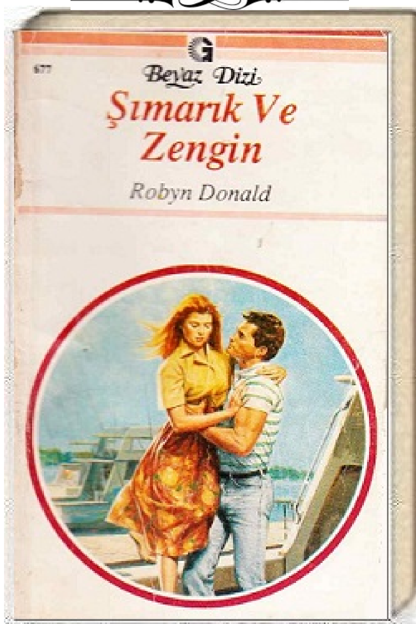
Robyn Donald - Şımarık ve Zengin



Cathy kalbinin çılgın gibi atmaya başladığını hissetti.

Dudaklarının aralandığını ve gözlerinin yarı yarıya kapandığını fark etmedi bile. Jake, yumuşak bir ses tonuyla, "Evet," diye fısıldadı "Erkeklerin sana baktıklarında gördükleri şey bu işte. İstekle açılmış bir çift dudak, vaat dolu bir bakış ve deneyimli bir kadın. Erkekler üstünde nasıl bir etki bıraktığını çok iyi biliyorsun güzelim."

Bölüm Bir

Zilin ısrarlı sesi, Cathy Durrant'ı derin uykusundan bir anda çekiverdi. Genç kız şaşkın bir halde yerinden fırladı ve yatağının başucundaki saate uykulu gözlerle baktı. Bir buçuk! Bu saatte zili bu denli ısrarlı çalan kim olabilirdi?

Ama Cathy, iki yıl bir yetimhanede çalışmış olmanın getirdiği tecrübeye sahipti, bu yüzden de gecenin garip saatlerinde uyandırılmaya alışkındı. Esneyerek yataktan kalktı ve kızıl saçlarını arkaya itip üzerine bir sabahlık geçirdi.

"Kim o?"

"Cathy, kapıyı açar mısın lütfen? Burası çok soğuk."

"Peter? Neler oluyor? Peki, peki, hemen açıyorum."

Peter Theobald, genç kızın en eski arkadaşıydı. İkisi komşu evlerde büyümüşler ve yıllar geçtikçe birbirlerine daha da çok bağlanmışlardı. Yakınlıkları en az iki kardeş arasında olacağı kadar güçlüydü.

Cathy kapıyı açar açmaz burnuna çarpan güçlü bir viski kokusuyla irkilmişti. İçini çekerek, "En iyisi bir kahve yapayım," dedi.

Peter hızla atılıp genç kızın koluna yapıştı. "Ben sarhoş değilim Cathy!"

"Olabilir, ama gecenin bu saatinde uyanık kalabilmek için benim koyu bir kahveye ihtiyacım var."

Peter'ın yakışıklı yüzü utançla kızarmıştı. "Özür dilerim Cathy, seni rahatsız etmek istemezdim. Ama biliyorsun, senden başka güvenebileceğim hiç kimse yok."

Genç kız bu sözlerin doğru olduğunu biliyordu. Sevgiyle gülümseyerek, "Önemi yok," diye mırıldandı. "Haydi, ben kahve yaparken sen de olanları anlat."

Ama mutfağa girmeleriyle birlikte, Peter'ın konuşma isteği de kaybolmuş gibiydi. Genç kız bir yandan kahveyi hazırlarken, bir yandan da onu izliyordu. Arkadaşının

her zamankinden daha huzursuz ve gergin göründüğünün farkındaydı.

Kahvelerini alıp oturma odasına geçtiklerinde genç adam vücudunu rahat bir koltuğa bırakıverdi. "Sorun Emma."

Genç kız sıkıntıyla içini çekti. Zaten Peter'ın Emma'dan başka bir sorunu olamayacağını biliyordu.

Genç adam anlatmaya devam ediyordu. "Daha doğrusu, Emma'nın o Allah'ın belası ağabeyi. Şu ünlü Jake Ferrers yani! Çağımızın en önemli yazarı, tüm hanımların gözdesi, bugünün Shakespeare'i! Ama ben Emma'yı en başından uyarmıştım. Yeni Zelanda'da sıradan bir avukatla birlikte yaşamanın ünlü ağabeyiyle birlikte geçirdiği hayata hiç benzemeyeceğini söylemiştim ona. Ama o kararını vermiş gibi görünüyordu. Artık daha sakin bir hayat istediğini söyledi bana. Yine de evlendiğimiz günden bu yana, beni ağabeyisiyle kıyaslamaktan başka bir şey yaptığı yok."

Cathy genç adamın üzgün yüzüne bakarken yüreğinin burkulduğunu hissetti. Peter şu anki haliyle artık fotoğraf albümlerinde kalmış olan çocukluğuna o kadar benziyordu ki. Sanki hâlâ küçücük ve savunmasız bir çocuktu.

Genç adamın gözlerinde yoğun bir acı vardı. Umutsuzluk dolu bir sesle, "Ama ben Jake Ferrers gibi birisi değilim," diyordu. "Asla da olmayacağım. Sen onunla tanışmadın Cathy. Emma'yla evlendiğimiz sıralarda sen Asya'da, öksüz çocuklara bakıyordun. Jake hayatım boyunca gördüğüm en çekici erkek. Üstelik de küstah ve kendini beğenmiş, ama yine de iyi bir insan. Onu severim. Ama bir garsonun dikkatini çekmeyi başaramadığım, ya da Paris'ten gelmiş bir elbiseyi almaya bütçemin yetmeyeceğini söylediğim zamanlarda karımın beni hemen onunla karşılaştırmaya başlamasına dayanamıyorum artık. Biliyor musun, Emma uçakla Sydney'e gidip yeni elbiseler almak istedi! Beni milyarder zannediyor

galiba bu kadın."

Cathy bir an utançla yere baktı. Genç kız, istediği anda dünyanın istediği yerine uçabilecek kadar zengindi. "Bana karın çok mutsuzmuş gibi geliyor, Peter."

"Mutsuz tabii! Su gibi para harcayamadığı için mutsuz! Sosyal hayatı eskisi kadar renkli olmadığı için mutsuz! Ne de olsa Londra, Paris ya da New York gibi hareketli bir yer değil Auckland. Ama o tüm bunları başından beri biliyordu Cathy! Bana paranın ve sosyal hayatın hiçbir önemi olmadığını söylemişti. Beni sevdiğini..."

Genç adam umutsuzlukla dudaklarını ısırdı. Yeniden konuşmaya başladığında sesi büyük bir acıyla doluydu. "Ama sevmiyor işte. Onun asıl istediği, Jake Ferrers gibi olağanüstü bir erkekti. Ama ben sıradan bir insanım Cathy. Jake gibi olamam."

Cathy arkadaşına ne diyeceğini bilemiyordu. Beş yıl önce, henüz on sekiz yaşındayken yaptığı kısa bir evlilikten başka hayat tecrübesi olduğu söylenemezdi. Babası, genç kız henüz bir bebekken ölmüştü. Büyükannesiyle büyükbabasının evliliği de, erkeğin lider olduğu klasik evliliklerden biriydi. Genç kızın kendi evliliğinden ise söz etmeye bile değmezdi aslında.

Dikkatli bir ses tonuyla, "Seni sevmediğinden emin misin?" diye sordu. "Madem sevmiyordu seninle neden evlendi?"

Peter, "Seks," diye homurdandı. "Benimle evlenmesinin tek nedeni aramızdaki güçlü cinsellikti. Aslında yatakta hâlâ mükemmel..."

Genç kız sert bir sesle, "Bunları bana anlatmanın doğru olduğunu hiç sanmıyorum Peter," diye atıldı.

Genç adamın dudaklarında sevgi dolu bir gülümseme belirmişti. "Küçük Cathy. Ne kadar masum ve ciddisin. Büyükannen seni iyi eğitmiş. Biliyor musun, evliliğinin nasıl geçtiğini hep merak etmişimdir. Seks konusundaki utangaçlığına baktıkça, bizim Trent'in sana elini

bile sürmemiş olduğunu düşünürüm hep."

Cathy ters bir şey söylememek için kendini tutmuştu. Peter'ı çok severdi gerçi, ama evliliğini ne onunla ne de bir başkasıyla konuşmak istiyordu. "Bence artık eve gitmelisin. Emma meraktan ölmüştür. Umarım bu halinle araba kullanmıyorsundur."

"Hayır, buraya taksiyle geldim. Biliyor musun Cathy, seninle evlenmesi için Trent Addison'ı tuzağa düşürdüğünü bana kendi ağzınla söylememiş olsaydın böyle bir şeye asla inanmazdım. Ama aslında böyle güç bir işi de yalnızca sen başarabilirdin. Diyorum ya, sana hep imrenmişimdir. Çocukluğundan beri çok cesur bir kızdın, korku nedir bilmezdin."

"Ben sadece şımarık bir canavardım. Haydi Peter, artık eve dönmen gerek. Sana bir taksi çağırayım."

Ama genç adamın henüz evine dönmeye hiç niyeti yoktu. "Hayır, büyükbabanla birlikte olup Trent'i seninle evlenmeye zorlamanıza çok şaşırmadım aslında. Sir Thomas'ın ikinizi 'uygunsuz' bir durumda yakalamasını sağlamak çok akıllıca bir plandı. Tabii büyükbaban da bu durumda onu seninle evlenmeye zorladı. Elinde de çok güçlü kozlar vardı. Trent seninle evlenmediği taktirde, şirketi bir anda batabilirdi. Ama beni en çok şaşırtan, Addison'ın sana kötü davranmamış olması. Ona kurduğun tuzaktan sonra hayatını cehenneme çevirmek ve yaptığından pişmanlık duymanı sağlamak için bir şey yapmaması gerçekten çok şaşırtıcı. Gördüğüm kadarıyla şu anda da sana hiç kin duymuyor." Peter bir an duraksadıktan sonra, "Onun evliliğiniz boyunca sana dokunduğunu bile sanmıyorum," diye devam etti. "Aksi takdirde bu kadar utangaç olmazdın."

"Bu seni hiç ilgilendirmez, Peter."

Peter, genç kızın sözlerine aldırıp etmeden devam ediyordu. "Aslında sen çok güzel bir kızsın. Ama Emma'nın bütün iddialarına rağmen, bugüne kadar seni yalnızca arkadaşım olarak gördüm. Bu da çok doğal aslın-

da. Seninle iki kardeş gibi büyüdük. Ama ne yazık ki bunu Emma'ya bir türlü anlatamıyorum. Seni çok kıskanıyor." Peter bir an düşündükten sonra devam etti. "Baksana, son birkaç yılı Asya'da, yetim çocuklara bakarak geçirdiğini neden herkesten saklıyorsun? Emma bunu bilseydi senin hakkında yanlış düşüncelere kapılmazdı belki."

"O yetimhanede yaptıklarım benden başka kimseyi ilgilendirmez Peter. Zaten kimsenin de buna inanacağını sanmıyorum. Onlara göre ben son yıllarımı dünyayı keyfimce gezip Sir Thomas'ın parasını harcamakla geçirdim."

"Ama gerçeği bilseler seni daha iyi anlayabilirlerdi. Yine de, böyle bir şey yapmayacağını çok iyi biliyorum. Kimseye açıklama yapmak istemeyecek kadar gururuna düşkünsündür sen."

Oysa Cathy son yıllarda gururunun iyice kırıldığını hissediyordu. Özellikle de Trent Addison'la yaptığı evlilikten sonra. Evet, Peter'ın söylediği şey doğruydu. Evlilikleri boyunca kocası genç kıza elini bile sürmemişti. Melissa'ya âşıktı çünkü. Cathy'yle ayrılır ayrılmaz da onunla evlenmişti. Kendisini tuzağa düşürerek evlenmeye zorlayan genç kıza ise hep iyi davranmıştı.

Cathy'yi daldığı düşüncelerden çekip alan, kanepeden gelen güçlü bir horultu oldu. Peter derin bir sarhoş uykusuna dalmıştı bile! Genç kız bir an düşündükten sonra arkadaşını hızla sarsmaya başladı. "Peter, uyan! Burada kalamazsın. Emma meraktan ölür."

Genç adam bir an gözlerini açıp, "Bundan sonra eve hiç gitmeyeceğim," diye homurdandı ve birkaç saniye içinde yeniden derin bir uykuya daldı.

Cathy biraz daha uğraştıktan sonra genç adamı uyandıramayacağını anladı ve yatak odasından kalın bir battaniye getirip üstüne örttü. Şimdi sıra, hiç de istemediği bir işi yapmaktaydı. Yavaşça telefona uzanıp numaraları çevirmeye başladı.

Telefon tek çalışta açılmış ve Emma'nın korku dolu sesi duyulmuştu.

"Emma, ben Cathy. Peter bu gece benimle kalacak. Şu anda..."

Emma'nın nefret dolu sesi genç kızın sözünü kesti. "Sonunda amacına ulaştın demek! Çok istiyorsan al, Peter senin olsun."

Telefon kapanmıştı. Cathy içini çekip zarif omuzlarını silkti. Emma'nın böyle bir tepki göstereceğini tahmin etmeliydi aslında. Bir an duraksadıktan sonra numaraları yeniden çevirdi, ancak karşı tarafta telefon açılıp hemen yeniden kapatılmıştı. Anlaşılan Peter'ın karısı bundan sonra telefonlara cevap vermeye hiç niyetli değildi. Ama en azından kocasının sağ salim olduğunu öğrenmişti.

Cathy ertesi sabah uyandığında Peter'ın gitmiş olduğunu gördü. Avukatını ziyarete gitmek üzere hazırlanırken de kapısı çaldı ve bir çocuk, kırmızı ve beyaz güllerden yapılmış bir buket getirdi. Buketin üstündeki kartta, "Çok teşekkürler, Peter," yazmaktaydı. Genç kız çiçekleri bir vazoya yerleştirdikten sonra evden ayrıldı.

Bir saat sonra, kendisine kuşku dolu gözlerle bakmakta olan avukatının karşısındaydı. Avukat, aynı zamanda büyükbabasının servetini yöneten vasilerden biriydi. "Demek ki iş idaresi okumak istiyorsun Cathy. Bu kararı nasıl verdiğini merak ettim doğrusu."

"Biliyorsunuz, büyükannemin en büyük uğraşılarından birisi yetim çocukların bakımıyla ilgilenmekti. Asya'daki o yetimhaneye sürekli bağış yapardı. Biraz da bu yüzden o yetimhaneye gidip işlerin nasıl yürüdüğünü görmek istedim. Orada kalmayı düşünmüyordum aslında, ama insan gücüne ne kadar gereksinim duyduklarını gördüm. Yardımıma ihtiyaçları vardı."

Avukat yavaşça başını salladı. Genç kızın son birkaç yılı nerede geçirdiğini bilen ender insanlardan biriydi o da. "Lady Durant çocuklara her zaman büyük bir sevgi

duymuştur."

"Evet. Belki de bunun nedeni, tek çocuğu olan babamın genç yaşta ölmesiydi. Bakın, o yetimhanede çalışırken daha çok yönetim işlerinin ilgimi çektiğini fark ettim. Çocukları çok seviyordum, ama onlara bir yönetici olarak daha çok yardımcı olabileceğimi anladım. Ayrıca, işlerimin nasıl yürütüldüğü hakkında en ufak bir fikrim bile yok. Büyükbabam kadınların bu tür işlerden anlamayacaklarını düşünürdü, bu yüzden de işleriyle ilgilenmeme hiç izin vermedi."

Genç kız bir an duraksadıktan sonra kıpkırmızı bir yüzle de\ am etti. "Yanlış anlamayın, size ve Trent'e tüm kalbimle güveniyorum. Ama ömrümün sonuna kadar bir asalak olarak da yaşayamam. Bir şeyler yapmam lazım."

"Anlıyorum." Gerçekten de avukat, Cathy'nin sorununu anlayabilecek birkaç kişiden biriydi. Genç kızın özel hayatını gayet iyi biliyordu çünkü. Annesinin üzerinde kurmak istediği baskıyı ve Cathy'nin boyun eğmez bir kişiliğe sahip olduğunu öğrendikten sonra da onu uzaklardaki bir yatılı okula postalayışını görmüştü. Genç kızın annesi, yalnızca hayatlarını kontrol edebileceği insanlarla ilgilenirdi.

Barbara Durant ilk kocasının ardından ikinci kez evlendiğinde kızını arkasında bırakıp Amerika'ya göç etmişti. Cathy artık büyükbabası ve büyükannesiyle birlikte yaşamak zorundaydı. Sir Thomas torununa her zaman iyi davranmıştı, ama kadınlara önem veren ve onları insandan sayan birisi olduğu da söylenemezdi. Cathy'yle ilgilenen ve ona sevgi gösteren tek kişi büyükannesi olmuştu.

Sonra da Trent'e âşık olduğu günler gelmişti. Genç kız onunla yaptığı evliliği her düşünüşünde büyük bir suçluluk ve utanç duygusuna kapılıyordu. Trent'e ve sevdiği kadına neler yaptığını, onlara ne kadar acı çektirdiğini anlayabilmesi için yıllar geçmişti. Trent genç kıza iyi davranmıştı, ama Melissa acı çekmesine yol

açan bu bencil kızı kolay kolay affedememişti. Bunda da çok haklıydı aslında.

Cathy yaptığı şeyin kötülüğünü anlar anlamaz her şeyi düzeltmek için elinden geleni yapmış ve bunda da başarılı olmuştu. Ama yine de, vicdanı bir türlü rahat etmiyordu. Bu yüzden de, Melissa Addison'la yeniden görüşmek için büyük bir çaba harcaması gerekecekti.

Genç kızı içinde bulunduğu zamana geri döndüren avukatın sesi oldu. "Peki, okul başlayana kadar ne yapmayı düşünüyorsun?"

"Buradaki dostlarımı görmeyi. Biliyorsunuz, Asya'dan döneli çok olmadı. Henüz görüşmediğim pek çok insan var. Bir süre de adada kalmayı düşünüyorum."

"Nasıl istersen. Biliyor musun Cathy, bazı yönlerden büyükbabana çok benziyorsun. Sen de onun gibi, el attığı her şeyi başarabilecek birisisin."

Genç kız titrek bir sesle, "Bu şimdiye kadar aldığım en güzel iltifat," dedi.

Cathy yüzünde mutluluk dolu bir gülümsemeyle bürodan ayrıldı. Bahar aylarında Auckland gerçekten de mükemmel bir yer olurdu. Cathy kendisini beğeniyle süzen erkeklerin farkında bile olmadan kaldırımda yürümeye başladı. Şu anda bu kasabayı ne kadar çok sevdiğini daha iyi anlıyordu.

Ani bir istekle sanat galerisine yöneldi. Galeride ilk Çin İmparatoru'nun anıtmezarından çıkarılmış bazı heykeller olduğunu duymuş, sergiyi bir an önce gezmeye karar vermişti.

Yaklaşık bir saat sonra, gerçek boyutlarında yapılmış ciddi yüzlü bir asker heykelini dikkatle incelemekteydi. Birdenbire arkasında boğuk ve güvenli bir ses duydu. "Bu görünüşe sahip birisinin acımasız bir katil olabileceğini düşünmek hiç de kolay değil."

Genç kız çeşitli bahanelerle kendisiyle konuşmaya çalışan erkeklere alışkındı aslında, ama bu sesin tonundaki bir şey onu arkasına bakmaya zorladı. Karşısında

son derece çekici bir erkek yüzü vardı. Cathy nefesinin kesildiğini hissetti. Bakışları, yeşille mavi karışımı bir çift göze takılmıştı.

Kendini güçlükle toparlayarak gözlerini yeniden heykele döndürdü. "Bunda şaşılacak hiçbir şey göremiyorum. Bu heykel bir askere ait. Askerlerin de ince ruhlu insanlar olmadıklarını herkes bilir."

"Evet. Bu adam imparatorun birliklerindeki askerlerden biriydi. Onun gibi askerlerin başarıları sayesinde Çin'in tarihindeki en zalim sülale başa geçti. Deneyimli bir generalin yönetimi altında bu askerler büyük bir başarı kazanıp Çin'i birleştirdiler, ama bunu yaparken de kendilerinden nefret edilmesine yol açtılar. Bu yüzden, imparatorun oğlunun tahttan indirilmesinin hemen ardından, kızgın bir köylü ordusu onların yaptığı her şeyi tahrip etti. Derler ki, bu olaydan sonra başkent tam üç ay boyunca durmadan yanmış."

Bu konu genç kızın ilgisini çekmişti. "İlk imparatorun Çin Seddi'ni yaptırdığını ve kitaplar yaktırdığını biliyorum, ama başka ne zalimlikler yaptığını bilmiyorum."

Genç adam Cathy'ye o vahşet dolu zamanı ve imparatorun yaptığı zalimlikleri ayrıntılarıyla anlatmaya başlamıştı. Genç kız bir süre sonra, bu vahşet dolu tarihe daha fazla dayanamayacağını hissederek konuyu değiştirmek üzere atıldı. "Bu konuda ne kadar çok şey biliyorsunuz? Çin tarihi uzmanısınız galiba?"

"Hayır, uzman filan değilim. Bu konuya ilgi duyuyorum sadece. Bence imparatorun tüm yaptıklarının altında aslında çok önemli bir amaç vardı. Çin'i güçlendirmek, düşmanlarından korumak ve halkına yepyeni bir sistemde yaşama olanağı sunmak istiyordu. Kurduğu hükümet sistemi Çin'e tam iki bin yıl hizmet etti."

Genç kız hiç tanımadığı bir yabancıyla bu konuyu tartışmasının çok garip olduğunu düşünüyordu aslında, ama yine de kendini tutamayıp konuşmaya devam edi-

yordu. "Yani sonuçta oluşturduğu şeylerin, yaptığı zalimliklere değdiğini mi söylemek istiyorsunuz?"

Genç adam yumuşak bir kahkaha attı. Bakışları, iki bin yıl önceden kalma o heykelin üzerinde ilgiyle dolaşıyordu. "Olabilir. Siz ne düşünüyorsunuz peki?"

Cathy başını olumsuz anlamda salladı. Bu adam gibilerini daha önce çok görmüştü. Büyükbabası da onun gibi birisiydi. Amaca varan her yolun mübah olduğunu düşünürdü. Cathy de bir an için bu felsefeye uyup Trent'i kendisiyle evlenmeye zorlamıştı, ama artık yaptığının ne kadar yanlış olduğunu çok iyi biliyordu.

"Demek ki siz benim gibi düşünmüyorsunuz." Genç adamın parlak ışıklarla dolu gözleri büyük bir ilgiyle genç kız yüzünde dolaşıyordu.

Cathy kendisine bakılmasına alışıktı aslında, ama bu adamın bakışlarında diğer erkeklerinkinden farklı bir şey vardı sanki. Genç kız tüm çabasına rağmen bu ısrarlı bakışların etkisinden kurtulamıyordu bir türlü. Buzdan bir elin kalbini sıkmaya başladığını hissederek ürperdi.

Genç adamın dudaklarında zafer dolu bir gülümseme belirmişti. Karşısındaki kızı ne kadar çok etkilediğinin farkındaydı ve bu durum hiç kuşkusuz çok hoşuna gidiyordu. Dudaklarından boğuk bir kahkaha yükseldi.

Cathy ise hiç hoşnut değildi bu durumdan. Tüm gücünü kullanarak yüzüne buz gibi bir maske oturttu. Bu adamın kendisini daha fazla etkilemesine izin vermemeliydi. Ona duyduğu şeyin güçlü bir cinsel çekim olduğunu biliyordu. Kısa süren evliliğinin altındaki duygu da buydu.

Sesindeki titremeyi bastırmaya çalışarak, "İmparator hakkında verdiğiniz bilgiler için çok teşekkürler," dedi ve topuklarının üzerinde dönüp gururlu bir tavırla çıkış kapısına doğru yürümeye başladı. Genç adamın kahkahasının kendisini takip ettiğini duyabiliyordu.

Evine vardığında, aklında hâlâ o adam vardı. Genç adamın yakışıklı olup olmadığını bilemiyordu aslında,

ama bunun bir önemi de yoktu. O adamda çok daha fazla şeyler vardı. Cathy'yi etkileyen şey ise, genç adamın sahip olduğu o sonsuz özgüvendi.

Cathy içini çekip, "Umarım onunla bir daha karşılaşmam," diye mırıldandı. "O adam bela kokuyor."

Genç kız Trent Addison'ı hatırlamıştı yeniden. Genç adamı sevdiğine o denli inanmıştı ki bir an bile düşünmeden onu tuzağa düşürüp kendisiyle evlenmeye zorlamıştı. Kendi sevgisinin ve isteğinin yeterli olacağını sanmıştı. Ama Trent Addison genç kıza ne kadar yanıldığını öğretmişti.

Cathy'nin dudakları acıyla büzüldü. Her şeye rağmen kendisine ne kadar iyi davranmıştı Trent. Mutluluğunu elinden alan bu bencil kıza acı çektirmeyi hiç düşünmemiş, ama onun etkisine girmeyi de reddetmişti. Evlilikleri boyunca, ona bir kez olsun elini bile sürmemişti. Cathy ise büyük bir panik duygusuna kapılmıştı. Hayatında ilk kez, kendisinden etkilenmeyen bir erkekle karşılaşıyordu.

Zaman geçtikçe de yaptığının ne denli bencil ve aptalca bir şey olduğunu anlamıştı. Gururunu bir yana atıp büyükbabasına koşmuş ve ona yaptığı şeyi anlatmış, Trent'i aslında tuzağa düşürmüş olduğunu söylemişti. Ama Sir Thomas torununu çok şaşırtan bir tavırla gülmüş ve kurnazlığından dolayı onu kutlamıştı.

Cathy o anda, hayatının nasıl bir yöne doğru ilerlemekte olduğunu fark etmişti. Sir Thomas, çevresinde saygıdan çok korku ve nefret uyandıran, yaşlı bir tilkiydi. Onu seven tek insan karısıydı. Genç kız ise, giderek daha da çok benziyordu ona.

Cathy artık başkalarının hayatını kontrol etmeye çalışarak yaşamak istemediğini anlamıştı. Tıpkı annesi ve büyükbabası gibi davranmıştı o da, ama kişiliğinden memnun olduğu da söylenemezdi.

Tam iki yıl süren o uzun yolculuğa çıkmasına ve yetimhanedeki çocuklara bakmasına neden olan şey buydu

işte. Genç kız kendini anlamaya ve değişmeye çalışıyordu. İstediği her şeyi elde etmeye hakkı olduğunu düşünmekten vazgeçmesi gerektiğini biliyordu artık. Özellikle de insanlar sözkonusu olduğunda...

Telefonun sesi, genç kızı daldığı düşüncelerden çekip aldı. Cathy bir an şaşkınlıkla çevresindeki pahalı mobilyalara baktıktan sonra kendini toparlayıp telefona uzandı.

"Cathy, sen misin?"

Şefkat dolu bu erkek sesi, genç kızın yüzüne mutlu bir gülümseme yerleştirmişti. "Trent! Sesini duyduğuma çok sevindim."

"Ben de senin sesini duyduğuma sevindim Cathy. Nasılsın?"

"Çok iyiyim? Sen nasılsın? Ya Melly?"

"Ben çok iyiyim, ama Melly aşermekten hiç de memnun değil."

Cathy bir an kalbine derin bir sızının saplandığını hissetti, ama bu kısa zayıflığı yenmeyi başarmıştı. Mutlu bir sesle, "Bu harika bir şey Trent!" diye haykırdı. "Bir bebeğiniz olacağına çok sevindim. Melly nasıl peki, çok rahatsızlık çekiyor mu?"

Trent mutluluk dolu bir kahkaha atmıştı. "Hayır, çok iyi. Ufak tefek rahatsızlıklara hiç aldırmıyor. Aklıma gelmişken, Melly sana sevgilerini yolluyor."

Genç kız buruk bir tavırla gülümsedi. Melly'nin kendisi için hissettiği şeyin sevgi olamayacağını çok iyi biliyordu aslında. İnsan kendisini üç yıl boyunca mutsuz eden, acı çekmesine yol açan birini nasıl sevebilirdi ki? Ama yine de genç kadın Cathy'ye çok iyi davranmış ve vicdan azabından kurtulması için elinden geleni yapmıştı.

Kendini toparlayarak, "Benden de ona selam söyle," dedi. "Umarım en az kendisi kadar güzel bir kızı olur."

"Hımm, bence bu hiç de fena bir fikir değil. Dinle Cathy, bu akşamki partiye sen de davetlisin. Gelip seni

ı ister misin? Gece sokağa yalnız çıkmaktan hoşlanmadığını biliyorum."

"Ah, bu çok eskidendi Trent. Artık büyüdüm, böyle şeylerden korkmuyorum."

O akşam genç kız taksiden inip Trent ve karısının yaşadığı büyük eve doğru yürümeye başladığında, derin bir nefes almak zorunluluğunu hissedecekti. Onlarla yıllardan sonra ilk kez karşılaşacaktı ve bu da pek kolay bir iş sayılmazdı. Cathy ancak bu geceyi başarıyla geçirebildiği takdirde geçmişin acılarından tamamen kurtulabileceğini hissediyordu.

Başını gururlu bir tavırla kaldırıp merdivenleri tırmanmaya başladı. Trent, yakışıklı yüzünde kocaman bir gülümsemeyle genç kızı bekliyordu. Cathy de ona sevgi dolu bir gülümsemeyle karşılık verecekti.

Trent genç kızın elini alıp dudaklarına götürdü. "Nasılsın Cathy?"

"Çok iyiyim Trent, gerçekten."

"Güzel. Haydi, artık içeri gel ve Melly'ye hamileyken bile çok güzel olduğunu söyle."

Cathy genç kadının hamileyken bile son derece güzel olacağını tahmin edebiliyordu. Uzun boyu ve büyüleyici esmerliğiyle gerçekten mükemmel bir kadındı Melly.

Genç kız içeri girip onunla karşılaştığında sevgiyle gülümsemeyi başaracaktı. Melly de bir anlık duraksamadan sonra aynı şekilde karşılık verdi. Geçmişteki her şey unutulmuştu artık.

Cathy davetlilerin hemen hepsini tanıyor, bu yüzden de aradaki iki yıl hiç geçmemişçesine kendini rahat hissediyordu. Ama Emma Theobald'ın öfke saçan gözleriyle karşılaştığında keyfi bir anda kaçıverecekti. Peter da asık bir suratla karısının yanında duruyordu.

Melly rahat bir tavırla, "Seni Emma ve Peter'la tanıştırmama gerek yok. Ama tanışmanı istediğim başka biri var. Bu Jake Ferrers, Emma'nın ağabeyi."

Cathy'nin bakışları Peter'ın huzursuzluk dolu yüzünden, Emma'nın gergin bir gülümsemeyle kaplı dudaklarına kaydı.

"Biz zaten tanışmıştık. Ama adlarımızı öğrenme fırsatı bulamamıştık tabii."

Cathy şaşkınlıkla karşısındaki yeşil-mavi karışımı gözlere bakakalmıştı. Bu, sanat galerisinde tartıştığı adamdı.

Melly onları bir an ilgiyle süzdükten sonra sakin bir sesle konuşmaya devam etti. "Jake, bu da Cathy Durrant. İki yıllık bir dünya gezisinden sonra Yeni Zelanda'ya yeni döndü."

Genç kız hâlâ büyük bir şaşkınlık içindeydi. Gözlerini karşısındaki adamdan alamıyordu bir türlü. Bir rüya içindeymişçesine, elinin öpüldüğünü hissetti.

On dakika içinde eli ikinci kez öpülüyordu. Ama bu kez teni ilkinde olduğu gibi soğuk değildi. Garip bir istek, genç kızın vücudunu alev alev yakmaya başlamıştı. Kendini toplamaya çalışarak derin bir nefes aldı.

Jake genç kızın gerginliğini fark etmişti. Elini bıraktığında, dudaklarında alaylı bir gülümseme vardı.

Cathy başının döndüğünü hissediyordu. İçinden, 'Zavallı Peter,' diye geçirdi. Arkadaşının, bu denli çekici ve kadınları iyi tanıyan bir adamla rekabet etmesinin imkânsız olduğunu biliyordu.

Genç kız yaşadığı gerilimi belli etmemek için bir şeyler yapması gerektiğini düşünerek, aklına gelen ilk konuya sarıldı. "Burada ne kadar kalmayı düşünüyorsunuz Mr. Ferrers?"

"Planladığımdan daha çok."

Bu sözler de ne anlama geliyordu? Cathy şaşkınlıkla genç adamın cesaret, küstahlık ve beğeni dolu gözlerine baktı. Bu adamın çok deneyimli biri olduğunu hissediyordu. Hissettiği bir şey daha vardı; Jake Ferrers her nedense, genç kıza dengesini yitirtmekten çok hoşlanıyordu.

Cathy yüzüne sakin bir gülümseme oturtmaya çalışarak geri çekildi ve konuşmayı yeniden Melly'nin yönlendirmesine bıraktı. Onun bu davranışını fark eden genç adamın gözleri alaylı bir tavırla kısılmıştı.

Ama Melly'ninkinden önce, Emma'nın gurur dolu tiz sesi duyulacaktı. Genç kadın ağabeyinin koluna girdi. "Evlendiğimden beri Jake'ten beni ziyarete gelmesini istiyordum. En nihayet beni görmeye geldi işte."

Emma'nm sesinden, ağabeyine ne kadar büyük bir hayranlık duyduğu anlaşılıyordu. Ama genç kadının fark etmediği şey, böyle davranmasının kocasının gururunu ne kadar kırdığıydı.

Cathy'nin bakışları Peter'a yönelmişti. Genç adamın bardağındaki tüm içkiyi bir anda bitiriverdiğini görerek irkildi.

Zavallı Peter!

Genç adamın davranışını Jake Ferrers da görmüştü. Bir an duraksadıktan sonra kız kardeşine dönüp gülümsedi. Aralarında gizli bir anlaşma vardı sanki. Emma bir mesaj almışçasına, "Ah, şurada bir tanıdığımı gördüm," diye atıldı. "Gidip ona merhaba diyeyim. Seninle sonra görüşürüz Cathy. Haydi Peter, gel."

Karı koca gruptan biraz uzaklaştıktan sonra Cathy, Emma'nın kocasına bir şey söylediğini ve Peter'ın yüzünün bir anda öfkeyle kızarıverdiğini gördü. Peter tek kelime bile etmeden hızla arkasını dönmüş ve karısını odanın ortasında tek başına bırakıp kendisine yeni bir içki almaya gitmişti.

Genç kız bir an duraksadıktan sonra Emma'ya doğru yöneldi. Ama koluna uzanan güçlü bir el onu durduracaktı.

Jake Ferrers soğuk bir sesle, "Şu anda seninle konuşmak isteyeceğini hiç sanmıyorum," diyordu.

"Öyleyse sen konuş onunla."

"Aynı şey benim için de geçerli."

Ama Emma artık yalnız değildi zaten. Mükemmel

bir ev sahibesi olan Melly, biraz önce gördüklerini hiç fark etmemişçesine genç kadının yanına gitmiş ve onu, partiye yeni gelmiş bir kadına doğru yöneltmişti.

Cathy'nin kahverengi gözleri yeniden Jake Ferrers'a döndü. Genç adam yavaşça omuzlarını silkiyordu. "Tüm evliliklerde böyle tatsızlıklar olur. Ama bunun da üstesinden gelirler."

Genç kız bir an, ikisinin evliliklerindeki en büyük tatsızlığın, Emma'nın kocasını sürekli erkek kardeşiyle kıyaslaması olduğunu söylemek için ağzını açtı, ama son anda vazgeçti. Jake Ferrers'ın ne olursa olsun kız kardeşinin tarafını tutacağını biliyordu. Üstelik karı-koca arasındaki bu sorun her ikisini de ilgilendirmezdi.

İlgisiz görünmeye çalışarak, "Öyle," diye mırıldandı.

Bundan sonra ne diyebileceğini ise hiç bilmiyordu. Genç adamın karşısında dili tutulmuştu sanki. Jake Ferrers'ın parlak bakışlarını yüzünde, gözlerinde, dudaklarında hissederek yutkundu. Odanın havası bir anda ağırlaşmıştı sanki, genç kız güçlükle nefes alıyordu.

Jake Ferrers'ın parmakları genç kızın parlak saçlarına uzanmıştı. Yumuşak bir sesle, "Bu kadar güzel olduğunu kimse söylememişti bana," diye fısıldadı.

Bölüm İki

Çevrelerindeki herkes ve her şey bir anda yok olmuştu sanki. Cathy bir şey söylemeye çalışmadı hiç. İstese de konuşamayacağını sezmiş, şaşkınlık dolu gözlerle karşısındaki erkeğe bakakalmıştı. Onun yüzündeki istek dolu açlığı fark etti sonra ve sinirli bir hareketle geri çekildi. Aralarındaki o büyülü çekim bozulmuştu artık. Jake elini genç kızın saçlarından çekti.

Cathy çevresindeki insanları yeniden görmeye başlamıştı. Boğuk bir sesle, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Jake Ferrers'ın bakışları hâlâ genç kızın yüzünde ve vücudunda dolaşıyordu. "Güzelliğin bir rüya gibi. Küçücük bir kadınsın, ama en az bir ateş kadar heyecan verici ve canlısın."

Genç kızın yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Elinden geldiğince dik durup boyunu olduğundan uzun göstermeye çalışarak, "Yeniden teşekkürler," diye mırıldandı. "Şey, ben..."

Jake'in dudaklarında alaylı bir gülümseme belirmişti. Genç kızın heyecandan titreyen vücuduna bakarak, "Tek yaptığım sana dokunmaktı," dedi. "Seni öptüğümde ne olacağını doğrusu çok merak ediyorum."

Genç adam 'öptüğümde' demişti, 'öpersem' değil. Cathy tehlikenin her an biraz daha arttığını hissediyordu. Bir an önce kendini toplaması ve bu adamı kendinden uzaklaştırması gerekmekteydi. Soğuk bir ses tonuyla, "Bunu denemek isteyeceğimi hiç sanmıyorum," dedi. "Ben kendimi kontrol altında tutmaktan hoşlanırım."

"Demek seni öptüğümde bu kontrolü kaybedeceğini düşünüyorsun."

"Hayır, hiç sanmıyorum. Ben kendime güvenirim."

"Öyleyse bana güvenmiyorsun. Hiç istemediğin hal-

de seni etkileyebileceğimi düşünüyorsun."

Genç kızı bu zor durumdan kurtaran Emma olacaktı. Emma yüzünde saklamaya çalıştığı bir öfkeyle ikisinin arasına girmiş ve Cathy'ye dönmüştü. "Ağabeyimi tekeline alman hiç de doğru değil Cathy. Onunla konuşmak isteyen pek çok hanım var."

Emma'nın sesindeki küçümsüme dolu ton genç kızı çok rahatsız etmişti. Kötü bir şeyler söylemek üzere ağzını açtı, ama Emma'nın soluk mavi gözlerinde fark ettiği bir şey susmasına yol açacaktı. Bu gözlerde gerçekten büyük bir mutsuzluk vardı. Cathy omuzlarını silkip gülümsedi. "Tabii, haklısın."

Genç kız sonraki birkaç dakikayı, annesinin eski bir arkadaşıyla havadan sudan konuşarak geçirdi. Ama aklı hep aynı konudaydı. Emma'nın Peter'a davranış şekline kızmaktan, madalyonun bir de ikinci yüzü olabileceğini hiç düşünememişti. Artık, Emma'nın da çok acı çektiğini biliyordu.

Bir yandan da, yanındaki yaşlı kadınla konuşmayı sürdürüyordu. Gözlerini karşısındaki yüzden ayırmıyor, böylece de biraz ilerideki Peter, Emma, Jake ve onunla flört eden kadınlardan oluşan gruba bakmamayı başarıyordu. Sonra, Peter'ın bara yöneldiğini ve yeni bir içki aldığını fark etti.

Cathy ilk fırsattan yararlanıp yanındaki kadından özür dileyip bara gitti. "Yeterince içtin Peter."

Genç adam bir anlık direnmeden sonra elindeki kadehi geri bıraktı. "Cathy, ben seni seviyorum. Neden seninle evlenmedim sanki?"

Cathy ne diyeceğini bilemiyordu. Genç adamın söylediğinin doğru olmadığını biliyordu gerçi, ama Peter'ın gözlerindeki ifade söylediklerine inandığını gösteriyordu. İçkiyi gerçekten de fazla kaçırmıştı anlaşılan. Onun aklını başına getirmek için söyleyecek bir şeyler arandı.

Bu arada Peter'ın yüzündeki mutsuzluk, sahte bir neşeye dönüşmüştü. Genç kızın başının üstünde bir nokta-

ya bakarak, "Merhaba Jake," dedi. "Yol yorgunluğundan çarpıldun mu? Biliyor musun Cathy, bu üstün insan bu sabah, biraz yorgun olduğunu söyledi. Düşünsene, Jake Ferrers yorulmuş."

Cathy dehşetle donakalmıştı. Sonra Peter'ın biraz önce kendisine söylediği şeyleri Jake'in duymasının imkânsız olduğunu anlayarak rahatladı. Durum yeterince karışıktı zaten, yeni sorunlar çıkmasının hiç gereği yoktu.

Genç kız, Jake Ferrers'ın kendisiyle birlikte olmak için yanlarına geldiğini biliyordu. Jake bu durumu gizlemek için hiçbir çaba göstermiyor, gözleri sürekli genç kızın yüzünde ve ufak tefek vücudunda dolaşıyordu.

Cathy ise aklının iyice karıştığını hissetmekteydi. Bu adam son derece garip bir şekilde etkiliyordu onu. Ama neden o? Neden Jake Ferrers? Cathy bu soruya mantıklı bir yanıt bulamıyordu.

Genç kız gecenin geri kalan kısmını, Jake Ferrers'ın alışılmadık ilgisiyle başa çıkmaya çalışarak geçirdi. Kendisini köşeye kıstırılmış yaralı bir av hayvanı gibi hissediyor, çevresinde dolaşan tehlikeyi uzaklaştırmak için elinden geleni yapıyordu.

Yemekte de yan yana oturmaları her şeyin üstüne tuz biber ekmişti. Cathy başını tabağından her kaldırışında genç adamın istek dolu gözleriyle karşılaşıyor ve ani bir baş dönmesine yakalanıyordu.

Saatler sonra, kendisini Jake Ferrers'ın arabasında bulduğunda hiç de şaşırmadı. Sakin bir tavır takınmaya çalışarak genç adama evinin yolunu tarif ediyordu. Emma partiden ikisinin birlikte ayrıldığını görünce çok bozulmuştu gerçi, ama bir şey de söylememişti. Cathy o kadının kendisinden ne kadar çok nefret ettiğini gayet iyi anlıyordu artık. Ama belki de kardeşinin ilgi gösterdiği tüm kadınlar için böyle hissediyordu Emma.

Genç kızı bu düşüncelerden çekip alan Jake Ferrers'ın gözlemi olacaktı. "Eski kocan ve karısıyla çok iyi

anlaşıyorsun galiba."

"Evet. Neden tersi olsun ki?"

"Evet, haklısın tabii. Sizinki çok modern bir davranış. Anladığım kadarıyla sen modern bir insansın, Cathy."

"Şey, öyle denilebilir."

Yolun geri kalan kısmını hiç konuşmadan aldılar. Birkaç dakika içinde genç kızın oturduğu apartmana varmışlardı. Jake arabayı park edip dışarı çıktı. Genç kız onun yürüyüşünü dikkatle inceliyordu. Genç adam tam bir sporcu çevikliğiyle yürüyor, gerçekten güçlü bir vücudu olduğunu her adımda belli ediyordu.

Cathy vücudunun garip bir duyguyla titrediğini hissetti. Korku ve heyecan karışımı bir duyguydu bu. Cathy beynindeki alarm zillerinin giderek güçlendiğini hissediyordu.

Apartman kapısına kadar birlikte yürüdüler. Genç kız kapıyı anahtarıyla açtıktan sonra Jake'e döndü. "Bana daha fazla eşlik etmene gerek yok. Apartmanın güvenlik sistemi oldukça iyidir."

Genç adam tembel bir tavırla gülümsemişti. "Seni baştan çıkarmayacağıma söz verirsem, bana bir fincan kahve ikram eder misin?" Jake genç kızın bir şey söylemesine fırsat bırakmadan, "Seninle Emma ve Peter hakkında konuşmak istiyordum," diye devam etmişti.

Cathy'nin bakışlarındaki ifade sertleşmişti. Dikkatle genç adamı inceledi, ama bu yüz duygularını kesinlikle açığa vurmuyordu. Genç kız bir an düşündükten sonra başını eğdi ve Jake'le birlikte asansöre doğru yürümeye başladı.

Oturma odasına girdiklerinde, Jake'in ilk işi dikkatle çevresini incelemek olacaktı. "Evi kendi zevkine göre mi döşedin?"

"Hayır, daireyi döşenmiş olarak kiraladım. Neden sordun?"

"Şey, sana pek uymayan bir yer burası. Bu evde,

g...erin ortasında kalmış bir kaplan yavrusu gibi görünüyorsun."

Cathy bir kahkaha attı. "Dış görünüş aldatıcı olabilir."

"Bazen. Daha önce senden pek çok insan bahsetti bana, ama hiçbirisi gerçek halini anlatamamış. Hepsi senin baştan çıkarıcı bir güzelliğe sahip olduğunu, aynı zamanda da şımarık, egzotik ve canlı olduğunu söylüyordu. Bunlar doğru tabii, ama eksik. Sen onların söylediğinden çok daha şaşırtıcısın."

Genç adamın söyledikleri son derece hesaplıydı, Cathy'yi denemek istiyordu sanki. Genç kız ona buz gibi gözlerle baktı.

Jake'in gözlerinde alaylı bir ışık belirmişti. "İltifatlarım seni hiç etkilemedi galiba."

Genç kız umursamaz bir tavırla omuzlarını silkti. "Nasıl bir görünüşüm olduğunu biliyorum. Günümüzün kadın anlayışına uyan bir yüzüm var. Yüzyıl önce yaşasaydım çirkin, hatta garip bir kadın olarak görülürdüm. Kız kardeşinin çok daha klasik bir güzelliği var."

"Emma'da senin sahip olduğun şeylerin yarısı bile yok, bunu sen de çok iyi biliyorsun. Dış görünüşün gerçekten çok güzel, ama insanı asıl etkileyen bu görünüşün altında saklı kalan şeyler."

Cathy genç adamın ne demek istediğini anlayamadan şaşkınlıkla bakıyordu. Jake alaylı bir tavırla gülümsedi ve parmağını uzatıp genç kızın dudaklarına dokundu.

Cathy kalbinin çılgın gibi atmaya başladığını hissetti. Burnuna Jake'in büyüleyici ve erkeksi kokusu doluyordu. Dudaklarının aralandığını ve gözlerinin yarı yarıya kapandığını fark etmedi bile.

Jake yumuşak bir ses tonuyla, "Evet," diye fısıldadı. "Erkeklerin sana baktıklarında gördükleri şey bu işte. İstekle açılmış bir çift dudak, vaat dolu bir bakış ve deneyimli bir kadın. Erkekler üstünde nasıl bir etki bıraktığı-

nı sen de çok iyi biliyorsun güzelim."

Genç kız bu sözlerin kalbine bir bıçak gibi saplandığını hissetmemiş olsaydı kahkahalarla gülebilirdi. Deneyim ha! Jake Ferrers gerçeği bilseydi kim bilir ne kadar çok şaşırırdı.

Jake ise alaylı bir tavırla konuşmaya devam ediyordu. "Evet, ne kadar çekici olduğunu bilmek çok hoşuna gidiyor. Bu çekiciliğin sayesinde herkesten üstün olduğunu düşünüyorsun. Zavallı Peter'ın evliliğini istediği gibi yürütmesine de bu yüzden izin vermiyorsun."

Cathy öfkeyle, "Benim Peter'ın evliliğiyle hiçbir ilgim yok," diye haykırdı.

"Yok mu?" Jake'in sesindeki tondan, genç kıza inanmadığı belli oluyordu. "Ona âşık değil misin yani?"

"Hayır."

"Öyleyse neden bana âşıkmış gibi davranıp zavallı aptal kız kardeşimi rahatlatmıyorsun?"

Cathy duygularını belli etmemek için hemen arkasına döndü. Genç adamın kendisine nasıl bir teklif yaptığını anlamıştı. Bu teklif, Jake Ferrers'ın genç kıza saatlerdir gösterdiği ilginin nedenini de açıklıyordu. Cathy yavaşça içini çekti. Bir an için bile olsa, onun da kendisinden hoşlandığını sanmakla ne büyük bir aptallık etmişti.

Genç kız kendisini toplamayı başararak gururlu bir tavırla başını kaldırdı. "Böyle bir şeyin mantıklı olacağını hiç sanmıyorum. Bu gece, bana ilgi göstermenden, Emma'nın hiç de hoşlanmadığını sen de anlamışsındır."

"Emma kıskançlıktan boğulmak üzere. Bu da çok doğal. Sürekli senin gibi birisiyle karşılaştırılan bir kadın nasıl kıskançlık duymaz?"

Cathy bir an itiraz etmek üzere ağzını açtı, ama son anda susacaktı. Jake Ferrers'ın yanlış düşündüğünü sanıyordu, ama olayları yalnızca Peter'ın ağzından dinlediği de bir gerçekti.

Ama bu adama âşıkmış gibi davranıp kendisini tehli-

evde atmaya da hiç niyeti yoktu. Onun gibi bir erkekle başa çıkamayacağını ve sonunda çok acı çekeceğini gayet iyi biliyordu. Genç kızın dudaklarında acı bir gülümseme kıpırdandı. 'Deneyimli' olarak nitelediği kadının hâlâ bakire olduğunu öğrenseydi Jake ne yapardı acaba?

Buz gibi bir sesle, "Sana inanmıyorum," dedi. "Peter ve ben birlikte büyüdük. İkimiz kardeş gibiyizdir. Karısının benimle karşılaştırması için hiçbir neden yok. Ayrıca o benimle değil, Emma'yla evlendi. Bu da hangimize âşık olduğunu gösteriyor."

"Demek sana âşık değil!"

"Tabii ki değil. Biz onunla yalnızca arkadaşız. Seninle ilişki kurmaya da hiç niyetim yok, Emma'yı rahatlatmak için bile olsa."

"Neden? Hayatındaki diğer erkeklerden ne eksiğim var benim?"

"Hiçbir eksiğin yok." Genç kızın söylediği doğruydu. Hayatındaki ilk ve tek erkek Trent olmuştu, o da çok çekici bir erkekti. Genç kız Trent'le boşandığından beri ilk kez, eski kocasının yanında sönük kalmayan bir erkekle karşılaşıyordu. Nefes nefese, "Bu hiç de iyi bir fikir değil Jake," diye devam etti. "Emma ve Peter için üzgünüm, ama yapabileceğim bir şey yok. Sorunlarını kendi başlarına çözmek zorundalar."

"Yardım etmeyi reddediyorsun demek."

Cathy hızla başını salladı. "Onların işine karışmayı reddediyorum."

Jake bir an duraksadıktan sonra, "Emma'nın pek dengeli bir kadın olduğu söylenemez," dedi. "Çocukken ikimiz de annemizi ve babamızı çok severdik. Emma on iki yaşındayken, ikisi de bir kazada öldüler. Kız kardeşim zayıf bir insandı zaten, bu olay onu tam anlamıyla yıktı."

Cathy gözlerini önüne eğmişti. "Çok üzüldüm."

Genç adam omuzlarını silkti. "Emma uzun süre bu olayın etkisinden kurtulamadı. Kendini tek başına kal-

mış gibi hissediyordu. Yardıma ihtiyacı vardı. Benim de yardımımla kendini toplamayı başardı. Sonra bir gün Peter'la tanıştı ve ona âşık oldu."

"Ve bu senin hiç de hoşuna gitmedi."

Jake bir kez daha omuzlarını silkmişti. "Hayır, gitmedi. Peter'ın yeterince güçlü bir kişiliğe sahip olmadığını düşünüyordum. Emma'ya ihtiyaç duyduğu güven duygusunu o veremezdi. Ama kardeşim ona deli gibi âşıktı ve evlenmek istiyordu. Emma istediği şeyleri elde etmesini hep bilmiştir.

"Evlilikleri önceleri çok iyi gitti. Emma biraz sinirliydi belki, ama diğer kadınlardan çok farklı da değildi. Bir süre sonra ise evlendiği zaman fark etmediği bir şey olduğunu anladı. Peter'ın hayatında başka bir kadın olduğunu tahmin edememişti." Jake'in bakışlarından, bu kadının kim olduğunu düşündüğü gayet iyi anlaşılıyordu. Genç kız huzursuz bir tavırla kıpırdandı.

Jake konuşmaya devam ediyordu. "Sanırım sen buradan ayrılıp dünyayı dolaşmaya başladığında Peter bir süre için kendisini özgür hissetti ve Emma'ya âşık oldu. Ama bir süre sonra sen geri döndün."

"Dinle, sen Peter'ın benim sevgilim olduğunu filan mı sanıyorsun yoksa?"

"Benim düşündüklerim hiç önemli değil. Önemli olan tek şey Emma'nın ne düşündüğü. Ona göre Peter ve sen şimdi olmasa bile geçmişte sevgiliydiniz. Aranızdaki ilişkinin yeniden başlamaması için de hiçbir neden yok. Üstelik, sen döndüğünden beri Peter'ın birkaç kez kendi evinde değil de seninle birlikte kaldığı düşünülürse..."

Cathy öfkesini daha fazla kontrol edemeyecekti. "Eğer kardeşin onu sürekli seninle karşılaştırmasaydı, kocası kendisine anlayış gösteren birisini aramak ihtiyacını hissetmezdi."

"Bu saçmalığa inanacağımı mı sanıyorsun."

"Bu saçmalığı sen başlattın. Peter'ı bebekliğimden

sen tanırım ben. Şu anda da mutsuz olduğunu görüyorum."

"Sen evliliklerinin başına çöreklenip Peter'a sürekli anlayış göstermeseydin her şey yolunda gidebilirdi. Sorunlarını tek başlarına çözmelerine izin verseydin..."

Cathy küçümseme dolu bir kahkahayla genç adamın sözünü kesti. "Sen neden onları rahat bırakmıyorsun peki?"

Genç kızın saldırısıyla şaşıran Jake bir an durakladı. Yeniden konuşmaya başladığında sesi düşünceliydi. "Onlara yardımcı olamayacağımı çok iyi biliyorum. Ama en azından, başkalarının zarar vermesine engel olabilirim. Emma mantıksız bir insan olabilir, ama evliliğine senin zarar verdiğini düşünüyor. Doğrusu seni tanıdıktan ve ailen hakkında bilgi edindikten sonra, kardeşimin pek de haksız olmadığını düşünmeye başladım."

Cathy, genç adamın büyükbabasından söz ettiğini anlayarak dudaklarını ısırdı. Yorgun bir sesle, "Emma için üzgünüm," diye mırıldandı. "Ama böyle mantıksız bir şekilde davranmaya devam ederse Peter'ı kaybedebilir. Kardeşin beni suçluyor belki, ama kocası hiç de öyle düşünmüyor."

Genç kız bir an duraksadıktan sonra, "Zaten burada fazla uzun kalmayacağım," diye ekledi.

"Neden?"

"Bu seni hiç ilgilendirmez! Auckland'dan birkaç gün içinde ayrılacağım ve ancak aylar sonra geri döneceğim."

Jake genç kızın yalan söylediğinden kuşkulanıyormuşçasına, tepeden tırnağa uzun uzun süzdü onu. Cathy bacaklarının titrediğini hissediyor, sakin davranması gittikçe güçleşiyordu.

Jake, genç kıza asırlar kadar uzun gelen bir süre sonunda, "Belki de bu işe yarar," diye mırıldandı ve başka bir şey söylemeye gerek duymadan evden ayrıldı.

Cathy onun arkasından kapıyı kilitlerken, ellerinin

titrediğini hissetti.

Ertesi gün adaya gitmek üzere yola çıktı genç kız. Feribotla körfezdeki adaları birer birer geçerken, üzerindeki gerginliğin de azaldığını hissediyordu. Jake'in gidişinden sonra geçirdiği uykusuz geceyi bile unutmaya başlamıştı. Şu anda küçük bir çocuk gibi, yalnız çevresindeki güzelliğin tadını çıkarıyor ve çocukluk anılarını düşünerek gülümsüyordu.

Waiheke'de feribottan inip bir taksiye bindi. Büyükbabasına ait olan adaya, yaşlı adamın sağlığında yatı ya da helikopteriyle giderlerdi. Ama o günler geride kalmıştı artık. Yat Sir Thomas'ın ölümünden sonra satılmıştı, helikopteri de sahip olduğu şirketin yöneticileri kullanıyordu.

Motuiti adası yaşlı adamın ölümünden sonra, sahip olduğu her şeyle birlikte genç kıza kalmıştı. Şu anda o adada yalnızca karı-koca Stallworthy'ler yaşıyorlardı. Bu yaşlı çift en azından yirmi yıldır adadaki evin kâhyalığını yapmaktaydı.

Cathy yavaşça gülümsedi. Adaya gitmek genç kıza gerçekten çok iyi gelecekti. Öncelikle, son iki yılın yorgunluğunu atmak için iyice dinlenecekti. Sonra da adada yapmak istediği bazı değişikliklerle oyalanabilirdi. Cathy adada gerçekten güzel bir tatil geçireceğini biliyordu.

Kendi kendisine itiraf etmekten çekindiği bir şey vardı ama. Buraya gelmesinin en büyük nedeni, Jake Ferrers'tan kaçmaktı.

Birkaç saat önce Peter işyerinden telefon etmişti. Genç adamın sinirleri oldukça bozuktu, karısı yine sorun yaratmıştı çünkü. Öfke dolu bir sesle, "Emma, çok sevgili ağabeyinin partiden seninle birlikte ayrılmasına çok bozuldu," dedi. "Görüyor musun, çevresindeki herkese sahip olmak istiyor bu kadın."

"Emma'nın endişelenmesine hiç gerek yok. Bugün adaya gidiyorum."

Peter üzüntüyle içini çekmişti. "Keşke ben de seninle birlikte gelebilseydim. Yılbaşını Jake ve Emma'yla birlikte geçirmek hiç de hoş olmayacak."

"Jake yılbaşına kadar kalacak mı?"

"Evet. Anladığım kadarıyla yeni bir oyun ya da kitap mı ne yazıyormuş. Kitabını bitirene kadar buralarda bir yerlerde kalacak. Emma sevinçten havalara uçuyor tabii. Kardeşiyle birlikteyken, kocasıyla birlikte olduğundan çok daha önemli bir insan gibi hissediyor kendini."

Cathy bir an duraksadıktan sonra, "Eğer kocası tüm zamanını yakınarak geçirmeseydi Emma belki daha mutlu olacaktı," dedi.

"Yapma Cathy, sen de bana karşı olma lütfen. Benim için üzülen bir tek sen varsın zaten."

"Belki de başkalarının senin için üzülmesini istemen yanlış bir şey Peter."

"Hey, Jake sana dün akşam ne söyledi? Yoksa seni bana karşı..."

Cathy kendini daha fazla tutamayıp arkadaşının sözünü kesti. "Peter, Jake doğal olarak kardeşi için endişeleniyor. Emma'nın mutluluğunu istemesi çok doğal."

"Bak sen! Kendisi kadınlara çok iyi davranıyor da sanki! Kadınlarla birlikte olmayı çok sever Jake, ama sıkıldığı anda da hiçbir şey söylemeden çekip gider. Kayınbiraderimin dün gece sana nasıl baktığını fark ettim Cathy. Trent'den ayrıldıktan sonra ne kadar acı çektiğini gördüm. Aynı acıyı tekrar yaşamanı da istemiyorum. Jake Ferrers tehlikeli bir adamdır Cathy, ondan uzak dursan iyi edersin."

Genç kız sabırsızlık dolu bir sesle, "Onun tehlikeli birisi olduğunu biliyorum," dedi. "Ama onu bir daha göreceğimi sanmıyorum, bu yüzden de tehlikeli olup olmadığı beni çok ilgilendirmiyor. Peter, bence Jake kız kardeşini çok seviyor. Neden onunla Emma konusunda konuşmayı düşünmüyorsun?"

"Deli misin sen? Jake bana aldırmıyor bile."

"Peter, Emma'yı seviyor musun?"

Cathy için bu soruyu sormak çok güç olmuştu ve yanıtı endişeyle bekliyordu.

Genç adam kısa bir duraksamadan sonra, "Evet," dedi. "Emma'yı çok seviyorum. Ama bence o bana aldırmıyor bile."

"Peter..."

Genç adamın sesinde zorlama bir neşe belirmişti. "Neyse, bunları konuşmayalım artık. Umarım adada güzel bir tatil geçirirsin Cathy. Çocukken orada ne kadar çok eğlendiğimizi hatırlıyorum da..."

Genç kız kendisini iskelede bırakan taksinin uzaklaşmasını izlerken, o güzel günleri hatırlıyordu. O zamanlarda adaya hep ailesiyle ya da arkadaşlarıyla gelirdi. Şimdi ise, hem Peter hem de kendisi çok yalnızdı.

Bu düşünceleri kafasından atmaya çalışarak denize döndü. İşte, kendisini alacak olan motor geliyordu bile. Genç kız yeniden neşelenmeye başlıyordu. Bulunduğu yerden, kendi adası net bir şekilde görülebiliyordu. Güneşin parlak ışıkları adanın güzelliğini artırıyordu ve genç kızı mutlu çocukluk günlerine geri götürüyordu.

Cathy şu anda da kendisini son derece mutlu hissediyordu, ama bu duygu fazla uzun sürmeyecekti.

Motor iskeleye yaklaştı ve Jake Ferrers, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle genç kıza el salladı.

Cathy gözlerine inanamıyordu. Şaşkınlık dolu bir sesle, "Mr. Stallworthy nerede?" diye sordu.

"Hastanede." Jake uzanıp genç kızın eşyalarını motora almaya başlamıştı bile.

"Dur bir dakika! Burada ne oluyor böyle? Senin burada ne işin var?"

Jake elindeki çantayı motora bıraktıktan sonra genç kıza döndü. "Değerli küçükhanımı adaya götürmek için birisi gerekliydi. Mr. Stallworthy hasta olduğu için bu işi ben üstüme aldım."

"Sen benim buraya geleceğimi... Mr. Stallworthy'nin

...mış?"
"Apandisit."
"Neden sen geldin beni almaya?"
"Mrs. Stallworthy eski kocanı aradığında ben onunla ...eydim. Trent helikopteri hemen hazırlattı, ben de ... adaya geçtim."
"Senin Trent'le ne işin vardı?" Genç kız dudaklarını ...rak sustu. Böyle bir şeyi sormaya hakkı olmadığını ...yordu. "Özür dilerim, bu beni hiç ilgilendirmez tabii. ... almaya geldiğin için teşekkür ederim. Sanırım heli...ter seni bıraktıktan sonra Auckland'a geri dönmüş... Sen de buradan bir taksiyle feribota geçebilirsin."
Jake'in yüzünde şeytani bir gülümseme belirmişti. "Ama ben henüz Auckland'a geri dönmüyorum. Mrs. Stallworthy'ye onun yokluğunda tavukları besleyeceği...e ve ineği sağacağıma söz verdim. Kısacası, ben de se...nle birlikte adaya geliyorum."
Genç kız ne diyeceğini bilemiyordu. Jake adada ne kadar kalmayı planlıyordu acaba? Tavukları Cathy besleyebilirdi aslında, ama hayatında hiç inek sağmamıştı. Anlaşılan, genç adamdan şimdilik kurtulmasına imkân yoktu.
Jake genç kızın ne düşündüğünü anlamıştı. Zafer dolu bir sesle, "Haydi, motora bin," dedi.
Başka çaresi olmadığını anlayan genç kız motora bindi ve gözlerini, giderek yaklaşmakta oldukları adaya dikti. Jake ne planlıyordu acaba? Genç kız ineklerin günde iki kez sağıldığını biliyordu. Bu durumda Jake, gece de adada mı kalacaktı acaba?
Cathy vücudunun yasak bir heyecanla titrediğini hissetti. Genç adamla birlikte bir gece geçirme düşüncesi baş döndürücüydü. Ama hayır, kendisini böyle duygulara kaptırmamalıydı. Sakin görünmeye çalışarak, "Mr. Stallworthy nasılmış?" diye sordu.
"Bilmiyorum. Karısı hastaneden adayı arayacaktı. Ona, kocası iyileşene kadar hastanede kalabileceğini

söyledim."

Cathy öfkeyle soludu. Genç adamın böyle bir şey yapmaya hiç hakkı yoktu. Ama şimdilik sorun çıkarmaması gerektiğini de biliyordu. Soğuk bir ses tonuyla, "Teşekkür ederim," dedi.

"Rica ederim." Genç adam son derece neşeli görünüyordu.

Birkaç dakika içinde adaya varmışlardı. Jake motoru iskeleye bağlarken genç kız ayakkabılarını çıkarıp kumsala fırlattı. Çocukluğundan kalma bir gelenekti bu; ayakkabılarını fırlatarak tatilinin başlangıcını belirlerdi.

Cathy adanın havasını ciğerlerine doldurdu bir an, sonra da teknedeki çantalara uzandı. Ama güçlü bir el onu durduracaktı. "Çantaları ben alırım Cathy."

Genç kız bir an duraksadıktan sonra başını sallayıp sahile çıktı. Birkaç çanta taşımak onun gibi güçlü kuvvetli bir erkeği yormazdı herhalde. Cathy çevik bir hareketle sahile atlayıp eve doğru yürümeye başladı.

Bu evi görmek genç kıza acı anıları da hatırlatmıştı. Adaya son gelişinde, büyükannesi henüz sağdı. O küçük ve yaşlı kadını yeniden bu evin önünde göremeyeceğini düşünmek genç kıza büyük bir acı veriyordu.

Ama ölüm bütün insanlar için kaçınılmaz bir sondu. Cathy Asya'da gördüğü şeyleri hatırlayarak içini çekti. Büyükannesi en azından, oradaki insanlar gibi açlık ve acı çekerek ölmemişti.

Kötü düşünceleri beyninden atmaya çalışarak eve girdi. Bir an yaşlı gözlerle çevresine bakakaldı. Burası acı-tatlı ne kadar çok anıyla doluydu.

Ama genç kızın arkasından eve giren Jake Ferrers bunların hiçbirinden haberdar değildi. Diğer insanlar gibi o da Cathy'yi şımarık ve bencil bir mirasyedi olarak görüyordu.

Jake genç kızın çantasını oturma odasına bıraktıktan sonra yiyecek kutusunu alıp mutfağa geçti. Evi gayet iyi tanıyormuş gibiydi. Cathy'ye hiçbir şey söylemeden yi-

eşyaları dolaplara yerleştirmeye başladı.
Genç kız onun varlığının kendisini huzursuz ettiğini hissediyordu. Duygularını saklamaya çalışarak, "Mrs. Stallworthy'nin ineğini sağmayı neden üstüne aldığını sorabilir miyim acaba?" dedi.

Sorusunun ne kadar saçma olduğunun kendisi de farkındaydı. Genç adam Cathy'ye küçümseyen bir bakış attıktan sonra, "Çünkü canım öyle istedi," dedi.

Cathy kararlı bir tavırla başını salladı. "Ama burada kalamazsın. Kalmanı istemiyorum."

"Ben senin misafirin değilim." Genç adamın gözleri alay doluydu. "Üzgünüm güzelim, ama istediğin her şeyi yaptıramayacağını öğrenmek zorundasın artık. Ne de olsa, inek sağmasını bilmiyorsun."

Cathy kendini tutamayıp neşeli bir kahkaha atmıştı. Genç adam da, ona bir an şaşkınlıkla baktıktan sonra gülmeye başlamıştı. Cathy ilk kez onun bu kadar doğal güldüğünü görüyordu. Yüzündeki ifadede alay veya küçümseme gibi şeylerden iz bile yoktu. Ve Jake Ferrers bu haliyle son derece yakışıklı görünüyordu.

Cathy gülmeye devam ederek, "Sanırım bu inek hayatımda çok önemli bir yer tutmaya başladı," dedi. "Bana onu sağmasını öğretecek misin?"

"Beni bir an önce adadan gönderesin diye mi? Asla! Hem bizim şımarık Cathy Durrant'ımızın inek sağdığını düşünmek hiç de kolay değil."

Genç kızın dudaklarındaki gülümseme buruklaşmıştı. Jake Ferrers, bu şımarık zengin kızının Asya'daki yetimhanede nasıl işler yaptığını bilseydi kimbilir ne kadar çok şaşırırdı. Soğuk bir sesle, "Mrs. Stallworthy geri dönene kadar nerede kalmayı planlıyorsun?" diye sordu.

"Seninle birlikte bu evde tabii."

Cathy öfkesini bastırmaya çalışarak sustu. Genç adama itiraz etmesinin bir işe yaramayacağını çok iyi biliyordu. Ama onun kendisine yaklaşmasına asla izin vermeyecekti. Aynı evde kalmaları, aralarında cinsel bir ya-

kınlık doğmasını gerektirmezdi. Genç adam, Cathy Durrant'ın bu tür yakınlıklardan hiç hoşlanmadığını anlamak zorunda kalacaktı.

Cathy, Jake'in kendisini zorlayabileceğini ya da tecavüz etmeye kalkışabileceğini aklına bile getirmemişti. İçinden bir ses, onun bu tür bir erkek olmadığını söylüyordu. Ama genç kızın yaptığı büyük bir hata vardı: Kendi duygularını hesaba katmayı unutmuştu.

Bölüm Üç

Jake, genç kızın aklından geçenleri anlamışçasına gülümsemişti. Boşalan kutuyu arka kapıdan bahçeye fırlattı ve mutfaktan çıktı.

Cathy ona yetiştiğinde elinde genç kızın çantasıyla, yatak odalarının bulunduğu bölüme doğru yürümekteydi.

Genç kız hızla, "Çantamı ben taşıyabilirim," diye atıldı.

Jake ona hiç aldırmamıştı. Bir şey söylemeden, eskiden Cathy'nin büyükannesinin ve büyükbabasının kaldığı odaya doğru yürüdü.

Cathy telaşla, "Orası, değil," dedi. "Benim odam şu karşıdaki."

Genç kızın odası bir dekoratör tarafından, yeniyetme bir kıza göre döşenmişti. Mobilyaların tümü dantel süslemelerle kaplıydı. Cathy odanın bu halinden hiç hoşlanmamıştı aslında, ama büyükannesi bu odayı genç kıza on beşinci yaş armağanı olarak döşettiği için de sesini çıkarmamış, odayı beğenmediğini söyleyerek büyükannesini üzmek istememişti. Ama şimdi, Jake'in bu odaya baktığını görmek bu kararından pişmanlık duymasına yol açıyordu.

Duygularını belli etmemeye çalışarak, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Genç adam ani bir hareketle Cathy'ye yaklaştı. Boğuk bir sesle, "Yalnızca sözlerle teşekkür etmenin yeterli olacağını sanmıyorsun herhalde," dedi. "Ben teşekkür için çok iyi bir yöntem biliyorum."

Jake'in dudakları genç kızınkilerin üstüne kapanmıştı. Cathy ne yapacağını bilemeden donakaldı, sonra kendisinin de bu öpücüğe tüm benliğiyle karşılık verdiğini fark etti. Ama bu zayıflık anı yalnızca birkaç saniye sü-

recekti. Genç kız kendini toplamayı başardı ve tüm gücüyle Jake'in karnına sert bir yumruk savurdu.

Genç adam onun niyetini sezmiş olmalıydı, çünkü karnındaki kasları germişti. Ama yine de yüzü bir an acıyla kasıldı. Hızla atılıp genç kızın bileğini yakaladı. Dudaklarında tehdit dolu bir gülümseme vardı. Birkaç saniye, birbirlerine öfkeyle bakarak durdular.

Aralarındaki gergin sessizliği genç adamın kahkahası bozdu. Jake yavaşça, "Benim hatam," diye mırıldandı ve genç kızın elini dudaklarına götürdü.

Cathy elinin öpüleceğini sanmıştı, ama birden başparmağının ısırıldığını hissederek irkildi. Vücudundan güçlü bir akım geçmişti. Sonra aralarındaki gerilim bir anda yok oldu ve Jake genç kızın elini bıraktı.

Genç kız hemen birkaç adım gerilemişti. Boğuk bir sesle, "Yabancı erkeklerin bana bu şekilde yaklaşmasından hiç hoşlanmam," dedi.

Jake tembel bir tavırla gülümsemişti. "Bu çok erdemli bir tutum. Ama aslında ikimizin yabancı olduğu söylenemez. Ne de olsa benim kız kardeşim, senin çocukluk arkadaşınla evli. Bunun aramızda bir akrabalık doğurduğu bile söylenebilir."

Bu adam kimi kandırmaya çalışıyordu böyle? Cathy onun ne planladığını anlayamıyordu bir türlü. Tedirgin bir tavırla çevresine bakınarak, "Ben hiç de öyle düşünmüyorum," diye mırıldandı.

"Hımm, pek de haksız sayılmazsın aslında. Ne kadar çabalasam da, seni bir kardeş gibi görmeyi başaramıyorum doğrusu."

Genç kız güçlükle yutkundu. Bir an önce bu adamdan kurtulması gerektiğini biliyordu. Onun çekiciliğine daha fazla kapılmayı göze alamazdı. "Benim de seni bir kardeş olarak gördüğüm söylenemez. Daha çok, bir asalak olarak görüyorum."

Bu sözlerin yarattığı elektrikli sessizliği ilk bozan Jake oldu. "Ne demek istiyorsun?"

"Seni burada istemiyorum. Ama gitmeni sağlamak için yapabileceğim bir şey de yok."

Genç adam bu sözlerden hiç hoşlanmamıştı. Buz gibi bir sesle, "Mrs. Stallworthy senin için çok endişeleniyordu," dedi. "Burada tek başına kalmanı istemiyordu. Bu yüzden de, kocası iyileşene kadar hastaneyle ada arasında mekik dokumayı düşünüyordu. Ona seninle ilgileneceğimi söyledim, böylece rahatça kocasının yanında kalabilecekti. Sen de yapılabilecek en mantıklı şeyi yapıp Auckland'a geri dönmeyecek kadar bencil olduğuna göre, burada kalmam gerekiyor. Bu fikirden hoşlanıp hoşlanmaman da umurumda bile değil."

Cathy alaylı bir sesle, "Çok üzgünüm," diye mırıldandı. "Ama senin hakkında duyduklarım, yardımsever birisi olduğuna inanmamı oldukça güçleştiriyordu."

Jake'in dudakları öfkeyle gerilmişti. Tehdit dolu bakışlarla genç kızı baştan aşağı süzdü. Cathy bu bakışlar altında ezilmemek için tüm gücünü toplamıştı. Büyükbabasının gururu ve gücü genç kızda da vardı aslında.

Jake bir anda arkasına dönüp kapıya doğru yürümeye başladı. Yürüyüşü vahşi bir hayvanınki gibiydi. Genç kız onun tehlikeli bir pantere benzediğini düşünerek ürperdi.

Jake odadan çıktıktan sonra, yatağının yanıbaşında duran çiçeklere uzandı eli. Tüm dikkatini çiçeklerin yapraklarına vermişti; onlardan aldığı güçle biraz önce yaşadığı gerilimi unutmak istiyordu sanki.

Birdenbire çalmaya başlayan telefonun sesi genç kızı yerinden sıçrattı. Cathy bir an duraksadıktan sonra uzanıp telefonu açtı. Arayanın kim olduğunu tahmin edebiliyordu.

Peter her zamanki düşünceli haliyle, "Eve yerleşebildin mi?" diye soruyordu.

Cathy ona, Jake'in de kendisiyle birlikte olduğundan söz etmemeye karar vermişti. "Evet, gayet rahatım. Beni niye aramıştın Peter? Kötü bir şey mi oldu?"

Genç adam sahte bir kahkaha attı. "Yapma Cathy, benim hayatımda kötü bir şey olabilir mi hiç? Her zamanki saçmalıklar dışında tabii."

"Peter..."

"Boşver, sen bana aldırma Cathy. Seni böyle rahatsız etmeye hakkım olmadığını biliyorum. Ama sanırım biraz teselli edilmeye ihtiyacım var."

"Dün gece ne oldu Peter?"

"Hiç, her zamanki kavgalardan biri işte. Emma beni biraz önce aradı. Yine kavga etmek için tabii. Çalışıyor olmamın hiçbir önemi yoktu. Ne de olsa benim zavallı işim yüzyılımızın Shakespeare'inin yaptıkları yanında çok sıradan kalıyor. Eminim ki Emma ağabeyini çalışırken rahatsız etmeyi aklından bile geçirmiyordur. Ama bana gelince her şey değişiyor. Beni aramasının nedeni de, dün gece ikimizin konuşuş tarzını hiç beğenmediğini söylemekmiş. Bana hiç aldırdığı yok, ama başkalarının bana iyi davranmasına da tahammül edemiyor."

"Ama bu hiç de mantıklı değil."

Peter ümitsizlikle içini çekmişti. "Emma'nın mantıklı bir iş yaptığını ne zaman gördün ki?"

Cathy boş gözlerle başucundaki çiçeklere bakıyordu. "Peter senin için çok üzgünüm. Ama bence bunları benimle konuşman hiç de doğru değil."

Genç adam acı dolu bir sesle, "Ama konuşabileceğim başka kimse yok!" diye haykırdı. "Sen benim tek dayanağımsın Cathy. Yeni Zelanda'ya dönmenden önce kendimi o kadar yalnız hissediyordum ki."

Cathy kalbinin burkulduğunu hissetti. Peter genç kızın en iyi arkadaşıydı, onun acı çektiğini görmeye dayanamıyordu. "Bir psikoloğa gitmeyi düşündün mü hiç Peter? Ya da... Jake'le karın hakkında konuşmayı. O da kardeşinin nasıl birisi olduğunu biliyordur herhalde."

Genç adam öfke dolu bir sesle, "Ah, biliyor tabii," dedi. "Onunla hiç konuşmadığımı mı sanıyorsun? Emma annesiyle babasının ölümünden sonra çok acı çekmiş,

sevgiye ve güvene ihtiyacı varmış, narin bir çiçek gibiymiş... Emma'nın dengesiz birisi olduğunu ise ağzına bile almadı, ne de olsa ikisi kardeş."

Peter bir an durup içini çektikten sonra devam etti. "Emma onu ne kadar çok sevdiğimi biliyor. Bunu defalarca söyledim ona. Ama görünüşe bakılırsa sevgim onun için yeterli değil. Üstelik de tüm dünya ondan yana! Herkes zavallı Emma'nın çok narin olduğunu ve korunması gerektiğini düşünüyor. Bana çektirdiği acılara ise aldırmıyorlar bile. Bence en büyük sorun, zor anlarında rahatça Jake'e sığınabilmesinden kaynaklanıyor. Yanında ağabeyi olmadan hayatla nasıl başa çıkabileceğini bilemiyor. Bir sorunla karşılaştığında da ağlamaya başlıyor. Tıpkı küçük bir çocuk gibi! Evliliğin sandığı gibi bir masal âlemi olmadığını anlayınca beyaz atlı ağabeyinin gelip kendisini kurtarmasını beklemeye başladı."

"Ama Peter, Jake karın için hep büyük bir destek olmuş. Bu yüzden de ağabeyini yitirmekten çok korkuyor. Yine de, eninde sonunda onsuz yaşamayı öğrenmek zorunda kalacak. Hayatını sürekli Jake'e sığınarak geçiremez. İnsanlar bir gün mutlaka büyürler. Ne de olsa bir insan yalnızca kendisine güvenebilir." Genç kız bu gerçeği, uzun ve acı deneyimler sonucunda öğrenmişti.

Peter bıkkınlık dolu bir sesle, "Onun büyümesini bekleyebilirim," diye mırıldandı. "Ama bana biraz olsun güvenmesi şartıyla. Karım bana güvenmeyi reddediyor Cathy!"

"Belki de durmadan içen ve gecelerini başka bir kadının evinde geçiren bir kocanın güvene layık olmadığını düşünüyordur."

"Öyleyse kendisine, benim niçin böyle davrandığımı sormalı. Sana geldiğim son gece, korkunç bir kavga etmiştik. Ona vurmamak için kendimi nasıl güç tuttuğumu bir bilseydin!"

Arkadaşının ne denli yumuşakbaşlı ve sevecen birisi

olduğunu bilen Cathy iyice şaşırmıştı. "Peter, senin hiç kimseye özellikle de bir kadına el kaldıramayacağını çok iyi biliyorum. Bunu sen de biliyorsun."

Genç adam sevgi dolu bir sesle, "Çok teşekkür ederim Cathy," dedi. "Beni dinlediğin ve anlayış gösterdiğin için ne kadar minnettar olduğumu bilemezsin. Sensiz ne yapardım bilemiyorum. Seni çok seviyorum Cathy."

Genç kız yavaşça gülümsemişti. "Bana güvenebileceğini biliyorsun Peter. Ben de seni çok seviyorum."

Cathy telefonu kapatıp arkasına döndüğünde Jake Ferrers'ın buz gibi bakışlarıyla karşılaşacaktı. Genç adamın yüzünde hiçbir ifade yoktu gerçi, ama son derece öfkeli olduğu da hissedilebiliyordu.

Cathy bir anlık şaşkınlıktan sonra kendini toplayıp, "Ne istiyorsun?" diye sordu.

Jake kısa sürede öfkesini kontrol altına almayı başarmıştı. "Sana, çiftliğe gittiğimi haber vermeye geldim. Orada yapılacak pek çok iş var. Sanırım ancak karanlık bastıktan sonra geri dönebileceğim."

"Jake, Stallworthy'lere buradaki işlerle ilgileneceğine dair söz vermen çok nazik bir davranış, ama böyle çalışmana razı olamam. Sen şu anda tatildesin, gezip eğlenmen lazım. Ben işleri yapacak birisini..."

"Buna hiç gerek yok. Hem çalışmak, kilo almamı engeller."

Cathy bakışlarının, genç adamın güçlü vücuduna kaydığını hissetti. Bu vücutta bir gram bile fazlalık yoktu. İçinde yükselmeye başlayan ateşe karşı koymaya çalışarak bakışlarını başka bir yöne çevirdi. "Yapılacak işler ne?"

"Odun kesilecek, otlar biçilecek, sebze bahçesine gübre atılacak... Daha pek çok iş var."

Cathy bu yapay konuşmadan iyice sıkılmıştı artık. İkisinin de aklında aynı şey olduğunu gayet iyi biliyordu. Konuyu kendisi açmaya karar vererek, "Biraz önce

Peter'la konuşuyordum," dedi.

"Biliyorum."

Cathy irkilmişti. Kendini savunmaya çalışarak, "Demek duydun," dedi. "Ama son söylediğim şeyi yanlış anlamanı istemem."

"Hayır, hiçbir şeyi yanlış anladığımı sanmıyorum." Genç adamın sesi buz gibiydi.

"Dinle, Peter'la ben çok eski dostuz.Birbirimizi çok severiz ve bunu da sık sık birbirimize söyleriz. Onunla birbirimizi çok iyi anlarız."

"Evet, bunu tahmin edebiliyorum." Jake başka bir şey söylemeden dönüp odadan çıkmıştı.

Genç kız bir an, ne yapacağını bilemeden onun arkasından baktı. Dudakları öfkeyle gerilmişti.

Sonra omuzlarını silkti ve çantasını açıp yanında getirdiği giysileri dolaba yerleştirmeye başladı. Jake Ferrers'ın da onunla birlikte kalacağını bilseydi daha güzel giysiler getirmeye dikkat ederdi. Bu düşünce, genç kızın yanaklarını bir anda kıpkırmızı ediverrnişti. Cathy bu adamın etkisinden bir an önce çıkması gerektiğini bir kez daha düşündü.

Eşyalarını yerleştirdikten sonra bir duş alıp saçlarını kuruttu. Odasından çıkıp mutfağa indiğinde, içine tatlı bir huzurun dolduğunu hissediyordu. Kuşların cıvıltılarından başka hiçbir ses yoktu çevresinde. Neşeyle kendisine yemek hazırladı ve karnını doyurdu.

Yemekten sonra odasına çıkıp üzerine bir tişörtle şort geçirdi. Aynada kendisini seyrederken hafif bir üzüntüyle içini çekecekti. İnce beli ve kalçaları gerçekten kusursuzdu, ama göğsü vücuduna göre biraz fazla büyüktü. Ayrıca boyunun kısalığı da genç kız için hep üzüntü kaynağı olmuştu.

Bu odaya geri dönmek genç kıza, on sekiz yaşındaki halini hatırlatmıştı. O zamanlar ne kadar da bencil ve zalimdi. Trent'i kendisiyle evlenmeye zorlayacak o küçük kurnazlığı bu odada planlamıştı.

O olay genç kız için acı bir ders olmuştu. Şu anda Melly'yle Trent'in mutluluğunu görüp, onlara ne denli büyük bir kötülük etmiş olduğunu daha iyi anlıyordu. Cathy'yi üzen bir şey daha vardı: Kendisini, Trent'in karısını sevdiği kadar seven bir erkekle asla karşılaşamayabileceği düşüncesi.

Genç kız anıların yüküne daha fazla dayanamayacağını hissederek odadan çıktı ve terasa gidip, yıllardır çok sevdiği salıncaklı sandalyeye oturdu. Asya'da geçirdiği iki yıl boyunca, bir an önce bu adayı yeniden görebilmek için büyük bir istek duymuştu. Şimdi buradaydı işte, ama yanında tüm huzurunu altüst eden bir adamla.

Jake'i daha fazla düşünmemek için, Peter'ın evliliği konusundaki endişelerine geri döndü. Emma'nın kocasını sürekli Jake'le karşılaştırdığına emindi artık. Oysa Peter, Jake gibi bir erkeğin standartlarına asla erişemezdi. Sadece Peter değil, dünya üzerindeki erkeklerin çoğu Jake'le boy ölçüşemezdi.

Ama Peter'ın da pek çok mükemmel özelliği vardı. Jake kadar çekici değildi belki, ama yine de çok yakışıklıydı. Üstelik pırlanta gibi bir kalbi vardı ve karısını da çok seviyordu. Emma tüm bunların yeterli olmadığını düşünüyorsa herhalde gerçek bir aptaldı.

Genç kız, Emma'yla ilk karşılaşışını hatırlayarak kaşlarını çattı. İkisini biraraya getirmeyi Peter istemiş, Cathy de arkadaşının evleneceği kızla tanışmaya büyük bir istekle gitmişti. Ama onunla tanışır tanışmaz, Emma'yla aralarında hiçbir yakınlık kurulamayacağını anlamıştı. Peter'ın müstakbel karısı, genç kızı bir düşman olarak görüyordu çünkü.

Cathy yavaşça içini çekti. Emma'yla karşılaşması hiç de hoş olmamıştı. Peter doğal davranıp aradaki soğukluğu yıkmaya çalışsa da çabaları boşa çıkmıştı. Emma tüm konuşma boyunca hep sessiz kalmış, ancak ağabeyinden söz edildiği zamanlarda canlanmıştı. Üstelik, ondan sık sık söz edilmesi için elinden geleni de yapmıştı. Em-

na'ya göre ağabeyi milyonda bir bulunacak türde bir adamdı. Her şeye olduğu gibi spora da büyük bir yeteneği vardı; daha doğru düzgün yürümesini öğrenmeden ata binmeye ve kayak yapmaya başlamıştı neredeyse! Bir öğrenci olarak da çok başarılıydı. Hayatı boyunca tüm öğretmenleri ona bir dâhi gözüyle bakmışlardı. Sonra bir de cinsel cazibesi vardı tabii, tüm kadınlar onun yatağını paylaşmak için ellerinden geleni yaparlardı.

Cathy tüm bu övgülerden iyice sıkıldığını hissediyordu. Sesinde yapay bir masumiyetle, "Aman Tanrım, ne mükemmel adam!" dedi. "Ama merak ettiğim bir şey var: Kardeşin ne iş yapıyor."

Peter'ın kendini tutamayıp bir kahkaha attığını gören Emma öfkeyle genç kıza bakmış, Cathy'nin hemen ardından söylediklerini de duyunca iyice kızmıştı. "Polisiye romanlar yazmak dışında tabii." Genç kız, 'polisiye' sözcüğünün üzerine büyük bir küçümsemeyle basmıştı.

Emma öfkeli bir sesle, "Jake yüzyılımızın belki de en önemli oyun yazarı," diye atıldı. "Eleştirmenler onu Shakespeare'le karşılaştırıyorlar. Televizyon için yazdığı o dizi de yılın en iyi oyunu seçildi ve daha pek çok ödül kazandı. Edebiyat hakkında ufacık bilgisi olan birisi bile, Jake'in yapıtlarının yüzlerce yıl edebiyat klasiği olarak kabul edilebileceğini bilir." Emma'nın genç kıza dikilen gözleri nefretin yanı sıra küçümseme de doluydu.

Ama Cathy henüz yenilgiyi kabul etmemişti. "Ağabeyin kitap yazacak zamanı nasıl buluyor, doğrusu çok merak ettim. Rodeolara katılmak, ya da aşk düşkünü kadınlar arasında koşuşturmak çok zamanını alıyor olmalı."

"Jake'in rodeoya filan katıldığı yok! Hem o zamanını da kendi yaratır. Ağabeyim günde en çok dört saatlik bir uykuya gereksinim duyar. Çocukken bile fazla uyumadığını, beşiğinde yatıp uzun uzun düşündüğünü söyler hep! Dört yaşına geldiğinde de, kendi zekâsına göre bir eğitim alması için özel bir yatılı okula gönderildi."

Cathy, bu ünlü yazar için ilk defa üzüntü duymaya başlamıştı. Aileden koparılıp yatılı bir okula gönderilmenin küçük bir çocuğu nasıl etkileyeceğini çok iyi bilirdi. Genç kız yatılı okula gönderildiğinde kendisini günlerce toplayamamış ve her gece yatağında ağlamıştı. Üstelik kendisi o sıralarda on yaşındaydı. Jake Ferrers ise henüz dört yaşındayken bu acıya katlanmak zorunda bırakılmıştı. Kendini tutamayarak, "Zavallı küçük çocuk," diye mırıldandı.

"Hayır, Jake hiç de zavallı filan değildi. Yatılı okula gönderilmek onu hiç etkilemedi. O diğer insanlar gibi başkalarına gereksinim duymaz. Kadınlar da bu özelliği yüzünden Jake'e deli olurlar. Ama ağabeyim onlara hiç önem vermez. Bir kadınla, yalnızca fiziksel özellikleri yüzünden beraber olur. Aslında, durmadan onu baştan çıkarmaya çalışan kadınları yalnızca küçümser. Eğer bir gün evlenirse bu en az kendisi kadar zeki bir kadınla olacaktır."

"Söylediklerine bakılırsa, kendi zekâsında birisini bulması hiç de kolay değil."

Emma önemsemez bir tavırla omuzlarını silkmişti. "Ama evlenmek isteyecektir, çünkü çocuk isteyecek. Eski öğretmenlerinden birinin de söylediği gibi, kendi zekâsını taşıyan çocuklar yapmak Jake'in insanlık görevi! Mutlaka zeki bir kadınla evlenecektir."

Oysa Cathy insanların yalnızca gerçekten istedikleri için çocuk sahibi olmaları gerektiğine inanırdı. Tiksinti dolu bir tavırla, "Herhalde çocuk yerine bir yığın bilgisayar yetiştirirler," diye mırıldandı.

Peter'ın attığı kahkaha, Emma'nın öfkesini iyice arttırmıştı. Genç kız yavaşça başını öne eğdi. Bu kadar ileri gitmese daha iyi olurdu, ne de olsa Emma en iyi arkadaşının nişanlısıydı.

Genç kız Jake'i tanıdıktan sonra, onun kız kardeşini ne kadar çok sevdiğini anlamıştı. Ama aslında genç adamın pek mantıklı davrandığı söylenemezdi. Kardeşinin

evliliğine hiç karışmaması ve kendi sorunlarını kendilerinin çözmelerine izin vermesi çok daha uygun bir davranış olurdu. Ama Cathy onu suçlayamıyordu da. Kardeşi için ne kadar çok endişelendiğini anlıyordu çünkü.

Cathy bu düşünceleri aklından atıp gökyüzündeki bir kuş sürüsünü incelemeye başladı. Ve onlara bakarken, hiç farkında olmadan uyuyakaldı.

Genç kız, iki yıl kaldığı Tayland'da konuşulan dilde, "Henüz değil!" anlamına gelen birkaç sözcüğü mırıldanarak uyanacaktı.

Omzunu sarsan el bir anda durmuştu. Bir erkek sesi şaşkınlıkla, "Ne dedin?" diye sordu.

Cathy bir anda tam anlamıyla uyanıvermişti. Ama uyandığını belli etmemek için hâlâ kendine gelememiş gibi davranmaya başladı. Birkaç saniye olsun zaman kazanmaya çalışıyordu. Sahte bir esnemeyi eliyle örterek, "Ne?" diye mırıldandı.

"Yabancı bir dilde bir şeyler söyledin. Tam anlayamadım ama, galiba Asya dillerinden biriydi."

Genç kız yavaşça başını salladı. "Yanlış duymuş olmalısın. Uyuyordum ben."

Cathy, Asya'da geçirdiği iki yılı kimsenin öğrenmesini istemiyordu. Yetimhanede çocuklara bakarak geçirdiği zaman kendisinden başka kimseyi ilgilendirmezdi. Özellikle de Jake Ferrers'a hiçbir şey söylememeye kararlıydı.

Genç adam bir an kuşkuyla duraksadıktan sonra, "İyi," dedi. "Ben de sana, inek sağmayı öğrenmek isteyip istemediğini sormaya gelmiştim."

"İsterim tabii. Ne zaman?"

"Şimdi. Saat beş oldu."

Genç kız saatin bu kadar ilerlemiş olduğunu hiç tahmin etmiyordu. Şaşkınlıkla çevresine bakınarak, "Aslında gündüzleri hiç uyumam," diye mırıldandı. "Öğle yemeği yedin mi Jake?"

"Evet, senin hazırladığın yemekten kalanları yedim.

Gerçekten çok güzeldi. Sana böyle yemek pişirmeyi kim öğretti?"

"Hiç kimse.Yemek pişirmeyi severim."

Jake terastaki diğer koltuğa oturmuştu. Bir an düşünceli bir tavırla duraksadıktan sonra konuşmaya başladı. "Dinle, seninle Emma ve Peter hakkında konuşmak istiyorum. Bu konuda ikimizin de farklı görüşleri var. Ama burada birlikte kaldığımız sürece, onların sorunları yüzünden kavga etmemizi hiç istemiyorum. Biraz barış yapmaya ne dersin?"

"Barış mı?"

Genç adam yavaşça gülümsemişti. "Evet. Sen uyumlu davrandığın sürece ben de hiçbir sorun yaratmayacağım." Genç adam elini Cathy'ye uzatmıştı.

Cathy bir an duraksadıktan sonra bu eli sıktı. "Pekâlâ. Ama senden istediğim bir şey var. Emma'nın düşündüklerinin doğru olmadığını anlamaya çalış lütfen."

Jake bir an duraksadıktan sonra, "Kardeşimin pek mantıklı bir insan olmadığını biliyorum," dedi. "Ama senin de kabul etmen gereken bir şey var. Emma evliliğe alışmakta güçlük çekti belki, ama sen Yeni Zelanda'ya dönene kadar büyük bir sorunu da olmamıştı. Peter'a anlayış göstermeye devam ettikçe, sorunu daha da büyütüyorsun."

Cathy bunun doğru olduğunu biliyordu, ama aynı şeyi genç adam da yapıyordu. Emma sorunlarını kocasıyla birlikte çözmeye çalışacağına sürekli ağabeyine sığınmayı alışkanlık haline getirmişti.

Jake genç kızın aklından geçenleri anlamıştı. Yavaşça, "Ne düşündüğünü biliyorum," dedi. "Ama durumu değiştirmeye çalışıyorum. Bana güven."

Cathy yavaşça başını salladı.

Genç adamın dudaklarında garip bir gülümseme belirmişti. Bakışları, hâlâ kendi güçlü avuçları içinde duran genç kızın minik eline takıldı.

Cathy aceleyle elini çekerek, "Pekâlâ dostum," dedi. "Artık işe koyulsak iyi olacak."

"Haklısın. Mrs. Stallworthy'nin bıraktığı listede daha pek çok iş var."

Tavukları kümeslerinden çıkarıp yemlemek genç kızın sandığından çok daha zevkli bir işti. Cathy onların oradan oraya koşuşturup gıdaklamalarına gülümseyerek bakıyordu. En sonunda onları yeniden kümeslerine kapattı ve ineğin bulunduğu ahıra yöneldi. İçeride Jake, büyük bir maharetle ineği sağmakla meşguldü.

Cathy, şimdiden dolmaya başlayan kovaya şaşkınlıkla bakıyordu. "Bu kadar çok sütü ne yapacağız biz?"

"Sütün büyük bir bölümü domuza gidiyor. Mrs. Stallworthy geri kalan kısmıyla da peynir, yağ ve yoğurt yapıyormuş."

Genç kızın yüzü buruşmuştu. "Bizim de bunları yapmamız mı gerekiyor?"

Jake bir kahkaha attı. "Hayır, hiç gerek yok. İçeceğimiz kadar biz içer, geri kalanını da domuza veririz."

"Fazla süt içmek domuza zarar vermez mi?"

"Gereğinden fazlasını içeceğini hiç sanmıyorum. Hayvanlar nerede duracaklarını bilirler. Sadece insanlar durmasını bilmeyecek kadar açgözlüdür."

Cathy bir an duraksadı. Büyükbabasını hatırlamıştı yine. Bakışlarını ileride görünen denize çevirerek, "Galiba Stallworthy'ler burada çok mutlu bir hayat sürüyorlar," dedi. "Üstelik tüm ihtiyaçlarını da kendileri karşılıyorlar. Bütün gün hiç durmadan çalışıyorlardır herhalde. Gerçekten çok büyük bir sebze bahçeleri var, meyve ağaçları da hep bakımlıdır."

"Öyle. Sanırım burada yaşamayı gerçekten seviyorlar."

Genç kız yavaşça gülümsemişti. "Biliyor musun, bana hep bu ada onlara aitmiş gibi gelir. Zavallı Mr. Stallworthy. Umarım çabucak iyileşir. Auckland'da kalmaktan hoşlandığını hiç sanmıyorum. O burayı bir cennet

olarak görürdü hep."

"Burası gerçekten de bir cennet. Dinle, bence artık şu ineği sağmayı denemelisin. Hiç belli olmaz, belki günün birinde bu bilgiye ihtiyaç duyarsın."

İnek sağmak genç kızın sandığından çok daha zor bir işti, ama her zaman olduğu gibi bu işe de büyük bir azimle girişti. Jake'in talimatlarını büyük bir dikkatle uyguluyordu.

Birkaç dakika sonra, "Hey, şuna bak!" diye haykırdı. "Başardım. Süt geliyor işte."

Genç kız dakikalar boyunca başını bile kaldırmadan ineği sağmaya devam etti. Ama bir süre sonra, elleri alışkın olmadığı bu zor işten dolayı korkunç derecede ağrımaya başlamıştı. Cathy başını arkasına çevirdiğinde, genç adamın alaylı bir tavırla gülümsemekte olduğunu gördü. Cathy'nin ne kadar büyük bir zorluk çektiğini biliyor ve bundan zevk alıyordu hiç kuşkusuz. Orada durmuş, genç kızın pes etmesini bekliyordu.

Ama Cathy'nin pes etmeye hiç niyeti yoktu. Tüm gücünü toplayıp önündeki işe devam etti. Dizleri, kolları ve elleri dayanılmaz şekilde ağrıyordu. Ama her şeye rağmen ineği sağmaya devam etmeye kararlıydı.

Kovaya akan süt iyice azalmaya başlamıştı artık. İneğin sütü bitmek üzere olmalıydı. Jake yavaşça, "Bu kadar yeter," dedi.

Cathy tüm gücünü toplayıp, oturduğu tabureden kalkmaya çalıştı. Bacakları genç kızı taşımıyordu artık. Birdenbire, omuzlarının güçlü bir el tarafından kavrandığını hissetti. Genç adam Cathy'nin ayağa kalkmasına yardım ediyordu. Yumuşak bir ses tonuyla, "Biraz dışarıda yürü istersen," dedi. "Yürümek bacaklarına iyi gelir."

Genç kız ahırdan çıkıp Jake'in kendisini göremeyeceği bir yere gitti ve parmaklarını açıp kapamaya başlayarak acılarını dindirmeye çalıştı. Bir yandan da Jake'e sesleniyordu. "İnek sağmayı nereden öğrendiğini doğru-

su çok merak ediyorum. Bir edebiyat dâhisinden beklenecek bir iş değil bu."

"Ben dâhi filan değilim. Bu sadece Emma'nın iddiası. Beni çok sevdiği için yeteneğimi biraz abartıyor. İnek sağmaya gelince... Gittiğim okulda akademik bilimlerin dışında, öğrencilerin gerçek hayatla iç içe yaşamalarına da çok önem verilirdi. Okulda uygulanan programlardan birisi de, tüm öğrencileri belli bir süre bir çiftlikte çalıştırmaktı. Bu yüzden de pek çok çiftlik işini, bu arada da inek sağmayı öğrendim."

Cathy neşeli bir kahkaha atmıştı. "Eh, eminim ki bu bilgilerin çok işe yarıyor."

Genç adam da gülüyordu. "Yarıyor tabii. Düşünsene, tanıdığın erkeklerden kaçı süt sağmasını biliyor?"

"Şey, pek azı herhalde."

Jake bu arada elinde süt kovasıyla ahırdan çıkıp domuzun bulunduğu bölmeye yönelmişti. Genç kız da onu izliyordu. Bakışlarının, genç adamın güçlü omuzlarına ve yürüyüşündeki çevikliğe takıldığını hissederek ürperdi. Midesine saplanan krampın ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu: Arzu.

Cathy dudaklarının kuruduğunu hissediyordu. Bu adama yalnızca bakmak bile, genç kızı gereğinden fazla etkilemekteydi.

Ama artık kendini toparlamanın zamanı gelmişti. İçindeki isteği boğmaya çalışarak bakışlarını domuza çevirdi. "Ben domuzların pis olduklarını sanırdım. Oysa bu hayvan gayet temiz görünüyor."

"Evet, gerçekten de çok temiz. Stallworthy'ler ona çok iyi bakıyor olmalılar."

Genç kız gözlerini, batmakta olan güneşe çevirmişti. Akşamın giderek yaklaşması, adaya her gelişinde yaptığı bir töreni hatırlatmıştı Cathy'ye.

İki yıldır, bu adaya döneceği ilk gece yapacağı töreni düşünmüştü hep. Bu tören için, karanlığın iyice bastırmasını beklemek zorundaydı. Ve yalnız kalmayı.

Bölüm Dört

Cahty, evden çıkmaya ancak gecenin ilerleyen saatlerinde cesaret edebildi. Yemekten sonra bir süre birlikte oturmuşlar, sonra da Jake son bir kez etrafa göz atmak istediğini söylemişti. Genç kız ise telaşla, kendisini çok yorgun hissettiğini öne sürmüş ve hemen gidip yatacağını söylemişti.

Jake nedense, bir şeylerden kuşkulanmış gibiydi. "Öyleyse, ben de erkenden yatayım."

Cathy, genç adamın nereye gittiğini görmesini istemiyordu. Ateş böceklerini on yaşındayken bulmuş, o zamandan beri de bundan hiç kimseye söz etmemişti. Genç kızın bu küçük sırrından Peter'ın bile haberi yoktu.

Bu yüzden de, yola çıkmadan önce birkaç saat beklemişti. Genç adamın uyuduğundan emin olmak istiyordu. Geceyarısına doğru, bir kedi sessizliğiyle evden dışarı süzüldü.

Küçüklüğünde, bu gizli gece yolculuklarından büyük bir zevk alırdı. Ateş böcekleri gündüz görünmezlerdi, bu yüzden onları görmeye gece gitmesi gerekirdi. Ama büyüklerinin, gecenin geç saatlerinde dışarıda olmasını istemeyeceklerini bildiğinden, hep onlara fark ettirmeden ayrılırdı evden.

Aslında, Jake'in varlığı genç kıza yeniden küçüklüğündeki heyecanı yaşama fırsatı vermişti.

Nefesini tutarak, adanın çalılarla kaplı bölümüne doğru yürümeye başladı. Ateş böceklerinin yaşamak için bitki örtüsüne gereksinim duyduklarını, okuduğu kitaplardan öğrenmişti. Bu hayvanlar, kendilerine gerekli nemi sağlayacak bitki örtüsünün bulunması şartıyla, mağaralarda ve kuru dere yataklarında da yaşayabiliyorlardı.

Genç kız onları ilk kez gördüğünde büyük bir heyecana kapılmıştı. Evinden birkaç yüz metre ilerde, yalnız-

ca kendisinin bildiği gizli bir cennet olduğunu öğrenmek genç kızı çok sevindirmişti.

Bir an duraksayıp denize baktı. Kumsalı döven dalgaları izlerken gözleri ışıl ışıl parlıyordu. Cathy gülümseyerek yeniden yürümeye başladı.

Ateş böceklerine ulaşmak için küçük bir tepeyi tırmanması gerekiyordu. Büyük bir dikkatle kayaların üzerinden atlıyor ve gizli yerine bir an önce varmak istiyordu. Sonunda, aradığı yere varmıştı. Her zamanki kayasının üstüne oturdu ve elindeki feneri söndürerek, gecenin yalnızlığının ve huzurunun içine sinmesini bekledi.

Çocukluğunda, gözleri karanlığa iyice alışana kadar ateş böceklerinin bulunduğu yere bakmamayı bir oyun haline getirmişti. Yüze kadar sayıncaya dek gözlerini kapalı tutmaya çalışırdı, ama bunu hiç başaramamıştı. Tıpkı bu gece başaramadığı gibi. Kendi kendine gülümseyerek gözlerini açtı.

Evet, o güzelim ışık kümecikleri biraz ilerisindeydi. Ateş böceklerinin sayısı o kadar çoktu ki, ışıkları gecenin karanlığını bir fener gibi ikiye bölüyordu.

Cathy yavaşça içini çekti. Sonra da ani bir çığlık attı. Yanıbaşında bir insan sesi duymuştu.

Jake ilgi dolu bir sesle, "Bunlar ne?" diye soruyordu.

Genç kız kalbinin durmak üzere olduğunu sandı. Attığı o ilk çığlıktan sonra konuşmayı başaramamıştı. Bir an şaşkınlıkla yerinden kalkmaya çalıştı, ama dengesi bozulmuştu. İkinci bir çığlıkla yere kapaklandı.

Güçlü bir çift kol onu hemen yerden kaldırmıştı. Cathy, genç adamın sıcak göğsüne yaslandığını hissetti. Korkudan hâlâ titriyordu.

Jake yumuşak bir sesle, "Özür dilerim," dedi. "Burada olduğumu bildiğini sanıyordum. Seni izlerken görünmemeye ya da ses çıkarmamaya çalışmamıştım."

"Seni duymadım hiç." Genç kız Jake'in güçlü kollarından yavaşça sıyrıldı. "Bu ışık kümeciklerine gelince... Onlar ateş böcekleri. Yeni Zelanda ve Avustralya'da ya-

şarlar."

"Anlıyorum." Cathy genç adamın ateş böceklerine değil, kendisine baktığını hissedebiliyordu. "Burayı çok seviyorsun galiba."

"Evet."

"Bu hayvanları nasıl buldun?"

Cathy bir an duraksadıktan sonra ona her şeyi anlatmaya karar verdi. "Sisli bir günde buraları dolaşıyordum, o arada birkaç tane ışık gördüm. O gece gizlice buraya geldim ve gözlerime inanamadım. O ışıklardan binlercesi vardı karşımda."

"O zamandan beri de sürekli geliyorsun galiba."

"Sen olsaydın gelmez miydin?"

"Gelirdim tabii. Bu hayvanlar hakkında başka şeyler de biliyor musun?"

"Evet. Ateş böceği, dünyanın bu bölgesine özgü bir böcek çeşidi. Işıkları, vücutlarının arka bölümünden çıkıyor. İnsanlar onlara dokunduğunda hemen ölüyorlar. Ama üstlerine ışık tuttuğunda ya da gürültü yaptığında korkup kaçmıyorlar."

Jake genç kızın anlattıklarını gerçek bir ilgiyle dinlemişti. Sonra, elindeki feneri ateş böceklerinin üstüne tuttu. Genç kız, fenerin ışığında onu izliyordu. İçi karmakarışık duygularla doluydu. Bu özel yeri kendisinden başka birisinin de görmesinden hiç hoşlanmaması gerekirdi aslında, ama nedense genç adamın varlığından hiçbir rahatsızlık duymuyordu. Tam tersine, onunla birlikte burada bulunmaktan çok hoşlanmıştı.

Cathy her zamanki kayasının üstüne oturdu ve yanında genç adam için yer açtı. Jake de feneri söndürdükten sonra kayaya oturdu. İkisi birlikte, hiç konuşmadan önlerindeki ışık kümeciklerine bakıyorlardı. Genç kız içine büyük bir huzur duygusunun yerleştiğini hissediyordu. Bunu sağlayan da yanındaki erkekti büyük ölçüde.

Cathy birdenbire titremeye başladığını hissetti. Hava

iyice serinlemiş, üstelik Asya'nın sıcak ikliminde geçirdiği iki yıldan sonra genç kızın soğuğa dayanıklılığı iyice azalmıştı.

Jake onun titrediğini görünce hemen ayağa kalkarak, "Eve dönme zamanı geldi," dedi.

Cathy başkalarının kendisini korumaya ya da yönlendirmeye çalışmalarından hiç hoşlanmazdı aslında, ama Jake'in bu davranışı nedense çok hoşuna gitmişti. Yavaşça gülümseyerek ayağa kalktı.

Bu arada bir taşa takılıp sendeleyince, Jake hızla atılıp onu tuttu. "Dikkat et! Burası, senin gibi şehir kaldırımlarına alışık birisine göre değil."

Genç kız yavaşça gülümsedi. Tayland ormanlarındaki o daracık patikaları hatırlamıştı. Yılın yarısında kupkuru ve tozla kaplı, diğer yarısında da insanların dizlerine kadar yükselen çamurla örtülü o engebeli patikaları. Jake bütün bunları bilseydi kim bilir ne kadar çok şaşırırdı.

Sahile kadar sessizlik içine yürüdüler. Sonra ikisi birden aynı anda duraklayıp gecenin sessizliğini içlerine çektiler. Cathy, buranın asıl yerlileri olan Maori halkını hatırlamıştı. Avrupalı'lar bu bölgeye geldiklerinde, Maori'ler için kendilerine yeni yerler aramaktan başka bir yol kalmamıştı. Artık çevreleri, beyaz halkın yetiştirdiği koyunlarla doluydu.

"Bu koyunlar kime ait?"

Cathy, "Koyunlar Wainke'deki bir çiftlikten geliyorlar. Bu ada onlar için bir mera olarak kullanılıyor. Koyunlar belirli dönemlerde buraya getiriliyor, sonra yeniden çiftliklerine taşınıyor." Cathy genç adamın, çiftliğin kime ait olduğunu sormasını istemiyordu, çünkü kendisine ait olduğunu söylemeye hiç niyeti yoktu. Konuyu değiştirmek için, "Bu bölgede, âşığıyla buluşmak üzereyken öldürülmüş bir kadının ruhu vardır," diye devam etti.

"Gerçekten mi?" Genç adamın sesinde alaycı bir ifa-

de vardı.

Cathy bir kahkaha attı. Jake Ferrers gibi bir adamın hayaletlere inanması doğal olarak beklenemezdi. "Büyükbabam öyle anlatırdı. Kadın, âşığıyla birlikte babasının kabilesinden kaçacakmış, ama âşığı ona ihanet edip yanında silahlı adamlarla gelmiş buluşmaya."

"Pek dürüst birisi değilmiş anlaşılan."

"Öyle. Ama kadının babası oldukça kuşkucu bir adammış, kızını da izletiyormuş. O gece, âşığıyla buluşmak üzere yola çıktığında babası ve kabilesinin savaşçıları da onu izliyormuş. Kadın, âşığının kendisini aldattığını öğrenince babasına haber vermek üzere geri dönmüş, ama onlara ulaşamadan âşığının adamlarından birisi onu öldürmüş. Kadının babası ve savaşçıları da, saldırganları öldürerek zavallının öcünü almışlar."

"Demek kadının ruhu hâlâ buralarda dolaşıyor."

"Şey, tam burada sayılmaz. Körfezin biraz ilerideki kısımlarında, öldürüldüğü yerde yani. Kadınları rahatsız etmezmiş hiç, ama pek çok erkek onun varlığını sezmiş."

"Sen bu hikâyeye inanıyor musun?"

Cathy yavaşça omuzlarını silkti. "Bilmiyorum. Belki de güçlü duygular, yaşandıkları yerde bir iz bırakıyorlardır. O gece de, burası zavallı kadının duygularıyla sarılmış olmalı."

Sessizce yürümeye devam ettiler. Cathy, hayatı boyunca başkalarına güvenmemeyi öğrenerek yaşamıştı. Bunun en büyük nedeni de büyükbabası ve annesiydi. Sir Thomas, yalnızca güce değer veren ve istediği şeye kavuşmak için her yolu mübah sayan birisiydi. Genç kızın annesi de ona çok benziyordu aslında. Küçüklüğünden itibaren Cathy'nin üstünde baskı kurmaya çalışmış, bunun için her yolu denemişti. Büyükbabasının ve annesinin başvurduğu hileleri görmek, genç kızın içindeki güven duygusunu daha doğmadan yok etmişti.

Şu anda ise, Jake'le birlikte yürürken kendini ne ka-

dar huzurlu hissettiğini görerek şaşırıyordu. İçinden, 'Sanki ona güveniyorum,' diye geçirdi.

Ama bu çok saçma bir şeydi tabii. Bu adama giderek daha çok kapıldığını fark edip gizli bir korkuyla ürperdi.

Bu arada evin önüne gelmişlerdi. Cathy sesine ifadesiz bir ton vermeye çalışarak, "Yarın görüşürüz," dedi. "İyi geceler."

Ama Jake'in genç kızı bırakmaya henüz hiç niyeti yoktu. Uzanıp kolunu tutarak, "Yarın sabah saat altı buçukta ineği sağacağım," dedi. "Bana yardım edecek misin?"

"Hayır, o saatte kalkmaya hiç niyetim yok. İnek sağma öğrenimime öğleden sonraları devam etmeyi yeğleyeceğim."

Jake bir kahkaha atıp genç kızı kendine çekmişti. Elleri, onun bal rengi saçlarını yavaş yavaş okşuyordu. Boğuk bir sesle, "Özür dilerim," dedi. "Ama ben kolayca baştan çıkabilen bir erkeğim. Senin şu gururlu tavırların da nedense baştan çıkmamı kolaylaştırıyor. Bugünkü kabalığımı umarım bağışlamışsındır."

"Ne? Ah, evet." Genç kız bir yandan da tüm gücüyle, vücudunu saran kollardan kurtulmaya çalışıyordu. Ama artık çok geç kalmıştı.

Jake'in dudaklarını hissettiğinde, ona karşı koyacak gücü olmadığını anladı. Genç kızın dudaklarından tüm vücuduna yayılan ateş, karşı koymasını engelliyordu. Büyük bir istekle kendini onun öpücüklerine bıraktı.

İlk geriye çekilen Jake oldu. Genç kızı nasıl etkilediğini görmek istercesine, dikkatle yüzüne bakıyordu. Cathy güçlükle, "Yeter artık Jake," diye mırıldandı. "Her şey fazla hızlı ilerliyor. Ben..."

Kısa bir sessizlikten sonra genç adam, "Haklısın," diye fısıldadı. "Fazla hızlı davranıyoruz. Ama bu son olmayacak. Seni ne kadar çok istediğimi biliyorsun."

Cathy ne diyeceğini bilemeden ona bakıyordu. Genç

adam kısa bir sessizlikten sonra, "Sen de beni istiyorsun," diye devam etti. "Bu yüzden de, aramızdakilere son vermeye hiç niyetim yok Cathy."

Genç kız bakışlarını ondan kaçırdı. İçindeki heyecan, büyük bir panik duygusuyla karışıyordu. En sonunda, "Peki," diye mırıldandı.

"Denemeye hazırsın demek."

"Seninle, evet."

Jake'in gözlerinde zafer dolu bir pırıltı belirmişti. Boğuk bir sesle, "Yarın sabah görüşürüz," dedi.

Genç kızı uykusuz bir gece bekliyordu. Saatler boyunca yatağında dönüp durdu. Kendisini ne kadar büyük bir tehlikeye attığının farkındaydı. Jake'e duyduğu büyük isteğe rağmen, bu tehlikeyi göze almakla hiç de akıllıca davranmadığını düşünüyordu.

Ertesi sabah ise, yepyeni ve güneşli bir güne uyanacaktı. Gece boyunca yaşadığı tüm korkuları yok edecek kadar güzel bir sabah vardı penceresinin dışında. Üzerine bir sabahlık geçirip neşeyle terasa koştu.

Parlak güneş ışıkları altında deniz her zamankinden de güzel bir maviliğe bürünmüştü. Havayı çiçeklerin büyüleyici kokusu ve bu çiçeklerden bal alan arıların telaşlı vızıltıları dolduruyordu. Ağaçların üstünde kuşlar neşeyle cıvıldayıp bu güzel günü karşılıyorlardı. Cathy, yepyeni bir dünyaya uyanmıştı sanki.

Ya da, yepyeni bir yaşama.

Genç kız gülümseyerek içeri girdi ve geceliğini çıkarıp bir kot pantolon ve gömlek giydi. Jake'e yardım etme zamanı gelmişti.

O gün yaşayacakları da, en az günün kendisi kadar güzel olacaktı. Jake bir gece önce verdiği sözü tutuyordu. Genç kızla aralarındaki ilişkiyi zamanından önce hızlandıracak hiçbir şey yapmıyor, ama onun bu ilişkinin varlığını unutmasına da izin vermiyordu. Gün boyunca, el ele dolaştılar.

Sonraki günler de aynı duygu yoğunluğuyla geçe-

cekti. Genç adam Cathy'yi her gece, yatmaya gitmeden önce büyük bir istekle öpüyordu. Genç kız her gece bu öpücüğün vücudunda yarattığı güçlü isteklerle giriyordu yatağına ve uykuya dalana kadar yalnızca genç adamı düşünüyordu.

Jake'in sandığından da ilginç biri olduğunu anlamaya başlamıştı. Onu saatlerce, günlerce, hatta aylarca dinlese bile hiç sıkılmazdı. Üstelik Jake, gerçekten de olağanüstü bir zekâya sahipti. Genç kız daha önce onun kadar zeki biriyle hiç karşılaşmamıştı.

Gün boyunca uzun uzun konuşuyorlar, birbirlerini daha da yakından tanımaya çalışıyorlardı. Ama ne olursa olsun, Cathy tüm sırlarını açmıyordu genç adama. Hayatındaki bazı sırları henüz kendisine saklıyordu.

Üstelik, genç adamın da sakladığı şeyler olduğunu fark ediyordu. Bu durum da hoşuna gidiyordu aslında. İnsanlara güvenmemek konusunda genç adamın da kendisine benzediğini seziyordu çünkü. Birbirlerine güvenmeyi öğrenmek belki de aralarındaki ilişkinin en güzel yanı olacaktı.

Birlikte, birbirinden güzel günler yaşıyorlardı artık. Cathy kendi kendine, 'Âşık olmak böyle bir şey herhalde,' diye düşünüyordu.

Genç kız, Trent'le yaşadığı deneyimden sonra, tutkunun pek de sağlıklı bir şey olmadığını öğrenmişti. Tutku, geldiği gibi çabucak gidebilecek bir duyguydu. Jake'le ikisinin arasındaki duygu ise bundan çok farklıydı. İkisi birlikte, bir ilişkiyi en başından kurmaya çalışıyorlardı. Bu kadar süredir birlikte olmalarına rağmen, hâlâ geceleri ayrı yataklarda yatmaları da bunun kanıtıydı. Birbirlerini geçekten tanıyacakları ve sevecekleri anı bekliyorlardı sanki. Genç kız kimi zaman içini kavuran isteğe dayanamayacağını hissetse bile, ilişkilerinin sağlıklı gelişmesi açısından böylesi çok daha iyiydi.

Cathy, genç adamın kimi zaman içine kapandığını hissediyordu, ama böyle anlarda büyük bir rahatsızlık

duyduğu da söylenemezdi. Kendisi de kimi zaman aynı durumda oluyordu çünkü. Her ikisi de, aralarında bu tür bir ilişkinin gelişmesine henüz alışamamışlardı.

Cathy kimi zaman gece geç saatlere kadar gündüz yaşadıklarını düşünüyordu. Aralarında geçen her konuşmayı, genç adamın kendisine söylediği her sözü tartıp sonuçlar çıkartmaya çalışıyordu. Kimi zaman da, her şeyin bir rüyadan ibaret olmasından ya da genç adamın kendisini aldatmasından korkuyordu.

Ama her sabah uyandığında, geceki korkularının anlamsızlığını da fark ediyordu. Uzun yıllar boyunca insanlara güvenmeden yaşamaya alışmıştı. O korkuların nedeni de yalnızca bu güvensizlikti. Jake'in kendisini aldattığını, rol yaptığını ya da yalan söylediğini düşünmesi için hiçbir sebep yoktu.

Genç kadın artık, onunla birlikte olmaya hazırlanıyordu. Jake'ten bu teklif geldiğinde reddetmeyecek ve her şeyiyle onun olacaktı. Genç adam henüz evliliği düşünmüyordu belki, üstelik evlenmek istese bile Cathy henüz böyle bir şeye hazırlıklı olduğunu sanmıyordu. Ama geleceği düşünerek şu anki mutluluğunu gölgelemesi de anlamsızdı. Cathy, her yeni günü olduğu gibi karşılamaya ve ilerisini düşünmemeye alışmalıydı.

Bir gün Mr. Stallworthy hastaneden genç kıza telefon edip yolladığı çiçekler için teşekkür etti. Yaşlı adam hızla iyileşmekte olduğunu ve kısa bir süre sonra adaya geri dönmek istediğini söylüyordu. Cathy onunla konuşmasını bitirdikten sonra hemen karısına telefon etti. Durrant şirketlerinde çalışan tüm görevliler için bir hastalık sigortası hazırlamakta olduğunu ve belirli bölgelere doktorlar yerleştirileceğini söyledi. Mr. Stallworthy'nin de, ancak doktor geldikten sonra adaya geri dönmesini istediğini belirtmeyi de unutmadı. Böylece yaşlı adam yeni bir sorunla karşılaştığında hemen doktor çağıracaklardı.

Genç kızın söyledikleri pek doğru sayılmazdı aslın-

da. Yaşlı adamın telefonuna kadar bunların hiçbiri yoktu aklında. Bundan haberi olmayan Mrs. Stallworthy ise çok sevinmişti. Yaşlı kadın da, kocasının tam olarak iyileşmeden adaya dönmesinden korkuyordu çünkü.

Bu arada, Peter da genç kızı sık sık arıyordu. Genç adamın sesi oldukça neşeli geliyordu aslında, ama Cathy onun rol yaptığının farkındaydı. Adada geçirdiği günler boyunca da, mutsuz arkadaşı için üzülmeye devam edecekti.

Peter, karısının eskisine göre çok daha iyi davrandığını söylüyordu. Kayınbiraderi de yine bir yerlere kaybolmuştu ve kimse onun nereye gittiğini bilmiyordu.

Cathy yavaşça gülümsedi. Demek ki Jake, nereye gittiğini kardeşine söylememişti. Eh, o söylemediğine göre genç kızın işe karışıp Jake'in kendisiyle birlikte olduğunu itiraf etmesine hiç gerek yoktu.

Jake'e, Mrs. Stallworthy'ye söylediği yalandan söz ettiğinde ise genç adam sinsi bir tavırla gülümsemişti. "Akıllı kız! Böylece, burada birlikte kalabileceğimiz zamanı uzattın."

Cathy hemen, "Aslında amacım bu değildi," diye atıldı. "Mrs. Stallworthy kocasının tam olarak iyileşmeden hastaneden çıkmasından korkuyordu. Bu yüzden de, buraya gereğinden fazla erken dönmelerine engel olmak istedim." Genç kız bir an düşündükten sonra bir çocuk masumiyetiyle gülümsedi. "Ama tabii, sen onlar gelene kadar burada kalmak zorunda değilsin. İneği artık ben de sağabilirim. Geri dönmek istiyorsan burada kalmak için hiçbir mecburiyetin yok."

Jake'in gözleri kısılmıştı. Genç kız ona bir an endişeyle baktı. Birlikte geçirdikleri güzel günlerden sonra, karşısında kuşku dolu gözler görmek hiç de hoş değildi.

Genç adam soğuk bir sesle, "Bu senin için harika bir avantaj olmalı," dedi.

"Ne?"

"Masum bir çocuk gibi görünebilme yeteneğin."

Cathy yavaşça gülümsedi. "Evet, bu oldukça yararlı bir yetenek. Pek çok insan bu görünüşüme kanar. Hatta büyükbabam bile kanardı. Ama Peter ve Trent hiçbir zaman kanmadılar."

"Ben de kanmıyorum."

"Sen çok akıllısın, öyle değil mi?"

Jake bir kahkaha atıp genç kızı öptü. "Evet. Bunu hiç unutma."

Genç kız şaşkınlıkla içini çekti. Bu yeni bir uyarı mıydı acaba? Ama hayır, kendini böyle korkutucu düşüncelere kaptırmamalıydı. Genç adamın sözlerini aklından uzaklaştırıp kendisini onun istek dolu öpücüklerine bıraktı.

Ertesi sabah, telefonun ısrarlı sesiyle uyanacaktı. Bir süre gözlerini kırpıştırıp kendine gelmeye çalıştıktan sonra ahizeye uzandı.

Ama telefon zaten açılmıştı. Jake'in odasında da bir paralel vardı. Genç kız konuşmaları birkaç saniye kadar dinledikten sonra Emma'nın sesini tanıdı ve telefonu hemen kapattı.

Demek ki Emma, Jake'in nerede olduğunu biliyordu. Genç kız endişeli bir tavırla kaşlarını çattı. İkisi kendi aralarında bir plan mı yapmışlardı acaba?

Ama hayır, bu kadar da kuşkucu olmamalıydı. Dudaklarını ısırarak bu kötü düşünceleri aklından silmeye çalıştı.

Zaten biraz sonra, kuşkularının ne kadar yanlış olduğunu anlayacaktı. Her zamanki sabah öpücüğünden sonra Jake, "Sabah ben Emma'yla konuşurken telefonu açan sen miydin?" diye sordu.

Genç adam kardeşiyle konuştuğunu saklamaya gerek görmediğine göre, aklında başka bir şeyler yoktu. Genç kız sevinçle, "Evet," dedi. "Özür dilerim. Telefonun bana olduğunu sanmıştım."

"Önemi yok. Emma, bana bir davet ulaştırmak için aramış. Çalıştığım yayınevlerinden birisi bir davet veri-

yormuş."

"Öyle mi?" Genç kız heyecanla bekliyordu. Jake bu davete yalnız mı gidecekti acaba? Yoksa..?

Jake, genç kızın düşüncelerini anlamışçasına gülümsedi. "Benimle birlikte gelmek ister miydin?"

"Şey, evet. Nasıl bir toplantı olacak."

"Resmi. Emma'nın söylediğine göre, önemli bir edebiyat yarışmasında dereceye girenlere ödül verilecekmiş. Kısacası, edebiyat çevresi dışında önemli yöneticiler de katılacaklar."

"Davet ne zamanmış?"

"Stallworthy'lerin dönüşünden üç gün sonra. Bu da onlara, buradaki hayata yeniden alışma imkânı verir."

Jake'in söylediği doğru çıkacaktı. Mr. Stallworthy hastaneden yeni çıkmış olmasına rağmen, bir an önce çiftlik işlerine geri dönmek için can atıyordu. Çalışmasını engelleyen tek şey de Jake'in varlığı ve işleri gerçekten iyi yürütmesiydi.

Gelişlerinin ertesi sabahı Mrs. Stallworthy genç kıza, "Jake bu işleri gerçekten iyi biliyor galiba," dedi.

"Evet. Aslında onun sayesinde ben de bir şeyler öğrendim. Hatta artık ineği bile sağabiliyorum." Cathy, bu işi ilk yaptığı gün çektiği acıyı hatırlayarak gülümsemişti.

Mrs. Stallworthy genç kıza anlayışlı gözlerle bakıyordu. "Seni çok iyi gördüm Cathy. Galiba bu genç adamla iyi anlaşıyorsunuz."

"Bilmem." Cathy bakışlarını yaşlı kadından kaçırdı. Jake hakkındaki umutlarını ve korkularını henüz kendisine bile itiraf etmekten korkuyordu.

O gece Jake'ten ayrılıp odasına çekildikten sonra aralarındaki ilişki hakkında düşünmeye başladı. Bu kadar zamandır birlikte olmalarına rağmen hâlâ aralarında bir şey geçmemiş olması aslında çok garipti. Jake'in neden hep son anda geri çekildiğini bir türlü anlayamıyordu. Genç adamın kendisini çok istediğini biliyordu. Bu

isteği karşılıksız da değildi. Cathy her gün onun öpücüklerine büyük bir istekle karşılık veriyordu. Jake'in bunun farkında olmaması olanaksızdı.

Üstelik genç adamın kendisini tutmasına yol açan şey, Cathy'nin hâlâ bakire olması da değildi. Jake bu gerçeği bilmiyordu çünkü. Genç kızın daha önce bir evlilik yapmış olduğunu biliyordu, bu yüzden de onun deneyimli bir kadın olduğunu sanıyordu hiç kuşkusuz.

Öyleyse, bu durumun bir tek açıklaması olabilirdi. Jake, aralarındaki ilişkinin sadece cinselliğe dayanan bir şey olmasını istemiyordu. Genç adamın Cathy için hissettiği duygular gerçekten güçlüydü, bu yüzden de birlikte olmadan önce ilişkilerini iyice güçlendirmek istiyordu.

Yine de Cathy, kendi duygularının ne kadar güçlü olduğunu henüz belli etmek istemiyordu. Birlikte geçirdikleri güzel ve mutluluk dolu günlere rağmen, hâlâ bazı korkular vardı içinde. Bunun nedeni de, insanlara duyduğu güvensizlik olmalıydı. Tüm çabalarına rağmen, yıllar öncesinden kalma korkularından kurtulamıyordu.

Genç kız mutlulukla içini çekti. Jake gibi bir erkeğin kendisine ilgi duyması ne kadar şaşırtıcıydı. Genç adam gerçekten de her yönüyle mükemmel bir insandı. Cathy ise onun yanında kendisini son derece sıradan birisi olarak görüyordu. Evet, oldukça güzel bir kadındı aslında. Erkekleri ne kadar çok etkilediğinin de farkındaydı. Ama yine de, Jake'le karşılaştırıldığında kendi çekiciliğinin çok daha basit kaldığını düşünüyordu.

Cathy böyle şeyleri yalnızca geceleri düşünüyor, gündüzleri ise aklına bu tür düşünceleri getirmeyecek kadar mutlu oluyordu. Jake'le birlikte dolaşırken ve ona adanın tüm güzelliklerini gösterirken ne kendi sıradanlığını, ne de genç adamın gizli planları olabileceğini düşünüyordu.

Birlikte yüzüyorlar, güneşleniyorlar, havanın iyice ısındığı saatlerde de bir gölgeye çekilip uzun uzun konu-

şuyorlardı.

Cathy'yi en çok mutlu eden şeylerden birisi de, bu kadar çok sevdiği adasını genç adama tanıtmaktı. Ona adanın en gizli yerlerini gösteriyor, burada bir zamanlar yaşamış olan Maori halkından söz ediyor ve hemen hemen her yerin öyküsünü anlatıyordu.

Jake bir gün tembel bir tavırla, "Körfez hakkında ne kadar çok şey biliyorsun," dedi.

Cathy genç adamın kucağına yatmış, onun kolları arasında olmanın mutluluğunu yaşıyordu. Son derece sıcak bir gündeydiler. Ağaçların arasından adanın en yüksek yerlerinden birine çıkmış ve bir gölgeye oturup çevreyi izlemeye başlamışlardı. Genç kız mutluluk dolu bir sesle, "Burayı çok seviyorum," dedi.

"Bu her halinden belli oluyor." Genç adamın sesi son derece sevecendi.

Cathy gözlerini aralayıp genç adama baktı. "Senin de çok sevdiğin bir yerin yok mudur? 'Bana ait burası,' diyebileceğin bir yer?"

"Hayır. Yatırım yapmak veya gecelerimi geçirmek için aldığım yerler var tabii. Ama senin bu adayı sevdiğin kadar sevdiğim bir yerim yok."

Jake kendisinden pek fazla söz etmiyordu aslında, ama genç kız onun Londra'da bir apartman katı olduğunu biliyordu. Bir de Seychelles adalarında bir evi vardı. Kitaplarının çoğunu da orada yazıyordu zaten.

Cathy üzgün bir ses tonuyla, "Herkesin 'yuvam' diyebileceği bir yeri olmalıdır," dedi. "Bir insan ancak böyle bir yeri olursa kendisini güvende hisseder."

"Ama insanların çoğu derme çatma barakalarda ya da kişiliksiz, küçücük apartman dairelerinde yaşıyor. Gülünç derecede küçük bir parayla geçinmek zorunda bunlar. Hayatlarında hiçbir mutluluğa yer yok."

"Ama sen onlardan biri değilsin."

"Hayır. Sen de değilsin. Her ikimiz de doğuştan gelen zenginliklere sahibiz. Bu diğer insanlara büyük bir

haksızlık aslında. Başkalarının o kadar az şeyi varken pek çok şeye sahip olmak seni rahatsız etmiyor mu Cathy?"

Genç adamın sesindeki saldırgan ton Cathy'yi şaşırtmıştı. Bir an ne diyeceğini bilemeden duraksadı. Bu arada genç adamın kendisini dikkatli bakışlarla incelediğinin de farkındaydı.

Cathy, aralarındaki gerginliği yumuşatmak için gülmeye çalıştı. "Hayır, neden rahatsız olayım ki? Hayat bu kadar güzelken, neden başkaları için üzüleyim? Benim her şeyim var."

Genç kız ona gerçeği itiraf etmek isterdi aslında. Asya'daki o yetimhanede yaptıklarını, o yoksul ve talihsiz çocuklarla nasıl ilgilendiğini anlatmak isterdi. Ama Jake'in sesindeki saldırgan hava onu çok kırmıştı. O anlamsız ve bencil sözleri etmesinin nedeni de buydu.

Jake ifadesiz bir ses tonuyla, "Özür dilerim," dedi. "Senin üstüne o kadar gelmeye hiç hakkım yoktu."

Genç kız alaylı bir tavırla güldü. "Önemi yok. Zengin erkeklerde sosyal bilinç belirtileri görmeye bayılırım. Bu onları o kadar derinlikli ve ilginç yapar ki! Söyle bakayım, Peter'ın hayatını karartmak üzere onunla evlenmeden önce, sevgili kardeşin günlerini nasıl geçiriyordu? Yoksullara yardım ederek mi?"

Jake'in yüzü öfkeyle kararmıştı. Genç kız zafer dolu bir ifadeyle ona baktı. Saldırmak için iyi bir nokta bulduğunun farkındaydı. Bir süre hiçbir şey söylemeden birbirlerine baktılar. İkisinin de gözleri meydan okuma doluydu.

En sonunda Jake gözlerini kaçırdı. "Senden özür dilemiştim."

"Evet, diledin. Ama ses tonunu sözcüklerine göre ayarlamayı öğrenememişsin. Bence bu konuda her gün en az bir saat çalışmalısın. Özür dilemen bile meydan okuma gibiydi."

Jake ani bir hareketle yattığı yerden doğrulmuştu.

Genç kızın şaşkınlığına hiç aldırmadan onu kucağına aldı. Cathy şiddetle karşı koymaya ve bir şeyler söylemeye çalışıyordu, ama itirazları genç adamın öpücükleri arasında boğulacaktı.

Genç kız tüm öfkesinin bir anda eriyip gittiğini hissediyordu. Şu anda düşündüğü tek şey, dudaklarını büyük bir istekle aralayan dudaklardı. Kollarını genç adamın boynuna dolayıp onun öpücüklerine büyük bir arzuyla karşılık vermeye başladı.

Jake genç kızı son derece kaba bir şekilde öpüyordu aslında. Cathy şimdiden dudaklarının berelendiğini ve acımaya başladığını hissediyordu. Genç kızı şaşırtan şey ise, bu durumdan hiç rahatsız olmaması, tam tersine, Jake'e duyduğu isteğin daha da artmasıydı.

İlk geri çekilen Jake oldu. Genç adam, sonunda yaptığı kabalığın farkına varıp birdenbire dudaklarını genç kızınkinden çekiverdi.

Cathy ise yerinden bile kımıldayamıyordu. Vücudu hâlâ güçlü bir ateşle yanıyordu. Diliyle, acıyan dudaklarına dokundu. Canının hâlâ yanmasına rağmen genç adama öfke duymuyordu.

"Özür dilerim Cathy." Genç adamın ses tonu bu kez içtendi.

Cathy'yi hâlâ kollarının arasında tutmaya devam ediyordu, sarılacak bir şeye ihtiyacı vardı sanki. Genç kız boğuk bir sesle, "Önemi yok," dedi. "Ben de biraz fazla ileri gittim aslında. Seni o kadar kışkırtmamalıydım."

Jake kollarını genç kızın vücudundan çözdü. "Sen, içimdeki en kötü yanları ortaya çıkarıyorsun."

Bu sözlerde korkutucu bir şeyler vardı sanki. Genç kız endişesini belli etmemeye çalışarak, "Korkarım sen de bende aynı etkiyi yapıyorsun," dedi.

Bu olayın gölgesi, günün geri kalan kısmında da ağırlığını hissettirecekti. Yüzeyde hiçbir şey değişmemiş gibiydi, ama genç kız bir şeylerin değiştiğini hissediyordu. Aralarındaki o sıcacık yakınlık yok olmuştu sanki.

Genç kız yine gereksiz endişelere kapıldığını düşünmeye çalışıyor, ama bir türlü eski huzurunu bulamıyordu.

Geri kalan günlerde de bu huzursuzluk devam etti. Jake her akşam genç kızı aynı istekle öpmeyi sürdürüyor, Cathy ise nedense eski sıcaklığın yok olduğunu düşünüyordu.

Ama genç kızın bu huzursuzluğu, yıllar öncesinden kalma kuşkularından kaynaklanıyor olmalıydı. Jake'in kendisi için hissettiği şeylerden kuşku duymasının hiçbir mantıklı nedeni olamazdı. Evet, bütün bu kuruntular genç kızın hayalinin ürünleriydi yalnızca.

Bölüm Beş

Auckland'a dönerken yaptıkları feribot yolculuğu son derece ilginç geçiyordu. Cathy büyük bir mutlulukla yüzünü güneşe doğru kaldırmıştı. Rüzgâr ipeksi saçlarının arasından geçiyor, bu saçları gökkuşağının renklerine bulayıp dalgalandırıyordu.

Genç kız kendi kendine gülümseyerek, "Buraya büyükbabamın yatıyla gelirken hep yatın burnuna gitmeye çalışırdım," dedi. "Ama bunu hep gizli gizli yapmak zorunda kalırdm, çünkü büyükannem denize düşmemden korkardı. Ve en sonunda beni bulurlardı tabii." Cathy o günleri hatırlayarak yavaşça gülümsemişti. "Oradan ayrılmamak için hep bağırıp çağırır, etrafa tekmeler savururdum."

"Büyüklerine hep böyle şirretlik mi yapardın?"

"Şey, bütün çocuklar gibi ben de bazen öyle şeyler yapardım."

"Ne zamana kadar?"

"Çok saygı duyduğum birisi bana bu davranışlarımın ne kadar çocukça olduğunu öğretene kadar."

"Kim? Trent Addison mı?"

"İlk hakkında bildin."

"Trent ve karısıyla iyi arkadaş olman bana çok garip geliyor."

Genç kız huzursuzca kıpırdandı. "Neden? Bence bu çok uygar bir davranış."

"Doğrusu ben o kadar uygar davranmazdım. Özellikle de, Trent'in karısının yerinde olsaydım. Melly Addison gerçekten güzel bir kadın, ama sen erkeklere ondan çok daha çekici gelecek bir tipsin. Özellikle de kısa bir süre için bile olsa Trent'le evli olduğun düşünülünce..."

"Bunun hiçbir önemi yok. Melly evliliği için benim hiçbir tehlike teşkil etmediğimi biliyor. Trent onu çok

seviyor çünkü."
"Seni sevdiğinden daha mı çok?"
Genç kız bir an kuşkuyla Jake'e baktı. Genç adamın yüzünde garip bir ifade vardı. Konuşmayı belli bir yöne çekmek istiyormuş gibiydi. Ama hayır, Cathy yine kuruntu ediyor olmalıydı. Sakin görünmeye çalışarak, "Trent'le evlendiğimde çok gençtim," dedi.
"Duyduğuma göre de Trent çok hırslıymış."
Cathy yavaşça içini çekti. Eski kocası hakkında pek çok kişinin yanlış fikirlere kapıldığını biliyordu. Trent hakkındaki yaygın kanı, genç kızla işinde ilerlemek için evlendiğiydi.
Cathy soğuk bir sesle, "O benimle, büyükbabamın parası veya şirketleri için evlenmedi. Bu dedikoduyu yapan insanlar aşağılık birer yalancıdan başka bir şey değil."
"Öyleyse seninle neden evlendi?"
"Bu yalnızca beni ilgilendirir."
Jake başka bir şey söylemedi, ama dudaklarında alaylı bir gülümseme belirmişti.
Yolculuğun geri kalan kısmında Cathy kendisini huzursuz hissetmeye devam etti. Endişeye kapılması için görünürde bir neden yoktu aslında. Jake ona çok iyi davranıyordu. Birbirine çok yakışan iki sevgili gibiydiler. Hatta, bir erkeğin genç kıza biraz fazla dikkatle baktığını gördüğünde çok sinirlenmiş ve buz gibi bakışlarıyla adamı kaçırtmıştı.
Jake'in arabası limanın park yerindeydi. Genç kız arabaya binerken, on sekiz yaşlarında bir kızın kendilerine bakmakta olduğunu görerek duraksadı. Giyinişinden ve davranışlarından, oldukça yoksul bir hayat sürdüğü anlaşılan bir kızdı bu. Gözlerinde ise büyük bir kıskançlık vardı. Sonra kız arkasını dönüp onlardan uzaklaştı.
Cathy arabanın koltuğuna yerleşirken kalbinin sıkıştığını hissediyordu. O kızın ne gördüğünü çok iyi bili-

yordu. Güzel ve pahalı bir arabaya binen iki zengin ve güzel insan. Büyük bir olasılıkla birbirlerine âşıklar ve çok mutlular. Hayatta isteyebilecekleri her şeye sahipler. O zavallı kız ise bunların hiçbirine sahip değildi, bu yüzden de mutsuzluk duymuştu.

Oysa Cathy kendi hayatının da pek mutlu sayılamayacağını biliyordu. Evet, çok zengindi belki, ama tüm hayatı başarısızlıklarla doluydu. Sir Thomas'ın parasına ise aldırdığı bile yoktu aslında. Doğrusunu söylemek gerekirse, o para büyükbabasının da umurunda olmamıştı hiç. Yaşlı adamın istediği şey para değil, güçtü. Zenginliğini, güçlü olmak için bir araç olarak kullanmıştı yalnızca.

İstediği gibi güçlü bir adam da olmuştu, ama ölürken tek başınaydı. Cathy de en az büyükbabası kadar sevgisiz olduğunu hissediyordu. Başına bir şey gelse ya da ölse, Peter ve Trent onun için üzülürlerdi gerçi, ama onlardan başka genç kızı özleyebilecek hiç kimse yoktu. Üstelik o iki erkek için de ilk sırada Cathy gelmiyordu. İkisinin de, deli gibi âşık oldukları bir karıları vardı. Cathy ise kendisini seven bir erkekten yoksundu.

Birdenbire, Jake'in kendisi için neler hissettiğini merak ederek ona baktı. Bir süre için onun kendisini sevmeye başladığını düşünmüştü. Ama tepede yaşadıkları o kötü dakikalardan sonra aralarında bir şeyler eksilmişti sanki. Cathy, adadaki o güzel günlerin artık bir hayal olduğundan kuşkulanmaya başlıyordu.

İçinden, 'Tanrım, ne olur beni sevsin,' diye yalvardı. 'Jake gibi bir adama verecek fazla bir şeyim olmadığını biliyorum, ama sahip olduğum her şeyi veririm ona.'

Jake genç kızı evine bıraktıktan sonra ifadesiz bir tavırla veda edip gitmişti. Genç kız onun arkasından büyük bir hüzünle baktı. Galiba gerçekten de aralarındaki ilişki başlamadan bitmişti.

Cathy kalbinin acıyla burkulduğunu hissetti. Böyle düşünmesi için hiçbir neden yoktu aslında. Jake, arala-

rındaki ilişkinin bittiğini gösteren hiçbir davranışta bulunmamıştı.

Genç kızın şu anda çok mutlu olması gerekirdi. Ne de olsa hayatında ilk kez gerçekten âşık oluyordu. Onun durumundaki bir kız çevresinde sürekli gökkuşakları ve kuş cıvıltıları hissetmeliydi. Oysa Cathy yalnızca evinin çevresindeki beton binaları görüyor ve otomobillerin gürültüsünü duyuyordu.

Genç kız sinirli bir kahkaha attı. Yaşadığı yerden ne kadar nefret ettiğini ilk kez fark ediyordu. Dairesinin penceresi gerçekten de beton binalara ve gürültülü bir caddeye bakıyordu. Çevresindeki tek yeşillik ise saksılardaki çiçekleriydi. Genç kız adaya gitmeden önce Peter'a evinin anahtarını vermiş ve çiçeklerini sulamasını rica etmişti. Bu arada, Peter'a verdiği anahtarı da alması gerekecekti. Genç kadının ondan başka yedek anahtarı yoktu.

Bu daireyi genç kız için avukatı tutmuştu. Yaşlı adam, yalnız bir kızın bu apartmanda daha güven içinde olacağını düşünmüştü. Ama Cathy böyle bir beton yığınında değil, çevresi ağaçlar ve çiçeklerle süslü, müstakil bir evde yaşamayı tercih ederdi. Evet, en iyisi bir an önce kendisine istediği gibi bir yer bulmak olacaktı.

Bu arada saat iyice ilerlemişti. Cathy, eve girer girmez hemen dolabına koşup bu geceki davet için uygun bir giysi aramış, ama yaklaşık yarım saat boyunca tüm giysilerini inceledikten sonra, hiçbirisini giymek istemediğini fark etmişti. Bu gece canı, yepyeni bir şey giymek istiyordu.

Davete geç kalmak istemiyorsa, bir an önce alışverişe çıkıp kendisine uygun bir şey bulması gerekiyordu. Genç kız beş dakika sonra, kentin en işlek alışveriş merkezlerinden birindeydi. Yarım saat sonra ise, yüzünde mutlu bir gülümsemeyle evine dönüyordu. Bu gece için aldığı elbise, tam istediği gibi bir şeydi. Akşam Jake'in yüzünde göreceği ifade de, ne kadar iyi bir seçim yap-

mış olduğunu kanıtlayacaktı.

Cathy genç adam üzerinde, tam istediği gibi bir etki yapmıştı. Jake gözlerinde alev alev yanan bir istekle bir an şaşkınlıkla olduğu yerde donakalmıştı. Bakışları, genç kızın vücuduna sımsıkı yapışan ve geniş dekoltesiyle boynunu ve göğüslerinin bir kısmını açığa çıkaran siyah saten elbiseden ayrılamamıştı bir süre.

Cathy, genç adamı yüzünde zafer dolu bir gülümsemeyle seyrediyordu. Jake sonunda kendisini toplamayı başardığında boğuk bir kahkaha attı. "Aslında pek çok yönden hâlâ çocuksun Cathy. Ama hiç umutlanma, bu gece sana ne kadar güzel olduğunu söylemeye hiç niyetim yok. Fazla iltifat çocukları şımartabilir."

"Şey, bana iltifat etmene gerek yok. Ama hayal kırıklığına uğradığımı da itiraf etmem lazım. Hazırlanmak için tam bir saat uğraşmıştım."

"Gerçekten mi?" Genç adamın gözlerinde garip bir ışık belirmişti. "Öyleyse sana dokunarak makyajını bozmama ya da elbiseni buruşturmama izin vermeyeceksin demektir."

Cathy bir kahkaha attı. "Tabii ki böyle şey yapmana izin veremem. Hem sonra, bu kadar zahmete senin için girmedim ben. Herkes kadınların, diğer kadınları kıskandırmak için giyindiklerini bilir."

Genç adamın dudaklarında baştan çıkarıcı bir gülümseme belirmişti. "Bu teoriye hiçbir zaman inanmamışımdır ve doğru olmadığını sana kanıtlamaya kararlıyım. Ama daha sonra..."

Cathy'yi hiç ummadığı kadar güzel bir gece bekliyordu. Parti boyunca pek çok insanla tanıştı ve sohbet etti. Ama aklı bir an bile Jake'den uzaklaşmıyordu. Diğer insanlarla konuşurken bile yalnızca genç adamı düşünüyordu. Üstelik, onun da aynı durumda olduğunu görebiliyordu. Genç adam, Cathy'nin yanından hiç ayrılmıyor ve ona arzu dolu gözlerle bakıyordu.

Aralarındaki çekim bu akşam iyice güçlenmişti san-

ki. Özellikle de Jake'in evden ayrılmadan önce söylediği sözleri düşününce, genç kız davetten sonra uzun süredir beklediği birlikteliği yaşayacağını hissetmişti. İlk başta bir panik duygusuna kapılmış olsa bile, artık o da kendini önlerindeki geceye hazır hissediyor ve bunu genç adama her davranışıyla belli ediyordu.

Yemek yenildikten ve ödüller verildikten sonra bir orkestra dans müziği çalmaya başladı. Jake baştan çıkarıcı bir tavırla gülümseyerek genç kızın elini tuttu ve onu dans pistine doğru yönlendirdi.

Piste ulaştıklarında genç kız mutlulukla içini çekti ve kendisini Jake'in kollarına bıraktı. Saatlerdir, bu kolların kendisini saracağı anı beklemişti.

Genç kızın gözleri, artık saklamaya gerek görmediği bir istekle kaplanmıştı. Kendilerini müziğin büyüleyici ezgilerine bırakarak dans etmeye başladılar. Cathy başını genç adamın omzuna yaslarken, kendilerini izleyen meraklı ya da kıskançlık dolu gözlerin farkında bile değildi. Şu anda hissettiği tek şey, içindeki yakıcı istekti.

Bir an başını kaldırıp genç adama baktı ve alev alev yanan gözlerle karşılaştı. Ne Jake bir şey sormuş, ne de genç kız bir yanıt vermişti. Ama o anda aralarında gizli bir iletişim kurulmuştu sanki. İkisi de, gecenin geri kalan kısmını nasıl geçireceklerini biliyorlardı artık.

Genç kızın evine gittiklerinde Jake içindeki isteğe daha fazla dayanamıyormuşçasına sıkıca sarıldı ona. Cathy soluğunun kesildiğini hissediyordu. Başını ona doğru kaldırdı, ama Jake genç kızı öpmemişti.

Genç adam boğuk bir sesle, "Söyle," diye fısıldadı.

"Ne söylememi istiyorsun Jake?"

"Şu anda ne hissettiğini söyle bana."

"Seni istiyorum Jake."

Genç adamın gözlerinde tehlike dolu bir pırıltı belirmişti. "Beni nasıl istiyorsun Cathy? Yatağında mı? Yoksa istediğin yalnızca birkaç ateşli öpücük ve okşama mı? Üzerindeki bu elbiseyi beni etkilemek için seçtiğini bili-

yorum. Şimdi söyle bana, istediğin nedir?"

Genç kızın yüzü bembeyaz kesilmişti. Titrek bir sesle, "Ne istediğimi biliyorsun," diye mırıldandı.

"Yine de emin olmak istiyorum. Ben birkaç öpücük ve okşamayla yetinemem artık Cathy. Beni öptüğünde, arkasından gelecekleri de kabul etmek zorundasın. Yarın sabah, benim kadınım olarak uyanmayı...."

Cathy tüm vücudunun titrediğini hissediyordu. Konuşma yeteneğini ise kaybetmiş gibiydi. En sonunda, "Seni istiyorum," diye fısıldamayı başarabildi. "Ve yarın sabah, dudaklarımda bir gülümsemeyle uyanacağım."

Genç adamın gözleri zaferle parlıyordu şimdi. Kendini daha fazla tutamayıp Cathy'nin dudaklarına eğildi.

Genç kız tüm kuşku ve korkularının bir anda eriyip gittiğini hissediyordu. Kollarının tüm gücüyle Jake'e sarıldı, öpücüklerine içindeki isteğin tüm ateşiyle karşılık verdi. Parmaklarının ucunda genç adamın kalp atışlarını duyuyor ve onun da en az kendisi kadar heyecanlandığını anlıyordu.

Jake genç kızı kucağına alıp yatak odasına taşıdı, ama onun beklediğinin tersine, yatağın üzerine bırakmadı.

Cathy kendisini yatağın yanında, ayakta buluvermişti. Jake gözlerinde garip bir pırıltıyla bakıyordu ona. Boğuk bir sesle, "Benim için soyun Cathy," diye fısıldadı.

Genç kız kalp atışlarının çılgınca hızlandığını hissetti. Jake'in isteği çok şaşırtmıştı onu. Ama bir an duraksadıktan sonra, bu isteğe uymaya karar verdi. Genç adama, ona ne kadar çok güvendiğini ve birlikte olmayı ne kadar çok istediğini göstermeye kararlıydı.

Elini yavaşça fermuarına uzattı. Birkaç saniye içinde, saten elbise vücudundan aşağıya süzülüvermişti. Cathy, kışkırtıcı bir hareketle elbiseyi tamamen çıkardı.

Ayakkabılarından ve çoraplarından sonra sıra sutyenine gelmişti. Bir an durup genç adama baktı. Onun yü-

zündeki heyecanı ve gözlerindeki isteği görmek, kendisine duyduğu güveni artırmıştı.

Yüzünde bir gülümsemeyle sutyenin kopçasına uzandı. Hayatında ilk kez, bir erkeğin karşısında çırılçıplak kalacaktı. Şu anda büyük bir utanç duyması gerekiyordu belki, ama genç kız içinin istek ve gururla dolduğunu hissediyordu. Biraz sonra genç adama sunacağı hediyeyi düşünerek vücudunu örten son giysileri de çıkardı.

Onun karşısında çıplak olarak durmak, hayatında yaşadığı en heyecanlı olaydı. Genç kız içindeki isteğin dayanılmayacak kadar arttığını hissediyordu artık. Jake'in ellerini bir an önce çıplak teninde hissetmek için çıldırıyordu.

Ama genç adam hâlâ hiçbir hareket yapmamıştı. Gözlerindeki ifadeden, isteğinin ne kadar güçlü olduğu anlaşılıyordu gerçi, ama hâlâ genç kıza dokunmuyordu. Cathy, korkunç bir panik duygusunun kalbine bıçak gibi saplandığını hissetti. Jake'in kendisine neden dokunmadığını anlayamıyordu. İçgüdüsel bir davranışla, çıplak vücudunu elleriyle kapamaya çalıştı.

Genç kızın bu davranışı, Jake'in tüm direncini bir anda yok edivermişti. Boğuk bir sesle, "Kahretsin," diye fısıldadı. "Seni çok istiyorum Cathy."

Jake'in elleri gömleğinin düğmelerini koparırcasına çözüyordu şimdi. Birkaç saniye içinde, vücudunun üst kısmı tamamen çıplak kalmıştı.

Genç kız, onun güçlü kaslarla örülü göğsüne bakarken boğazının kuruduğunu hissetti. Biraz önceki korkuranı tamamen unutmuştu artık. Titreyen ellerle uzanıp genç adamın göğsüne dokundu.

Jake içindeki isteğe daha fazla dayanamayacaktı. Genç kızı bir anda kendine çekip kollarının arasına hapsetti. Dudakları yakıcı bir ateşle genç kızınkileri bulmuştu. Vücutları birbirine sıkıca yapışmıştı şimdi.

Jake genç kızı kucağına aldı ve bu kez yatağın üze-

rine bıraktı. Bu arada, dudakları onun dudaklarından bir an olsun ayrılmamıştı.

Cathy vücudunda dolaşan deneyimli ellerden başka bir şey düşünmüyordu artık. Bu eller, genç kızın ne istediğini ve nasıl zevk alacağını çok iyi biliyorlardı sanki. Cathy, içindeki açlığa daha fazla dayanamayacağını hissediyordu. Titreyen ellerle genç adamın pantolonunun fermuarına uzandı.

Ama Jake onu durdurmuştu. "Hayır." Sonra da, bir anda genç kızın kollarından sıyrılıp doğruldu. Cathy'nin şaşkınlık dolu bakışları altında, dikkatle çevresine bakmaya başladı. Bir şey duymaya çalışır gibiydi.

Genç kız ise, tüm vücudunun buz gibi kesildiğini hissediyordu. Kalbine buzdan bir bıçak saplanmıştı sanki. Titrek bir sesle, "Neden?" diye fısıldadı.

"Bir ses duydum sanki. İşte!"

"Ne?" Genç kız birden sustu. O da aynı sesi duymuştu. Kapının kilidinde dönen bir anahtarın sesiydi bu. Dairenin anahtarı da Cathy'den başka bir tek Peter'da vardı.

Cathy olduğu yerde donakaldı. Her şeyi anlıyordu artık. Şaşkınlık ve korku dolu gözlerini genç adama çevirdi.

Jake hızla atılıp yatağın örtülerini genç kızın üzerine çekti, sonra da yatağın üzerine oturdu.

Cathy nasıl bir görüntü oluşturduklarını gayet iyi biliyordu. Giysileri yatağın çevresine serilmişti. Gözleri ise biraz önce yaşadığı heyecanın buğusunu taşıyordu hâlâ.

Genç kız içindeki öfkenin her saniye biraz daha arttığını hissediyordu. Kulaklarını iyice açmış, oturma odasından gelen sesleri dinliyordu. Bunlar, Peter'la Emma'nın sesleriydi. Peter sürekli itiraz ediyor, karısı ise onu içeriye girmeye zorluyordu.

Jake'in yüzü kararmıştı sanki. Peter'la Emma en nihayet içeri girdiklerinde onlara buz gibi gözlerle baktı.

"Evet?"

Peter'ın şu anda ne kadar büyük bir tiksinti duyduğu her halinden anlaşılabiliyordu. Karısına öfkeyle bakarak, "Bu Emma'nın fikriydi," dedi. "Ona uymamam gerekirdi. Buradan hemen gideceğiz."

Ama Emma'nın gitmeye henüz hiç niyeti yoktu. Zaferinin tadını sonuna kadar çıkarmaya kararlıydı anlaşılan. Küçümseme dolu gözlerini Cathy'ye dikerek, "Kendini pek iyi hissetmiyorsun galiba," dedi. İkinci kurbanı ise kocasıydı. "Sevgilim, sen de çok solgun görünüyorsun. Sevgili prensesinin başka erkeklerle de yattığını görmek hoşuna gitmedi mi yoksa?"

Peter sakinleşmeye çalışarak derin bir soluk aldı. "Yeter artık Emma." Bir yandan da, şaşkınlık dolu gözlerle Cathy'ye bakıyordu. Genç kız, yok olmak istercesine örtünün altında iyice büzüldü.

Odadaki gergin sessizlik, Emma'nın zafer dolu kahkahasıyla bozuldu. Genç kadın Cathy'ye nefretle bakarak, "İkisini de kaybettin artık güzelim," dedi. "Hem Jake'i hem Peter'ı. Ama aslında Jake'e hiç sahip olmamıştın. Son iki hafta boyunca, seni bu hale getirmek için uğraşıyordu yalnızca. Aslında..."

"Yeter artık."

Jake'in sesi öfkeyle yükselip kız kardeşini susturmuştu. Emma bir an duraksadıktan sonra yalvarış dolu bir sesle, "Jake," diye mırıldandı. "Ama Jake... Bunu beraber planlamıştık ya. Şimdi neden böyle davranıyorsun?"

Genç adam yüzünde korkunç bir ifadeyle ayağa kalktı. "Ne planı? Sen neden söz ediyorsun Emma?"

Emma isterik bir kahkaha atıp yeniden genç kıza döndü.

"Görüyorsun ya Cathy, kocam hep senin ona âşık olduğunu sandı. Bunun nedeni de kadınları aslında pek iyi tanımaması. Özellikle de senin gibileri. Hatta, o küçük ilişkinize başlamadan önce senin bakire olduğuna inan-

mak gibi bir saplantısı bile vardı. Senin aslında hiç de masum birisi olmadığını kanıtlamanın yolu da, başka bir erkekle aynı yatakta yakalanmandı. Bu iş için de Jake'ten uygun birisi olamazdı."

Cathy midesinin bulanmaya başladığını hissediyordu. Hayatında ilk kez, büyükbabasının gücüne ve iradesine sahip olduğu için memnun oluyordu. Bu güç sayesinde, şu anda yaşadığı acıyı ve utancı göstermemeyi başarabilecekti.

Tüm öfkesine rağmen, ağzını açıp tek kelime bile söylememişti. Emma'nın konuşmaya ve içindeki tüm zehiri dökmeye gereksinim duyduğunu sezmişti çünkü. Üstelik Emma'nın söylediklerinin onun için hiçbir önemi yoktu. Genç kızı yaralayan çok daha büyük bir ihanetti. Jake'e bakmıyordu hiç, ama onun tüm dikkatiyle kardeşini izlediğini hissedebiliyordu.

Emma boğuk bir sesle, "Anlat ona Jake," diyordu. "Bu planı nasıl yaptığımızı anlat. Peter'ın, onun nasıl bir sürtük olduğunu anlaması için..."

Cathy, kendi kulaklarına bile yabancı gelen bir sesle Emma'nın sözünü kesti. "Evet Jake, anlat bana."

Genç adamın Cathy'ye yönelen bakışları buz gibiydi. İfadesiz bir ses tonuyla, "Ben böyle bir şey planlamadım," dedi.

Emma artık kardeşine yalvarmaya başlamıştı. "Tabii ki planladın Jake. Bugün beni görmeye gelip, davetten sonra buraya geleceğinizi söyledin. Ben de sana, Peter'da evin anahtarının olduğunu söyledim. Sonra da bu planı yaptık." Genç kadının sesi iyice güçsüzleşmişti. Çaresiz bir tavırla bir an çevresine bakındıktan sonra yeniden ağabeyine döndü. "Sana güvenmek zorundaydım. Güvenebileceğim başka birisi yok. Peter bana ihanet ediyor. Bu kadının nasıl bir sürtük olduğunu fark etmiyor bile. Hatta, o korkunç büyükbabasıyla birlikte Trent Addison'ı tuzağa düşürüp kendisiyle evlenmeye zorlaması konusunda bile onu suçlamıyor. Başka ne yapabi-

lirdim Jake, Peter'ın aklının başına gelmesi için bu kadının nasıl biri olduğunu anlamasını sağlamam lazımdı. Bu yüzden de sana geldim."

"Yeter artık!" Jake'in sesi odada büyük bir öfkeyle çınlamıştı.

Cathy ise kalbine yeni bir ihanet bıçağı saplandığını hissediyordu. Suçlama dolu gözlerle Peter'a döndü. Bunca yıllık arkadaşı, nasıl olur da genç kızın sırrını başka birisine söyleyebilirdi? Söylediği insan karısı olsa bile, bu çok alçakça bir davranıştı.

Peter büyük bir utançla bakışlarını genç kızdan kaçırmıştı. Boğuk bir sesle, "Özür dilerim Cathy," dedi ve karısına döndü. "Haydi, artık gidiyoruz buradan."

"Gitmeden önce, Cathy'ye anahtarını vermeyecek misin?" Jake'in sesindeki ton emir doluydu.

Peter anahtarı bir sehpanın üzerine bırakıp kapıya yöneldi. Bu arada Emma, yeniden genç kıza bağırmaya başlamıştı. "Seni bundan sonra görmek istemiyorum. Bugüne kadar evliliğimi mahvetmek için elinden gelen her şeyi yaptın, ama artık bitti. Bundan sonra benden ve kocamdan uzak dur. Bir daha Peter'a yaklaşmaya kalkma sakın. Zaten artık Peter da seni istemeyecektir. Nasıl bir sürtük olduğunu gördükten sonra neden istesin ki?"

Emma birdenbire gözyaşlarına boğulmuştu. Arkasını dönüp kocasıyla birlikte odadan çıktı.

Cathy kendininkine hiç benzemeyen bir sesle, "Peter hiçbir zaman bana âşık olmadı," dedi.

"Aptalmışsın gibi davranma Cathy. Peter'ı parmağında oynatıyordun sen. Ama bundan sonra onu rahat bırakmanı istiyorum. Peter'ı bir daha görmeyeceğine söz ver."

"O benim en eski arkadaşım."

"Eğer söz vermezsen, seni buna zorlarım."

Cathy yavaşça omuzlarını silkti. Genç adam kendisine bir şey yapamazdı artık. Buz gibi gözlerini ona çevirdi. Jake'ten korkmuyordu, korkması için de bir neden

yoktu. Şu anda Peter için duyduğu üzüntüden başka içinde hiçbir duygu kalmamıştı sanki.

Jake boğuk bir sesle, "Söz ver," diye yineledi.

Genç kız bir kez daha omuzlarını silkti. "Canın cehenneme."

Jake derin bir nefes almıştı. "Emma'nın söylediklerine inandın demek!"

Cathy bakışlarını genç adamın gözlerinden ayıramıyordu. Bir kumsalda yürürken, mavi-yeşil karışımı bir denize gömülüvermişti sanki.

Genç adamın dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. Yavaşça uzanıp Cathy'yi öpmeye başladı. Genç kız tüm gücüyle çabalamasına rağmen, vücudunu saran kollardan kurtulamıyordu bir türlü.

Genç kıza asırlar kadar uzun gelen bir sürenin sonunda Jake geri çekildi. Gözlerinde küçümseme dolu bir ifade vardı. "Sen benim nasıl bir insan olduğumu sanıyorsun?"

Cathy bu soruya yanıt veremiyordu.

"Evet?"

Genç kız bu baskıya daha fazla dayanamayacaktı artık. Tek istediği bir an önce yalnız kalmaktı.

Derin bir nefes alıp, "Peki," dedi. "Bundan sonra Peter'ı hiç görmeyeceğim. Artık gider misin lütfen?"

"Benim duymak istediğim bu değildi Cathy. Söyle bana, Emma'nın anlattıklarına..."

Genç adamın sesini, sürüklenircesine ilerleyen bir ayak sesi kesecekti. Emma geri dönmüştü.

Jake yavaşça ayağa kalkıp gömleğini giydi. Konuşmaya başladığında sesi bıkkınlık doluydu. "Ne oldu, yine ne var?"

Emma korku ve öfke dolu bir sesle, "Peter beni terk etti?" diye haykırdı. "Arabaya binip gitti." Emma, ne yapacağını bilemeden çevresine bakınıyordu. Kocasının kendisini bırakıp gittiğine inanamıyordu sanki, onun birkaç saniye içinde geri döneceğini sanıyordu.

En sonunda, tiksinti dolu gözlerle genç kıza baktı. "Seni küçük orospu!"

Cathy olanlara daha fazla dayanamayacaktı. Dakikalardır hiç sesini çıkarmadan bu kadının hakaretlerine katlanmıştı, ama kendini daha fazla tutamıyordu artık. Buz gibi bir sesle, "Ne kadar ilginç," dedi. "Uzun boylu kadınlar 'küçük' sözcüğünü bir hakaret olarak kullanmayı ne kadar da kolay başarıyorlar."

Emma yeniden bağırmaya başlamak için ağzını açmıştı, ama bu kez Jake ona engel olmaya kararlıydı. Gömleğinin düğmelerini ilikledikten sonra kardeşinin koluna girdi. "Yeter artık, böyle davranmanın sana hiçbir yararı olmaz Emma."

Emma bir an ne yapacağını bilemeden duraksadıktan sonra hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Jake kardeşine sıkıca sarılmıştı, yüzünde ise düşünceli bir ifade vardı. Ne yapacağına karar veremiyormuş gibiydi. Ama yine de, kararını vermesi uzun sürmeyecekti. "Haydi Emma, seni eve götüreyim artık." Jake, Cathy'ye hiç bakmadan kardeşiyle birlikte evden çıkıp gitti.

Genç kız onların arkasından telaşla fırlayıp kapının zincirini taktı. Sonra iki tane uyku hapı aldı ve ilaçlar etkisini gösterene kadar çarpım tablosunu tekrarladı.

Bölüm Altı

Melly Addison hamile olduğunu öğrendikten sonra koşmayı bırakıp yüzmeye başlamıştı. Yüzme hem rahatlamasını sağlıyor, hem de hamilelik yüzünden çektiği sıkıntıları azaltıyordu.

Bu sabah da güneşin altında büyük bir huzur içinde yatıyor ve doğacak bebeğini düşünüyordu. Hamilelik vücudunu yavaş yavaş değiştirmeye başlamıştı artık. En kısa sürede kendisine hamile giysileri alması gerekecekti.

Bir ses duyarak başını kaldırdı ve Cathy'nin kendisine yaklaşan ufak tefek görüntüsünü sıkıntıyla izledi. Onu karşılamak üzere ayağa kalkarken, genç kızın her zamanki gibi gururlu ve küstah göründüğünü düşünüyordu.

Cathy genç kadını görür görmez, "Trent burada mı?" diye sordu.

"Hayır. Bugün işe erken gitmesi gerekiyordu."

Cathy'nin titreyen dudaklarından hafif bir inilti çıkıverdi. Sabah, mide bulantısıyla uyandığından beri ilk düşüncesi Trent'i bulmak olmuştu. Kendisini bir tek onun rahatlatabileceğini düşünüyordu.

Güçsüz bir sesle, "Öyle mi?" diye mırıldandı ve arkasını dönüp kapıya doğru yürümeye başladı.

"Cathy, ne oldu?"

Cathy titreyerek durakladı ve düşmemek için kapıya tutundu. Çektiği acı her an biraz daha artıyordu sanki.

Melly ise iyice endişelenmeye başlamıştı. Genç kızın yanına bir sandalye çekerek, "Şuraya otur," dedi. "Cathy, sana ne oldu böyle? Trent'i arayıp gelmesini söyleyeyim mi?"

"Hayır, gerek yok." Genç kız, Melly'nin uzattığı sandalyeye çökercesine oturmuştu. "Özür dilerim, buraya hiç gelmemem gerekirdi. Ama biliyorsun, Trent'e çok

güveniyorum. İkinizi de rahatsız ettiğimin farkındayım, ama..." Cathy'nin sesi güçsüzleşip kesilmişti. Yavaşça ayağa kalkıp yeniden kapıya yöneldi.

Ama Melly'nin onu göndermeye hiç niyeti yoktu. "Hiçbir yere gidemezsin Cathy. Sana bir konyak getireceğim, sonra da Trent dönene kadar burada kalacaksın. Bu halinle gitmene izin verirsem beni asla affetmez Trent. Ben dönene kadar sakın buradan ayrılma."

Melly'nin güven verici sesi genç kızı rahatlatmıştı. Cathy yeniden sandalyeye oturup gözlerini kapattı. Bir gece önce yaşananlar aklından bir saniye olsun çıkmıyordu.

Jake, genç kızın yanında kalmaktansa kardeşiyle birlikte gitmeyi tercih etmişti. Olanları Emma'yla ikisinin birlikte planlayıp planlamadıklarını bilmiyordu gerçi, ama Jake'in kendisinden çok kardeşine önem verdiği de ortadaydı. Cathy, bir daha asla bu tür şeyler hissedemeyeceğini düşünüyordu. Melly'nin getirdiği içkiyi bir dikişte bitirdikten sonra vücudu biraz ısınmaya başlamıştı.

Melly şefkatli bir ses tonuyla, "Mrs. Jameson çay hazırlıyor," dedi.

Genç kız yavaşça başını salladı.Yeni Zelanda'da bu tür dramlar mutlaka bir fincan çay eşliğinde konuşulurdu. Hizmetçi çayları getirene kadar hiç sesini çıkarmadan oturdu. Çay, sinirlerinin biraz daha gevşemesine yaramıştı.

Genç kız, fincanını sehpaya bıraktıktan sonra Melly'ye baktı. Trent'in karısı siyah bikinisi ve yavaş yavaş büyümeye başlayan karnıyla ne kadar güzel görünüyordu. Üstelik hiç kuşkusuz çok da mutluydu. Cathy acı dolu bir sesle, "Yaptıklarımdan ötürü cezalandırılmam gerektiğini biliyordum," dedi. "Ama o yetimhanede çalışmanın yeterli olduğunu sanmıştım."

Melly genç kıza korkuyla bakıyordu. "Cathy, ne oldu? Birisi sana bir şey mi yaptı?"

Bir yıl, hatta bir hafta önce, olanları Melly Addison'a

anlatmayı aklından bile geçirmezdi Cathy. Şu anda ise her şeyi en ince ayrıntısıyla anlatıyordu. En sonunda, "Peter'ın dostum olduğunu sanıyordum," dedi. "Ona güveniyordum. Emma'ya neden her şeyi anlattı ki?"

Melly'nin yüzünde anlayış dolu bir ifade vardı. "Kim bilir? Peter iyi bir insandır, ama güçlü bir kişiliği yoktur."

Cathy gözyaşlarının akmasını engellemek için bütün gücüyle savaşıyordu. Titrek bir sesle, "Jake bu konuda beni suçluyor."

"Bence sadece kardeşini korumaya çalışıyordu. Emma'nın sinir krizi geçirmeye çok yakın olduğunu hissetti herhalde."

Genç kızın yüzünde anlamsız bir gülümseme belirmişti. "Ama herkes, Cathy Durrant'ın kaya gibi sert olduğunu bilir. Aynı zamanda bencil, şımarık ve küstahtır. Biliyor musun Melly, onun beni sevmeyi öğrenebileceğini sanmıştım. Her şey o kadar güzeldi ki... Trent'le ikinizin duygularını artık çok iyi anlayabiliyordum, çünkü aynı şeyleri ben de hissediyordum. Ama hepsi bir oyundan ibaretmiş. Peter'ı severim, onu hep kardeşim gibi görmüşümdür. Ama o benim en gizli sırlarımı hiç düşünmeden karısına açıklamış. Jake'e gelince... Benim için ne hissettiğini bilmiyorum, ama Emma'nm yanında ne kadar önemsiz olduğumu dün gece gösterdi. Belki de bunlar, size çektirdiğim acının cezası. Ama o zamanlar bilmiyordum Melly. Âşık olmanın, bu yüzden acı çekmenin ne kadar korkunç bir şey olduğunu bilmiyordum."

Melly öfkeyle, "Yeter artık," diye atıldı. "Bu ceza fikri çok saçma. Sen isteyerek bir kötülük yapmadın."

"Ama Trent'i benimle evlenmeye zorlamasaydım..."

"Beni iyi dinle? Trent'le evlendiğinde küçücük bir çocuktun daha, seni sevecek birisine ihtiyaç duyuyordun. Trent'i de, güvenilir birisi olduğunu düşündüğün için seçtin. Seçimin de doğruydu aslında. Trent gerçek-

ten güvenilecek bir insandır. Eğer bana âşık olmasaydı, seni sevmeyi öğrenebilirdi. Bize ne yaptığını anladığında gelip benimle konuşman da aslında kötü niyetli birisi olmadığını açıkça gösteriyor. Yaptığının ne kadar zor bir şey olduğunu çok iyi biliyorum. Eğer gelip her şeyi bana anlatmasaydın Trent'le belki de hiç evlenemeyecektik."

Cathy şiddetle başını salladı. "Hayır, bu doğru değil. Trent sana deli gibi âşıktı, seni bir daha yitirmek istemezdi."

"Ama beni ikna etmesi çok uzun zaman alacaktı. Bana gelip Trent'in seninle neden evlendiğini anlatarak her şeyi kolaylaştırdın. Şu anda olanlara gelince... Bunların, beş yıl önceki olaylarla hiçbir ilgisi yok. Sen değil, yaptıklarından dolayı onlar utanmalılar. Ah, keşke onlarla şöyle bir yarım saat konuşma fırsatı bulabilseydim!"

Genç kız gözlüklerini çıkarıp ona baktı. Melly'nin yüzündeki ifadeden, kendisi için ne kadar çok üzüldüğünü anlayabiliyordu. Genç kız yutkunarak, gözlerinde biriken yaşları bastırmaya çalıştı.

Melly sevecenlik dolu bir sesle "Ah, Cathy," diye mırıldanmıştı. "Ne kadar çok acı çektiğini çok iyi anlıyorum."

Cathy yorgun bir çocuk gibi, "Bu acı hiç geçmezmi?" diye sordu.

"Geçer. Evet, geçer. Bir süre sonra acı unutulmaya başlar ve yaşam her günkü gibi sürüp gider. Hatta o acıyı tamamen unuttuğunu bile sanırsın. Belki de bir gün gerçekten unutuluyordur. Ama şunu sakın unutma Cathy, yaşadığı her şey insana mutlaka bir ders verir. Sen, beş yıl önce Trent'le evlenen Cathy Durrant gibi olmak ister miydin?"

"Hayır! Hayır!"

"Gördün mü, bak."

"Ama tüm bu sözler acımı azaltmaya yetmiyor Melly."

"Güzelim, sen çok güçlü ve akıllı bir kadınsındır. Bu özelliklerinden dolayı sana hep imrenmişimdir. Bunun da üstesinden gelirsin." Genç kadın bir an duraksadıktan sonra dikkatli bir tavırla devam etti. "Cathy, Jake Ferrers'ın sana âşık olmadığından emin misin? Anlattıklarından, onun da..."

"Hayır! Ah, beni istiyor tabii, ama bunun fazla bir önemi yok. Erkekler hiç hoşlanmadıkları kadınları da isteyebilirler. Dün akşamki olaylarda onun da parmağı olup olmadığını bilmiyorum, ama mesele bu değil zaten."

"Mesele nedir öyleyse?"

"Onun bana verebileceğinden çok daha fazlasını istiyorum ben Melly. Dün gece bana, hiçbir şey değilmişim gibi baktı. Hatta Emma'nın düşündüğü gibi bir sürtük olarak bile... Benim varlığıma hiç aldırmıyormuş gibi, kız kardeşini alıp gitti. Emma onun için çok daha önemliydi. Beni ise yalnızca kullandı. Ondan nefret ediyorum!"

Melly dikkatle genç kızı inceliyordu. "Peki, şimdi ne yapmayı planlıyorsun?"

"Bilmiyorum."

"Pekâlâ. Bir şey yapmaya karar verene kadar burada, bizimle birlikte kalacaksın."

"Hayır, olmaz. Zaten buraya neden geldiğimi bile bilmiyorum." Genç kızın dudaklarında buruk bir gülümseme belirmişti. "Sizi daha fazla rahatsız edemem Melly. Sanırım... Sanırım artık evime döneceğim."

Ama Melly'nin onu göndermeye hiç niyeti yoktu. Sonuç olarak, Trent eve döndüğünde genç kız onların evindeki odalardan birinde derin bir uykuya dalmıştı. Bir gece önce aldığı uyku haplarının etkisi hâlâ sürüyordu.

Cathy, gecenin ilerleyen saatlerinde uyandı. Tüm vücudu korkunç bir acıyla sarsılıyordu. Genç kız bir kâbus gördüğünü ve hıçkırarak uyandığını fark etti.

Ama hayır, kendisini hiç direnmeden acıya teslim etmemeliydi. Tüm gücünü kullanıp hıçkırıklarını bastırdı. Jake için gözyaşı dökmeye değmezdi.

Bir süre hiç kımıldamadan yatmaya devam etti. Ama az sonra, hareketsiz durmanın sinirlerini iyice bozduğunu fark ederek kalktı ve pencereye doğru yürüdü. Odadaki saate baktı. Henüz geceyarısı olmamıştı, ama evde büyük bir sessizlik vardı. Herkes yatmış olmalıydı. Kısa evlilikleri boyunca Trent hiçbir zaman geceyarısından önce yatmaya gitmemişti. Ama o zamanlar genç adamı yalnız ve soğuk bir yatak bekliyordu tabii. Şu anda ise yanında çok sevdiği karısı vardı. Erken yatmaya başlamasına hiç şaşmamak gerekirdi.

Birden olduğu yerde donakaldı genç kız. Gecenin sessizliğini bozan bir şey hissetmişti. Ne olduğunu bile anlamadan, bir karaltının pencereden içeriye atladığını gördü. Birkaç saniye içinde de bu karaltının kendisini sıkıca tutup ağzını kapattığını hissedecekti. Jake boğuk bir sesle, "Sakın bağırmaya kalkma," dedi. "Sana bir şey yapmayacağım."

Genç kızın kalbi deli gibi atıyordu. Bütün vücudu buz kesilmişti sanki. Jake bu kez daha yumuşak bir sesle, "İstediğimi yapacaksan başını salla," dedi.

Cathy telaşla başını salladı ve vücudunu hapseden kolların gevşediğini hissetti. "Ne istiyorsun benden?"

"Hiçbir şey. Sadece Peter'ın nerede olduğunu öğrenmek istiyorum."

Genç kızın kalbinde birkaç saniye önce beliren umut ışığı yok olmuştu. "Bunu telefonla da sorabilirdin."

"Telefon ettim, ama telefona gelemeyecek durumda olduğunu söylediler. İkinci arayışımda da Mrs. Addison çıktı ve aramamın boşuna olduğunu, benimle konuşmak istemediğini söyledi."

"Uyuyordum."

"Olabilir, ama şimdi bunun hiç önemi yok. Peter nerede Cathy?"

"Bilmiyorum."

"Emin misin?" Genç adamın sesi güvensizlik ve küçümseme doluydu.

"Evet! Bana yaptığından sonra hâlâ onu görmemi beklemiyordun herhalde."

"Bak sen, ne kadar da bağışlayıcı bir insanmışsın! Ama sen de biliyorsun ki, bazı insanlar yatakta sır saklayamazlar."

Cathy dişlerinin arasında, "Sırlarımın başkalarına anlatılmasını asla bağışlayamam," dedi. "Artık buradan gitmeni istiyorum Jake. Trent'in alarm sisteminin ne kadar etkin olduğunu bilmiyorum, ama senin yerinde olsaydım şansımı fazla zorlamazdım."

"Alarm sistemi çalışmış olsaydı şimdiye kadar herkesi uyandırırdı." Genç adamın sesindeki tondan, Trent'in alarm sistemini geçerken büyük bir zevk duyduğu belli oluyordu. "Dinle, buraya gelmemin bir nedeni daha vardı. Emma'nın dün gece için planladıklarından hiç haberim olmadığını bilmeni istiyorum. Her şey Emma'nın başının altından çıktı. Anlıyor musun?"

"Evet, gayet iyi anlıyorum. Ama bu beni hiç ilgilendirmiyor Jake. Yapmak istediğin şeyi yaptın, Emma'nın bundan sonra benden korkmasına gerek yok. Artık gider misin lütfen!"

Jake yavaşça uzanıp genç kızın boynuna dokundu. Onun bu dokunuşa nasıl bir tepki vereceğini öğrenmek istiyor gibiydi. Duygusuz bir sesle, "Emma depresyona girmek üzere," dedi.

"Farkındayım."

"Ama ne sen ne de Peter onu rahatlatmak için hiçbir şey yapmadınız." Genç adamın sesi suçlama doluydu.

"Bence Peter ona yardım etmeyi denedi. Ama benim yapabileceğim hiçbir şey yoktu, çünkü Emma beni düşman olarak görüyordu. Onun için çok üzgünüm. Senin için de üzgünüm Jake, korkarım hayatının bundan sonraki bölümünü kardeşinle uğraşarak geçirmek zorun-

da kalacaksın."

"Bana bunun için mi kızgınsın yoksa? Hasta kardeşimi evine götürmek için seni yalnız bırakmama mı kızdın?"

Bu şekilde söylendiğinde gerçek ne kadar da farklı görünüyordu. Ama yine de, kendisine büyük bir haksızlık yapıldığını düşünüyordu genç kız. Buz gibi bir sesle, "Hayır," dedi. "Gitmen benim için iyi oldu. Kendimi toplayacak zaman buldum en azından. Şimdi de gitmeni istiyorum Jake. Benden öğrenebileceğin hiçbir şey yok. Peter'ın nerede olduğunu bilmiyorum."

"Emin misin? Birkaç gün sonra onunla bir yerlerde buluşacak olmayasın sakın."

Cathy tiksinti dolu bir sesle, "Hayır," dedi. "Şu andan itibaren ne Peter'ın yaptıklarıyla ilgileniyorum, ne de Emma ve seninle. Sorunlarınızı benim yardımım olmadan çözmek zorundasınız."

Genç adam alaylı bir kahkaha atmıştı. "Sanırım ben eski bir geleneği bozuyorum. Şu ana kadar, eski âşıklarınla dostluğunu sürdürmeyi başarmıştın."

"Sen benim âşığım değilsin Jake. Artık gider misin lütfen? Seni bir daha görmek istemiyorum."

"Öyleyse duygularımız karşılıklı." Ama genç adam hâlâ hiç kıpırdamadan olduğu yerde duruyordu.

Cathy ona baktığında, alev alev yanan bir çift gözle karşılaştı. Genç adamın şu anda ne düşündüğünü anlamak hiç de zor değildi. Cathy korkuyla, "Hayır!" diye haykırdı ve geriye çekilmeye çalıştı, ama çok geç kalmıştı. Genç adamın dudaklarının kendisininkilere büyük bir açlıkla kapandığını hissetti.

Cathy, beyni yoğun bir sisle kaplanmışcasına, bir anda tüm nefretini unutuvermişti. Vücudunun yine o güçlü isteğe kapıldığını hissetti. Mantığının sesi çok gerilerde kalmıştı artık. Büyük bir susuzlukla kendini genç adamın kollarına bıraktı.

"Cathy! Cathy, sana ihtiyacım var."

Bu sözler, genç kızın arta kalan direncini de kırmıştı. Kendisini Jake'e vermeye hazırdı artık. İçindeki ateşten başka hiçbir şeye aldırdığı yoktu.

Ama genç adam, tüm gücünü kullanarak onu bırakmayı başarmıştı. Boğuk bir sesle, "Tanrım, ne yapıyorum ben!" diye fısıldadı. Artık kendini iyice toplamıştı. Birkaç saniye önceki ateşten yoksun, buz gibi gözlerle genç kıza baktı. "Bundan sonra Peter'ı rahat bırak. O ikisine, evliliklerini yeniden rayına oturtma fırsatı ver!"

Demek ki hâlâ, Peter'la ikisi arasında bir aşk ilişkisi olduğunu sanıyordu. Genç kız konuşma yeteneğini yitirivermişti birden. Acı dolu gözlerle, Jake'in arkasını dönüp hiçbir şey söylemeden gidişini izledi.

Genç adam ağaçların arasında gözden kaybolduktan sonra, gecenin karanlığını ikinci bir erkek bölecekti. Genç kız, terasta kıpırdayan bu karaltıya dehşetle baktı. "Trent! Ne zamandır..."

"İyi misin Cathy?"

"Evet. Jake'in burada olduğunu nasıl anladın?"

"Alarm sistemim onun sandığından çok daha iyi çalışır. Çitten atlar atlamaz fark ettim onu. İçeri girmesine engel olmadım, çünkü onunla yalnız konuşmak isteyeceğini tahmin ediyordum. Melly onu bir daha görmek istemediğini düşünüyor, ama bence Jake'le konuşmanız gerekiyordu. O adama olanları açıklama fırsatı vermen lazımdı."

Cathy umutsuzluk dolu bir sesle, "Peter'ın nerede olduğunu sormaya gelmiş," dedi. "Sanırım Peter karısını terk etmiş. Nerede olduğunu bilmediğimi söyledim, ama bana inanmadı. Trent, buradan bir an önce gitmem lazım. Daha fazla dayanamayacağım."

Trent bu arada genç kızın yanına çıkmıştı. Kollarını büyük bir şefkatle onun omzuna sardı. "Merak etme, yarın kendini daha iyi hissedeceksin. Haydi, artık biraz uyumaya çalış."

Ama ertesi sabah genç kızın karşısına Emma çıka-

caktı. Kadın büyük bir tiksintiyle bağırıp çağırıyor ve genç kıza tehditler fırlatıyordu. Melly'nin tokadını suratında hissedene kadar devam etti buna.

Melly buz gibi bir sesle, "Bu aklını başına getirir," dedi. "Kendi evinde nasıl davrandığın beni hiç ilgilendirmez, ama burada kendine hâkim olmak zorundasın. Seni evimde görmek istemiyorum. Cathy'ye uğraşmaktan vazgeç, yokta hemen polis çağırıp seni dışarı attırırım."

Emma şaşkınlıkla elini yanağına götürmüştü. Bir an yeniden bağırmaya niyetlendi, ama Melly'nin gözlerindeki ifade onu korkutmuştu. Boğuk bir sesle, "Peter'ın nerede olduğunu bilmiyorum," diye mırıldandı.

Melly ona nefretle bakıyordu. "Eğer Peter'a da böyle davranıyorsan, zavallının evi terk edip kaçmasına hiç şaşmamak gerek. Erkekler isterik kadınlara dayanamazlar."

Emma hıçkırarak ağlamaya başlamıştı. Nefretle, "O sürtük Peter'ın nerede olduğunu biliyor," diye haykırdı. "Küçük orospu!"

Melly sakinleşmek için derin bir nefes almıştı. "Ne kadar da basit bakıyorsun her şeye. Bu halinle eve gidebilecek misin?" Genç kadın Emma'nın arkasına baktığında içeri giren erkeği görüp omuzlarını silkti. "Ah Jake, sen de mi buradaydın? Emma da artık evine dönüyordu. Eğer kardeşini seviyorsan, ona ne kadar aptalca davrandığını anlatmaya çalış lütfen."

Genç adamın gözlerinde tehlikeli bir pırıltı vardı. Kardeşi göğsüne atılıp hıçkırıklara boğulduğunda da bu ifade kaybolmamıştı. Bir eliyle Emma'yı tutup Melly'ye döndü. "Özür dilerim. Böyle bir şey bir daha yinelenmeyecek. Haydi Emma, seni eve götüreyim."

Cathy tüm olanları hiç sesini çıkarmadan izlemişti. Genç adama bakmamaya çalışıyordu, onun da kendisine bakmadığının farkındaydı. Jake kardeşiyle birlikte odadan çıkarken kalbinin acıyla burkulduğunu hissetti.

Genç adamı bir daha asla göremeyecekti.

Melly öfke dolu bir sesle, "Ne aptal kadın," diye söyleniyordu. "Peter'm evi terk etmesinde şaşılacak bir şey yok. İnsan böyle bir kadına nasıl dayanır? Neyse, ben gidip kahve hazırlayayım."

Melly odadan çıkmadan telefon çalmaya başlamıştı. Genç kadın endişeyle Cathy'ye baktıktan sonra telefonu açtı. Karşıdan gelen sesi birkaç saniye dinledikten sonra da ahizeyi yerine bıraktı.

Genç kadının yüzündeki ifadeden, sinirlerinin iyice gerildiği anlaşılıyordu. Cathy'ye dönüp, "Bir süre ağabeyim ve karısıyla birlikte kalmak ister miydin?" diye sordu. "Kuzeyde, çok şirin bir kasabada yaşıyorlar."

"Ama ben onları tanımıyorum ki."

"Tabii ki tanıyorsun, düğünlerine gitmiştin. Rafe ve Jennet Hollingworth. Şimdi hatırladın mı?"

Ama Cathy'nin aklında başka bir şey vardı. "Telefon eden kimdi?"

"Önemli bir şey değil." Melly endişeyle gözlerini genç kızdan kaçırmıştı. "Dinle, ağabeyimin yaşadığı kasaba gerçekten..."

Cathy sabırsızlıkla onun sözünü kesti. "Ben küçük bir çocuk değilim Melly. Aptal olabilirim, ama çocuk değilim. Telefon eden kimdi?"

Başka çaresi kalmadığını anlayan Melly yorgun bir tavırla omuzlarını silkti. "Bir gazeteci. Anlaşılan Emma kendini tutamayıp biraz dedikodu yapmış."

"Ne hakkında?" Cathy kalbine buzdan bir bıçağın saplandığını hissederek irkildi. "Ah, anlıyorum. Trent'i evlenmeye nasıl 'ikna ettiğim' hakkında tabii. Melly, özür dilerim. Çok üzgünüm..."

"Üzgün olduğunu biliyorum Cathy, ama bir an önce kendini toparlaman lazım. Dinle, Rafe ve Jennet..."

Cathy bir kez daha genç kadının sözünü kesecekti. Güçsüz bir sesle, "Hayatım boyunca yeterince kaçtım Melly. Ama artık kaçmaya hiç niyetim yok. Bana destek

olduğun için çok teşekkür ederim, ama bundan sonrasını kendi başıma halletmem gerek. Eskiden büyükanneme benzemek isterdim. O çok iyi bir kadındı, ama güçsüzdü. Büyükbabama karşı koymayı asla başaramadı."

Melly genç kıza şaşkınlık ve korku karışımı bir duyguyla bakıyordu. Bir an konuşmaya çalıştıysa da Cathy onu bir el hareketiyle susturdu.

"Ben de hayatım boyunca güçsüz oldum Melly. Güçsüz ve kimseye yararı olmayan bir insandım. Hayatımı başkalarının yönetmesine izin veriyordum. Kendi başıma verdiğim ilk karar Trent'i benimle evlenmeye zorlamak oldu, ama o işin de nasıl sonuçlandığını biliyorsun. Güçsüz insanlar başkaları tarafından sürekli sömürülürler. Artık güçsüz olmak istemiyorum Melly."

"Peki şimdi ne yapacaksın?"

Cathy boğuk bir sesle, "Biraz sakinleşip düşünmeye çalışacağım," dedi.

"Nereye gitmeyi planlıyorsun?"

"Adaya. Orada olduğumu kimse tahmin edemez. Telefonları da açmayacağım."

"Ama her sabah saat tam sekiz buçukta açacaksın."

Cathy minnet dolu bir tavırla gülümsedi. "Peki Melly. Her şey için sana çok teşekkür ederim."

Genç kız birkaç saat sonra Trent'in helikopteriyle adaya doğru yol alıyordu. Melly'yle aralarındaki yakınlaşma hiç beklemediği bir şey olmuş ve genç kızı şaşırtmıştı. Bugüne dek tek arkadaşının Peter olduğunu düşünmüştü. Şimdi ise, Melly'yle aralarında güçlü bir dostluk kurulabileceğini hissediyordu.

Cathy annesini hatırlayarak gülümsedi. Annesi, iki kadının asla dost olamayacağını söylerdi hep. Ama bütün hayat felsefesi gibi, bu teorisi de yanlıştı işte.

Adaya varır varmaz ilk işi Stallworthy'lere, orada olduğunun kimse tarafından bilinmesini istemediğini söylemek oldu. Telefonu da, sabah sekiz buçuk dışında hiç açmıyordu.

Genç kız günlerini, kendini toplamaya ve hayatını yeniden rayına oturtmaya çalışarak geçiriyordu. Auckland'da yaşananları bir an önce kafasından atması gerektiğini biliyordu, ama bu iş hiç de kolay olmayacaktı.

Geceleri uyumakta hâlâ zorluk çekiyor, genellikle geç saatlere kadar terasta oturup yıldızları seyrederek oyalanmaya çalışıyordu. Aklı sık sık, yüzyıllar önce sevgilisi tarafından ihanete uğrayan o Maori kadınına takılıyordu.

Hiç kuşkusuz o da en az Cathy kadar acı çekmişti. Ama en azından onun acısı çok daha kısa sürmüştü. Sevgilisinin ihanetini öğrendikten birkaç dakika sonra öldürülmüş ve o sonsuz acıdan kurtulmuştu.

Adanın tüm güzelliğine rağmen buradaki günleri çok mutsuz geçiyordu. Özellikle de çok kısa bir süre önce burada yaşadığı mutlulukları düşününce... Cathy kendini daha fazla tutamayarak hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Ağlama krizi geçtiğinde başında korkunç bir ağrı vardı. Kendisini toplamaya çalışarak evden çıktı ve sahil boyunca yürümeye başladı. Ayakları kendiliğinden, ateş böceklerinin bulunduğu yere yönelmişti.

Ama hayır, oraya gitmeye cesaret edemeyecekti. Jake'le, bir tek Jake'le paylaştığı o güzel yeri tek başına ve bu mutsuz haliyle görmek istemiyordu. Yarı yolda geri dönüp adanın yüksek tepelerinden birine tırmanmaya başladı.

Yukarı vardığında, bir gölgeye oturup ayaklarının dibindeki manzaraya baktı. Buradan adanın her tarafı görülüyordu. Genç kız, denizin yeşil-mavi karışımı bir renge bürünmüş olduğunu görerek ürperdi. Tıpkı, genç adamın gözleri gibi...

O gözler kendisine ne kadar büyük bir istekle bakmıştı. Evet, Emma bu kadarını engelleyememişti. Jake genç kızı sevmemişti belki, ama en azından ona karşı büyük bir istek duymuştu. Cathy'nin ondan göreceği tek ilgi belirtisi de buydu.

Ama Melly'nin de söylediği gibi, insan yaşadığı her şeyden bir ders alıyor, genç kız tüm mutsuzluğuna rağmen bu olayın kendisini olgunlaştırdığını hissediyordu. Üstelik dünyada, kendisinden çok daha kötü durumda olan milyonlarca insan vardı. O yetimhanedeki yoksul çocuklar gibi... Kendi sahip olduklarının milyonda birini bile elde edemeyecek kadar yoksul...

Cathy büyükannesini hatırladı. Yaşlı kadın çocukları ne kadar çok severdi. Hayatı boyunca yoksul ve mutsuz çocuklara yardımcı olmak için çalışmış, pek çok hayır kurumuna ve yetimhaneye bağışta bulunmuştu.

Genç kız gözlerini kısıp aşağıda dalgalanan denize baktı. Sonra da bakışlarını, sahili çevreleyen geniş araziye dikti. Aklında yepyeni bir fikir şekillenmeye başlamıştı.

O akşam ilk işi Trent'i aramak oldu. Kısa bir konuşmadan sonra da asıl konuya girdi. "Trent, adanın bir kısmını vakıf haline çevirmek istiyorum."

"Öyle mi? Neden?"

"Çocuklar için bir tatil kampı hazırlamak istiyorum. Önceleri bu kampı yalnızca yoksul çocuklar için açmak istiyordum, ama artık hepsini almayı düşünüyorum. Vakfı büyükannemin anısına kurup, gereken binaları yapmak için onun parasını kullanacağım."

"Nasıl istersen." Trent bir an duraksadıktan sonra, "Bu işi yapmayı gerçekten istiyor musun?" diye sordu.

"Evet Trent, istiyorum. Auckland'a döndüğümden beri büyükannemin parasıyla yararlı bir şeyler yapmayı düşünüyordum zaten. Benim bu kadar çok şeyim varken, başkalarının yoksul olması büyük bir haksızlık."

Trent bir kahkaha atmıştı. "Bakıyorum sosyal bilincin giderek gelişiyor."

Genç kız da güldü. "Eh, ne de olsa yeterince param var. Dinle Trent, senden bir de ricam olacak. Vakfın yöneticisi olmayı ister miydin? Biliyorum, zaten çok işin var, ama..."

"Çok isterdim Cathy, ama zaman bulabileceğimi pek sanmıyorum. Dinle, benim başka bir önerim var. Neden bu yöneticilik işini kendin üstlenmiyorsun?"

Bu fikir genç kızı ilk başta şaşırtmıştı, ama bir süre düşündükten sonra aslında çok iyi bir fikir olduğuna karar verdi. Vakfın yöneticiliğiyle uğraşmak zamanının büyük bir kısmını alır ve yüreğindeki acıyı geçici bir süre için de olsa unutmasını sağlardı belki.

Cathy, mutsuzluğun fiziksel bir acı bıraktığını ilk kez öğreniyordu. Vücudunun tüm gücünün çekiliverdiğini her yerini garip bir sızının kapladığını hissediyordu.

Ama bugüne kadar aşk acısına pek çok insan dayanmıştı. Cathy de dayanmak zorundaydı.

Bölüm Yedi

Genç kız Melly'nin tüm davetlerine ve ısrarlarına rağmen yılbaşını yalnız geçirmeyi yeğlemişti. Birkaç gün sonra da tüm cesaretini toplayıp, Jake'in hâlâ Auckland'a olup olmadığını sordu.

Melly, "Yılbaşından hemen sonra ayrıldı," dedi. "Evine döndü herhalde."

"Anlıyorum." Cathy ne diyeceğini bilemeden dudaklarını ısırıyordu.

"Emma bir depresyon geçirdi. Ama hâlâ Peter'la birlikteler."

"Güzel. Öyleyse, artık eve dönebilirim."

"Sen bilirsin. Doğrusunu istersen burası aşırı sıcak. Keşke biz de dünyanın öbür yarıküresinde yaşasaydık. Böylece yılbaşlarında sıcaktan terlemek yerine lapa lapa yağan karı seyredebilirdik."

"Zavallı Melly, sıcaktan çok rahatsız oluyorsundur. Hele şimdi, bir de bebek beklerken. Keşke kuzeye tatile gitseydin."

"Ah, sen de başlama lütfen. Trent, Auckland'da kalmak zorunda, benim de ondan ayrılmaya hiç niyetim yok."

Cathy sevgi dolu bir sesle, "Trent senin gibi bir karısı olduğu için çok şanslı," dedi.

Melly bir kahkaha atmıştı. "Doğrusunu istersen ben de onun gibi bir kocam olduğu için çok şanslıyım. Dinle Cathy, beni düşünerek endişelenmeni istemiyorum. Zaten günün büyük bir kısmını havuzun yanında geçiriyorum. Sen ne zaman dönmeyi düşünüyorsun?"

"Yarın."

Ama ertesi gün genç kızı büyük bir sürpriz bekliyordu. Cathy her zamanki gibi erkenden uyanıp deniz kenarına koşmuştu. Çevresinde büyük bir sessizlik vardı, martılar bile uykudaydı henüz.

Evin biraz ilerisindeki küçük koya ulaşuğında, ileride bir teknenin demirlemiş olduğunu gördü. Adanın toprak hakları genç kıza aitti aslında, ama belirli bir mesafeden sonra koya başka bir teknenin girmesi yasak değildi.

Genç kız öfkeyle sırtını denize çevirdi. Adada geçireceği son günde adasına yabancı bir teknenin gelmesi hiç hoşuna gitmemişti.

Hızla geri dönüp ilerideki sahile yöneldi. O teknenin varlığını bir an önce unutmak istiyordu. Yeterince uzaklaştıktan sonra bir kayanın üzerine oturdu. Adanın bu kısmına eskiden hep Peter'la birlikte gelirlerdi. Hatta burada küçük bir mağara bulmuşlar ve orada çok zevkli oyunlar oynamışlardı.

Genç kız o günleri hatırlayarak gülümsedi. Her şeye rağmen, hayatının en güzel yıllarıydı onlar. En azından, Peter'la aralarında çok sıcak bir dostluk vardı. Şu anda ise genç adamı hatırladığında aklına Auckland'da geçirdiği o korkunç gece geliyordu.

Bu tatsız düşünceleri kafasından atmanın tek yolu biraz yüzmekti. Genç kız üzerindeki elbiseyi çıkarıp kendini denizin dalgalarına bıraktı. Gerçekten de birkaç dakika yüzdükten sonra kendisini daha iyi hissetmeye başlamıştı.

Ama denizden çıkıp kayaların üzerine uzandığında gözlerinin önünde yine genç adamın hayali vardı. Karşısında onun gözlerinin renginde bir deniz varken Jake'i nasıl unutabilirdi ki? Cathy öfkeyle yerinden fırladı. Onu unutmak için ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. Öfkeli hareketlerle üzerindeki bikiniyi çıkardı ve kendini bir kez daha serin suların kucağına bıraktı.

Bu kez vücudunun tüm gücüyle kulaç atıyor, sık sık dalıp çıkıyordu. Sular çıplak vücudunun üzerinden yumuşacık bir ipek gibi kayıyor, genç kıza sonsuz bir zevk veriyordu.

Ama yine de, beyninin bir köşesinde hâlâ canlıydı

Jake. Ne de olsa genç kıza vücudundan zevk almasını ilk o öğretmişti.

Cathy birdenbire, onun ellerini vücudunda hissetti. Genç kıza değen her dalga, Jake'in istek dolu okşayışları gibiydi.

Cathy tüm gücünü kullanarak kendisini topladı. Denizde yüzerken bile onu düşünmekten vazgeçmeliydi artık. İçindeki istekten kaynaklanan tüm enerjiyi kollarına verdi ve daha önce asla erişemediği bir hızla sahile doğru yüzmeye başladı.

Denizden çıktığında yüzmekten bitkin düşmüştü. Yavaşça, bikinisini bırakmış olduğu kayaya uzandı. Eğilirken saçları yüzünü ipek bir örtü gibi kapatmıştı. Saçlarını geriye attığında, şaşkınlık dolu bir çığlık attı. Karşısında Jake'in karanlık yüzü vardı.

Artık tüm davranışlarını korkunç bir panik duygusu yönlendiriyordu. Hızla sahile doğru koşmaya başlayıp, kendini denizin koruyucu kollarına attı.

Birkaç saniye sonra ise, vücudunu saran ve kendisini sahile çekmek isteyen kollarla savaşıyordu. Bir ara ikisi birlikte suyun yüzüne çıktılar. Jake'in gözleri öfkeyle parlıyordu.

Dişlerinin arasından, "Yeter artık!" diye haykırdı. "Kendine gel Cathy." Jake genç kızın isteri krizi geçirdiğini fark etmişti. Onu kendisine getirmek için bir tokat attı.

Bu tokat Cathy'yi yavaşlatmıştı. Genç kız vücudundaki tüm enerjinin çekildiğini hissederek kendisini bıraktı. Elini, hâlâ acımakta olan yanağına götürmüştü. Titrek bir sesle, "Bunu neden yaptın?" diye sordu.

Jake genç kızı sıkıca tutuyordu. Onu çekerek sahile doğru yüzmeye başladı. "Çünkü isteri krizi geçiriyordun."

Cathy gözlerini kapattı. Genç adamın omuzlarındaki diş ve tırnak izlerini görmek istemiyordu. Bu izleri, onun kollarından kurtulmak isterken kendisi bırakmıştı.

Sesindeki titremeyi kontrol etmeye çalışarak, "Sen isteri krizlerine alışıksındır," dedi. "Özür dilerim, ama beni çok korkutmuştun. Artık beni bırakır mısın lütfen. Jake!"

Ama genç adam ona hiç aldırmadan sahile doğru yüzmeye devam ediyordu. Cathy tüm çabalarına rağmen onun güçlü kollarından kurtulmayı başaramıyordu. Bir kez daha, panik duygusunun içini kapladığını hissetti.

Kısa bir süre içinde sahile çıkmışlardı. Jake genç kızı kayaların üzerine bıraktıktan sonra, Cathy hızla atılıp elbisesini aldı ve üstüne geçirdi. İçindeki korku biraz olsun azalmıştı. Başını gururlu bir tavırla kaldırarak, "Burada ne arıyorsun?" diye haykırdı.

Genç adamın dudaklarında zalim bir gülümseme belirmişti. Tehdit dolu bur sesle, "İstediğim şeyi almaya geldim," dedi.

Cathy korkuyla ürpermişti. "Alacağın kadarını aldın zaten."

"Hayır, Cathy, o kadarı bana yetmez. Ben seni tamamen istiyorum. O son akşam... Benimle birlikte olmaya razıydın. O gece vaat ettiğin şeyi şimdi istiyorum."

Genç kızın tüm vücudu korku ve istek karışımı bir duyguyla titriyordu. Gözlerini Jake'in yarı çıplak vücudundan ayıramadan yutkundu. Konuşmakta güçlük çekiyordu. Boğuk bir sesle, "Eğer seninle yatacağımı sanıyorsan çok yanılıyorsun. Çılgınsın sen!"

"Çılgın mı? Olabilir. Ama sen de en az benim kadar çılgınsın Cathy. Sen de beni istiyorsun."

Genç kız karşı koymak için ağzını açtığında Jake onu dudaklarıyla susturdu. Genç adamın gittikçe derinleşen öpüşünün içinde uyandırdığı alevler beynine kadar ulaştığında, Cathy her şeyi unutmuştu. Şu anda tek farkında olduğu şey, öfkesinin ve kırılan gururunun altında uyanan yasak arzuydu.

Bu çok ilkel bir istek, gerçek hayattaki kısıtlamaların

izin vermeyeceği kadar öfkeli bir güçtü. Cathy başını geriye atarak onun ısrarlı öpüşüne karşılık verdi. Elleri genç adamın güçlü omuzlarında dolaşıyordu.

Jake başını kaldırdığında gözlerinde büyük bir açlık ifadesi vardı. Dudaklarını onun ince boynundan aşağı, göğüslerine doğru kaydırırken teni içindeki ateşi yansıtırcasına kızarmıştı.

Cathy'nin nefesi boğazında tıkanıp kalmıştı. Çaresizlik dolu gözlerle genç adama baktı. Her şeye rağmen, içindeki kavurucu isteğe karşı koyması gerektiğini biliyordu. Yalvaran bir sesle, "Jake," diye fısıldadı. "Lütfen... Lütfen bırak beni."

Ama genç adamın bu kez geri dönmeye hiç niyeti yoktu. Dudaklarıyla genç kızın itirazlarını susturdu. Bir yandan da Cathy'nin üzerindeki elbiseyi tek bir hareketle sıyırıvermişti.

Hafifçe doğrulup genç kızın çıplak vücuduna baktı. Gözleri bu pürüzsüz teni, Cathy'nin her nefes alışında inip kalkan göğsünü ve korkuyla titreyen dudaklarını yudum yudum içmek ister gibiydi.

Yumuşak bir sesle, "Ölümsüz kadın," diye mırıldandı. "Büyüleyici ve gizemli. Cennetle cehennemi muhteşem bir güzellikte birleştirmiş gibi..."

Cathy ürperdiğini hissetti. Bunun bir veda olduğunu biliyordu. Jake burada, bu sıcak kumların üstünde genç kıza sahip olacak, onu kendi kadını yapacaktı. Sonra da... Cathy kalbine kızgın bir bıçağın saplandığını hissetti. Sonra da birbirlerinden ayrılacaklar ve bir daha hiç görüşmeyeceklerdi.

Şu anda yapabileceği en mantıklı şey genç adamı reddetmek olacaktı. Jake gururlu bir erkekti, ne olursa olsun, kendisini istemediğini söyleyen bir kadına zorla sahip olmaya kalkışmazdı. Genç kızın gözleri, Jake'in omzundaki diş izine takıldı. Bu izi biraz önce denizde çırpınırken kendisi yapmıştı.

Cathy heyecan ve acı karışımı bir duyguyla, 'Bu be-

nim izim,' diye düşündü. 'Onun vücudunda bir iz bıraktım. Aynı izi, beyninde de bırakmalıyım. Ömrünün sonuna kadar beni hiç bırakmamalı.'

Genç kız o anda kararını vermişti. Yüzünde hafif bir gülümsemeyle, vücudunu saran isteğin ateşine bıraktı kendisini.

Alev alev yanan gözleri genç adamın çıplak göğsünde, güçlü kaslarla örtülü omuzlarında ve biraz sonra kendi vücudunu saracak olan kollarında dolaşıyordu.

Jake'in üzerinde yalnızca bir şort vardı. Tamamen çıplak olarak birbirlerine sarılmalarını engelleyen tek şey o şorttu. Cathy, ellerinin şorta uzandığını hissetti. Genç adam sanki bir sinyal bekliyormuşcasına onu iyice kendine çekti ve başını onun boynuyla omzunun buluştuğu yere gömüp uzun bir süre öylece durdu.

Şimdiye kadar hiçbir erkek Cathy'yi bu kadar heyecanlandırmamıştı. Genç kız onun istekli, ateşli vücudunu kendi bedeninde hissetmek için ona daha sıkı sarıldı.

Jake yavaşça, neredeyse istemeye istemeye onu bırakıp önünde diz çöktü. Genç kadın onun nemli dudaklarını ve güçlü ellerini belinde, kalçalarında hissettiğinde zevkle titredi.

Cathy'nin damarlarındaki kan ateş olmuş, bütün vücudunu yakıyordu adeta. Jake zafer dolu bir tavırla gülümseyerek onu aşağıya, kollarının arasına çekti. Cathy başını kaldırıp karanlığa bakıp iç geçirdi. Yere uzanırken şimdiye kadar tatmadığı duygular ve doyurulmamış açlıkla titriyordu.

Şimdiye kadar hiç hayal etmediği kadar tatlı duygulardı bunlar... Jake çok nazik ve insana acı çektirecek kadar sabırlıydı. Ancak, Cathy vücudunu dayanılmaz isteklerle ona iyice yaklaştırdığında, genç adam kontrolünü bırakıp büyük bir ısrar ve ustalıkla sevişiyordu onunla. Genç kadın onun tecrübeli dudaklarının ve ellerinin okşayışlarına dayanamaz hale geldiğinde, Jake'in sandığı gibi bu işlere alışkın bir kadın ateşliliğiyle onu soydu

ve onun her dokunuşuna aynı isteklilikle karşılık verdi.

İçindeki aşk Cathy'yi ihtiraslı, güçlü bir dişi haline getirmişti. Zaman ilerleyip sevişmeleri daha da ısrarlı bir hal aldıkça genç kız neredeyse çaresizlik ve acı içinde kıvranır olmuştu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu genç adam boğuk bir sesle. İçindeki arzuyla gözleri kapkara kesilmişti.

"Seni," diye fısıldadı Cathy,

"Adımı söyle."

"Jake." Genç kız bu ismi önce fısıldayarak, sonra bağırarak tekrar tekrar söyledi, ta ki Jake ona tamamen sahip olana kadar.

Cathy sonunda zevkin doruklarına ulaştığında Jake'in de orada kendisiyle beraber olduğunu hissetti. O an, zaman durmuştu adeta.

Sevişmeleri sona erdiğinde ikisi de hiçbir şey söylemeden, bir süre öylece yattılar. Cathy genç adamın bu yaptığından ne kadar büyük bir pişmanlık duyduğunu yüzündeki ifadeden anlayabiliyordu. Bunu onun ağzından duymasına gerek yoktu. Bu harika an şimdiye dek hiç tatmadığı kadar büyük bir acıyla sonuçlanacaktı. Yine de ayağa kalkmadı. Orada, güneşin altında sonsuza kadar yatmak istiyordu.

Jake genç kadının kollarından sıyrılıp ayağa kalktı. Yüzündeki pişmanlık yerini küçümseme dolu bir gülümseyişe bırakmıştı. "Gerçekten mükemmeldin Cathy. Ama bu çok doğal. Sevişmede bu ustalığa erişmek için kim bilir kaç erkekle birlikte olmuşsundur."

Acı. Genç kadının kalbini bir bıçak gibi delen yalın, çıplak, korkunç bir acı. Ama aslında genç adamın neden böyle davrandığını anlayabiliyordu. Biraz önce aralarında yaşanan şey onu da sarsmıştı. Üstelik, kardeşinin evliliğinin büyük bir mutsuzluğa dönüşmesine yol açan kadınla birlikte olduğu için de pişmanlık duyuyordu.

Cathy acıyla içini çekti. Birkaç dakika önce kendisine hayatının en büyük zevkini ve mutluluğunu yaşatmış

olan bu adamı ne kadar çok sevdiğini şimdi daha iyi anlıyordu.

Ya o? O genç kadın için neler hissediyordu? Karşı konulması güç bir istek belki. Ama hiç kuşkusuz aşk değil...

Jake hâlâ hiç kıpırdamadan genç kadına bakıyordu. Onun bir şeyler söylemesini, biraz önce ettiği hakarete karşılık vermesini bekliyor gibiydi. Uzun bir sessizlikten sonra, "Cathy?" dedi.

Genç kadın tüm vücudunda korkunç bir yorgunluk hissediyordu. Güçsüz bir sesle, "Git artık," dedi. "İstediğini aldın işte. Git ve beni rahat bırak."

Jake'in dudakları öfkeyle kısılmıştı, ama hiçbir şey söylemeden arkasını döndü ve yürümeye başladı.

Cathy ancak o tamamen gözden kaybolduktan sonra ayağa kalkmaya cesaret edebildi. Tüm yorgunluğuna rağmen gücünü topladı ve denize girdi. Kısa bir yüzme, en son enerji kırıntılarını da harcamasına neden olmuştu.

Eve döndüğünde, Mrs. Stallworthy'nin kendisini endişeyle beklemekte olduğunu gördü. "Cathy, nerede kaldın? Seni çok merak ettim. Jake kısa bir süre içinde döneceğini söylemişti."

"Öyle mi?" Genç kadın duygusuz bir tavırla çevresine bakındı.

"Evet. Bize veda etmek için adaya gelmesi ne kadar hoş bir davranış, değil mi? Söylediğine göre yarın İngiltere'ye geri dönüyormuş. Cathy, yine güneşte fazla kalmışsın? Baksana, kıpkırmızı olmuşsun. Hemen odana çıkıp vücuduna krem sür."

Cathy uzun bir duş aldıktan sonra yaşlı kadının tavsiyesine uydu. Sonra yatağına uzanıp günün geri kalan kısmını orada geçirdi. Vücudu hâlâ acıyla titriyordu.

Kendi kendine, "Bir tek bugün," diye mırıldandı. "Yarın onu unutmaya başlayacağım."

Ama genç adamı unutmak hiç kolay olmayacaktı. Cathy ertesi gün Auckland'a dönmeden önce, İngilte-

re'ye giden uçağını hareket saatini bekleyecekti.

Yaşamındaki pek çok şey değişmişti artık. Gerçek yaşamına geri dönmüştü ve değiştirmek istediği pek çok şey vardı. Adada verdiği kararları bir an önce uygulamaya başlamalıydı.

Öncelikle, oturduğu apartman dairesinden taşındı. Kendisine sakin bir semtte, yeşillikler arasında bir ev satın almıştı. Vakfı kurmak için gereken hazırlık ve toplantılardan fırsat buldukça evinin döşeme işleriyle uğraşıyordu.

Adadan döndüğü günden beri yüreğini sıkan endişe, birkaç hafta sonra hamile olmadığını anlamasıyla yok oldu. Jake'in bebeğini doğurmayı çok isterdi aslında, ama eninde sonunda genç adam bir çocuğunun olduğunu öğrenecek ve onu görmek isteyecekti. Cathy'nin ise onunla bir daha karşılaşmaya cesareti yoktu.

Adadan döndükten sonra Peter genç kadını hiç aramamıştı. Zaten Cathy de onu görmeyi pek istemiyordu. Aslında ona fazla kızgınlık duyduğu da söylenemezdi. Jake'in yaptıklarının yanında Peter'ın ihaneti çok önemsiz kalıyordu. Genç kadının onu görmek istememesinin nedeni, Emma'yla evliliklerinin rayına oturması için bunun gerekli olduğunu düşünmesiydi.

Bir gün şehir müzesinde, eski lise arkadaşlarından birisiyle karşılaştı. Alice Severn liseden sonra öğrenimini sürdürmüş ve üniversiteyi bitirmişti.

Birlikte müzenin kafeteryasına gidip konuşmaya başladılar. Cathy merakla, "Burada ne yapıyorsun Alice?" diye sordu. "Ben senin üniversiteden sonra ailenle birlikte kuzeye taşındığını duymuştum."

Alice'in güzel gözleri gölgelenmişti. "O uzun süre önceydi. Annemle babam ayrıldılar. Ben de buraya dönüp lisansüstü öğrenimi görmeye karar verdim. Şu anda da, fazla parası olmayan bir üniversite öğrencisine uygun, ucuz bir ev aramakla meşgulüm."

"Ne öğrenimi göreceksin?"

"Matematik. Ayrıca birkaç İngiliz Edebiyatı dersi de alacağım." Alice yavaşça gülümsemişti. "Annem matematiğin kadınlara uygun bir uğraş olmadığını söylerdi hep, ama ben matematikte oldukça başarılıyımdır."

Cathy bir an düşündükten sonra gülümsedi. "Yeni bir ev aldım, benimle birlikte oturacak birisine ihtiyacım var. Ne dersin?"

"Neden?"

Alice'in sorusu genç kadını hiç şaşırtmamıştı. Lise yılları sırasında birbirlerini yakından tanıma fırsatı bulmuşlardı. Genç kadın, Alice'in açık konuşmaktan hoşlandığını bilirdi. Yüzünde buruk bir gülümsemeyle, "Çünkü senden hoşlanıyorum," dedi. "Ayrıca aşk hayatım pek de başarılı gitmedi ve yanımda birisi olmazsa bir gün evde boğazımı kesmekten korkuyorum."

"Anlıyorum." Alice birkaç saniye düşündükten sonra kararını vermişti. "Kabul, ama sana kira ödeyeceğim."

İki kadın el sıkışarak anlaşmalarını kutladılar.

Cathy hayatında ilk kez bir kadınla bu kadar yakın bir dostluk kuruyor, üstelik bu dostluk çok da hoşuna gidiyordu. Alice'le yaşamak son derece kolay ve güzeldi. Genç kadın hiçbir sorun çıkartmıyor, tam tersine, varlığıyla Cathy'nin yaşamını kolaylaştırıyordu.

İkisini de zor bir yıl bekliyordu. Özelikle Cathy, hemen hemen hiç boş vakit bulamıyordu. Üniversitede iş idaresi eğitimine başlamıştı ve dersler aklının acı anılara kaymasını engelleyecek kadar yoğundu. Çalışmaktan kalan zamanlarda da vakfın işleriyle uğraşıyordu.

Dışarıya çıkmak ya da eğlenmek için en ufak bir istek duymuyordu aslında, ama kimi zaman Melly'nin ısrarlı davetlerini kıramıyor ve onunla birlikte yemeğe ya da davetlere gidiyordu. Trent'in karısıyla arasında oldukça yakın bir dostluk kurulmuştu artık. Addison'ların bebeği doğduğunda, onlar için en çok sevinenlerden birisi de Cathy oldu. Genç kadın bu bebek uğruna örgü örmeyi öğrenmiş ve iki minik patikle onlara uygun bir be-

bek başlığı örerken, bir hayli uğraşmak zorunda kalmıştı.

Melly başlığı kızına giydirip kurdelesini bağladı ve neşeli bir kahkaha attı. "Bu çok güzel bir şey Cathy. Kızım ve ben sana çok teşekkür ederiz." Melly bebeğin uyumasını bekledikten sonra genç kadınla birlikte çocuk odasından çıktı. Cathy'ye yönelen gözlerinde derin bir endişe vardı. "Onu unutabildin mi?"

"Tabii ki unuttum." Ama Melly'nin gözlerindeki ifade, genç kadının yalan söylediğini anladığını belli ediyordu. Cathy yavaşça içini çekti. "Şey, hemen hemen."

"Biliyorum, zor iştir. Ama önünde sonunda unutacaksın."

Oysa o bitip tükenmek bilmeyen kış boyunca Cathy genç adamı bir an olsun aklından atamadı. Tam tersine, günler geçtikçe acısı daha da artıyordu. Jake'ten ayrıldıktan sonra hayattan zevk almayı unutmuştu sanki. Kendini işlerine vererek onu unutmaya çalışıyor, ama yorgunluktan bitkin düştüğü anlarda bile gözlerinin önündeki o hayali yok edemiyordu.

Geceleri saatlerce uyuyamadan genç adamı düşünüyordu. Kimi zaman, onun ellerini vücudunda hissettiğini sanıyor, ama bir süre sonra hayal gördüğünü anlayarak hıçkırıklara boğuluyordu. Genellikle Jake'in iyi yönlerini, kendisine sevecenlikle baktığı anları hatırlıyordu.

Unutamadığı bir şey daha vardı: O ilk ve son sevişmelerinde yaşadığı mutluluk. Genç kadın acısına cinsel isteklerin de karıştığını hissederek kahroluyordu. O istekleri karşılayabilecek bir tek erkek vardı dünyada.

Kimi zaman, kendisini böylesine kullanan bir adama âşık olduğu için kendisine lanetler yağdırıyordu. Jake genç kadını, kardeşinin mutluluğu için bir engel olarak görmüş ve Emma'nın hayatından çıkması için ona hayatındaki en büyük acıyı tattırmıştı. Yine de, Cathy ona duyduğu sevgiyi boğup öldürmeyi başaramıyordu bir türlü. Aşkı, tüm gururunu köreltmişti sanki.

Aylar ilerledikçe genç kadın kendisini daha da kötü hissediyordu. Artık doğru düzgün yemek bile yiyemiyor, gittikçe zayıfladığını hissediyordu.

Bir gün, Alice'in kendisine endişeyle baktığını fark ederek irkildi. Arkadaşının gözleri, Cathy'nin elini bile sürmediği yemek tabağına çevrilmişti.

Genç kadın o anda, kendisine ne kadar büyük bir kötülük etmekte olduğunu anladı. Bir an önce, kendi çevresine ördüğü o korkunç duvarların içinden çıkmalı ve yeniden yaşamaya başlamalıydı. Duyduğu acıyı hiçbir şekilde yok edemeyeceğini biliyordu, ama en azından arada bir eğlenmeye de çalışmalıydı.

Melly'nin davetleri dışında da dışarıya çıkmaya başladı genç kadın. Üniversitede kendisine pek çok arkadaş edinmişti. Onlarla birlikteyken dertlerini biraz olsun unutabiliyordu. Sınav dönemlerinde de beynini tamamen ders çalışmaya veriyor, genç adamı düşünecek zaman bulamıyordu.

Yılbaşında, Alice'le birlikte adaya gittiler. Tatil kampı kurulmuş ve ilk çocuk grubu kampa gelmişti. Genç kadın adadaki tüm zamanını çocuklarla ilgilenerek geçirdi. Auckland'a geri döndüğünde, kendisini yorgun ama mutlu hissediyordu.

Alice bir restoranda çalışıp okul harcamaları için gereken parayı biriktirmeye çalışıyordu. Genç kadın ise yaz tatilini vakfın işleriyle uğraşarak geçirecekti. Avukatının bürosunda, kendisine ayrılan küçük bir odada gün boyunca hiç durmadan çalışıyordu. Okul başlamadan önce bitirmesi gereken pek çok işi vardı.

İlk seneki notları oldukça iyiydi, ama bu sene çok daha iyi bir sonuç elde etmek istiyordu. Madem ki bu kadar seneden sonra yeniden okula başlamıştı, başarısı aradaki yılları kapatacak kadar büyük olmalıydı.

"Bu yıl okula daha büyük bir hırsla hazırlanıyorsun galiba." Alice derslerinde büyük bir başarı elde etmiş ve lisansüstü öğrencileri arasında birinci olmuştu, ama üze-

rindeki küçücük bikiniyle başarılı bir öğrenciden çok, güzel ve seksi bir film yıldızına benziyordu.

Cathy arkadaşının uzun bacaklarını beğeniyle süzerek, "Öyle," dedi. "Geçen sene başarısızlığa uğramaktan ve herkese rezil olmaktan çok korkuyordum. Ama artık başarılı olabileceğimi biliyorum. Alice, darılma ama sana bir şey söylemek istiyorum. Bu bikini çok açık!"

Alice neşeli bir kahkaha atmıştı. "Evet, haklısın galiba. Oldukça eski bir bikini bu. Sanırım o zamanlar şimdikinden biraz daha ufakmışım."

"Biliyor musun, sen çok şanslı bir kızsın. Bacakların neredeyse omuzlarına kadar çıkacak. Benimkilerse dizlerimde bitiveriyor sanki!"

"Vücut ölçülerinden şikâyet eden kadınlardan hiç hoşlanmadığımı bilirsin Cathy. Üstelik, bence sen çok daha şanslısın. Bu kadar uzun boylu olduğumu görünce bütün erkekler benden korkuyorlar. Sense onları benden çok daha fazla etkiliyorsun."

Üniversitedeki tüm erkeklerin Alice'in çevresinde pervane olduklarını gayet iyi bilen Cathy neşeli bir kahkaha attı. "Saçmalama Alice, bunun doğru olmadığını sen de biliyorsun."

Alice bu konudan iyice sıkılmışa benziyordu. Esneyerek arkadaşına döndü. "Cathy, benimle birlikte bir davete gelebilir misin?"

"Davet mi?"

"Evet. Profesörlerden birisi veriyor daveti. Aslında gitmeyi çok istediğim söylenemez, ama davet üniversiteye yeni gelen bir öğretim görevlisinin onuruna verilecekmiş. Bize de, mutlaka orada bulunmamız gerektiği söylendi."

Cathy neşeli bir sesle, "Neden olmasın?" diye mırıldandı. "Ne zaman?"

"Okul başladıktan bir hafta sonra. Beni kırmadığın için teşekkürler Cathy."

"Önemi yok."

Ama o davete gittiğinde gördüğü siyah saçlı bir adam, Cathy'nin bütün neşesini kaçıracaktı. Bir an korkuyla yerinde donakaldıktan sonra kendini topladı ve içeri girdi.

Aynı şey daha önce de defalarca olmuştu. Uzun boylu, geniş omuzlu ve siyah saçlı bir erkek gördüğünde onu Jake sanarak heyecanlanmış, sonra da yanıldığını anlamıştı. Bu da öyle bir şeydi.

Hâlâ çılgınca çarpmakta olan kalbini yatıştırmaya çalışarak ev sahibine gülümseyip davet için teşekkür etti. Garsonların sunduğu içkilerden birini alıp içerideki kalabalığa doğru ilerlerken yüzünde hâlâ aynı gülümseme vardı.

Sonra birdenbire, Jake olduğunu sandığı adamı yeniden gördü. Adamın arkası dönüktü ve Jake'e gerçekten çok benziyordu.

Cathy tüm çabasına rağmen gözlerini ondan ayıramıyordu bir türlü. Sonra adam, kendisine yaklaşan birisiyle konuşmak üzere arkasına döndü ve genç kadın yeşil-mavi karışımı bir çift gözün üzerine dikildiğini hissederek olduğu yerde donakaldı.

Bölüm Sekiz

Cathy, Alice'e dönüp, "Buradan hemen gitmem lazım," diye fısıldadı.

Alice arkadaşına bakıyordu. "Ne diyorsun sen? Neden gideceksin ki."

Ama genç kadının açıklamalarla kaybedecek zamanı yoktu. Bir an önce buradan kaçmaktan başka bir şey düşünemiyordu. Güçsüz bir sesle, "Seninle evde görüşürüz," dedi.

Alice endişeyle genç kadının arkasından koşup ona yetişti. "Cathy, ne oluyor?"

Birdenbire, iki kadının arasında uzun boylu bir erkek beliriverrmişti. Jake sakin bir sesle, "Merhaba Cathy," dedi. "Partiden biraz erken ayrılıyorsun galiba."

Genç kadın kalbinin yerinden fırlayacakmışcasına attığını hissediyordu. Tüm gücünü toplayarak, "Merhaba Jake," dedi.

O yeşil-mavi, parlak gözler alayla doluydu. Cathy, bakışlarını genç adamdan kaçırarak arkadaşına yöneltti. Alice her ikisine de büyük bir şaşkınlıkla bakıyordu.

Başka çaresi olmadığını anlayan genç kadın ikisini tanıştırdı. Alice'in güzel yüzü heyecanla parlamaya başlamıştı. "Jake Ferrers mı? Aman Tanrım, duyduğum dedikodular doğruymuş demek ki. Bizim üniversitede ders vermeye başlayacağınızı söylüyorlardı, ama ben bir türlü inanamamıştım."

"Bundan sonra inanırsınız sanırım."

Cathy ikisinin konuşmaya başlamasından yararlanıp iri yarı bir kadının arkasına saklanmıştı. Ama Jake'in eli onu bulup yanına çekecekti.

"Biraz rahat durursan çok sevineceğim Cathy. O kadar ufak tefeksin ki, başkalarının arkasına saklanmadığın zamanlarda bile zorlukla görebiliyorum seni. Nasılsın?"

Genç kadın tüm gücünü toplayarak gururlu bir tavırla başını kaldırdı. "Çok iyiyim, ya sen?"

"Senin gibi, ben de çok iyiyim."

Genç adamın sesindeki alaylı tona sinirlenen Cathy saldırıya geçmeye karar vermişti. Yüzünde sahte bir masumiyetle, "Ya kız kardeşin?" dedi. "O nasıl?"

Jake ise bu saldırıdan hiç etkilenmemiş gibi görünüyordu. Sakin bir tavırla, "Fena değil," dedi. "Şu anda oldukça zor günler geçiriyor, ama eminim ki kocasıyla birlikte bu günleri de atlatmayı başaracaktır."

"Ah, yeniden başladı demek." Cathy'nin gözleri alayla doluydu. "Ben de senin Auckland'a neden döndüğünü merak ediyordum. Demek yine 'koruyucu ağabey' rolüne büründün."

Alice şaşkınlıkla bakıyordu onlara. Genç adamın yüzündeki tehdit dolu ifadeyi fark ettiğinde ise harekete geçmeye karar verecekti. "Umarım Cathy'ye bir şey yapmaya kalkmayacaksınızdır. Ben onun gibi ufak tefek birisi değilim, başınıza dert açabilirim."

Arkadaşının yardımına koşması Cathy'yi rahatlatmıştı. Genç kadın, Jake'i kışkırtıp korkunç öfkesini harekete geçirdiği için pişmanlık duymaya başlamıştı bile.

Jake'in gözlerindeki ifade iyice yumuşamıştı şimdi. Alice'e dönerek, "Yalnızca güzel değil, aynı zamanda da çok akıllı olduğunuzdan eminim," dedi. "Ama sanırım Cathy'yi pek uzun zamandır tanımıyorsunuz. Aksi takdirde, onun girdiği tüm savaşlardan zaferle ayrılmak için başkalarına ihtiyacı olmadığını bilirdiniz."

Alice muzip bir tavırla gülümsemişti. Cathy'ye dönerek, "Özür dilerim güzelim," diye mırıldandı. "Ama benim gidip bir arkadaşımla konuşmam lazım."

"Siz hiç merak etmeyin, yokluğunuzda ben Cathy'yle ilgilenirim."

Cathy yırtıcı bir hayvanın karşısında yapayalnız kalmış gibi hissediyordu kendisini. Bakışlarını genç adamın gözlerinden ayıramadığı için, arkadaşının yanların-

dan ayrılışını görmemişti bile.

Sonunda tüm gücünü toplayarak, "Seni görmek istemiyorum," dedi.

"Bunun farkındayım. Beni yeniden istemekten mi korkuyorsun yoksa?"

Genç kadın dişlerinin arasından, "Hayır," dedi. "Sorun bu değil. Seni görmek istemiyorum Jake, çünkü büyükbabam gibi ben de ihanete dayanamayan bir kişiliğe sahibimdir."

"Ben sana ne yaptım ki? Ne zaman ihanet ettim sana? Beni küçümsemenin nedeni, bana senden daha çok ihtiyaç duyan kız kardeşimin yanında kalmam mı hâlâ?"

Hayır, gerçek genç adamın söylediğinden çok daha farklıydı. Cathy başını gururlu bir tavırla kaldırdı. Jake kendisini kullanmış, sonra da en ufak bir sevecenlik bile göstermeden çekip gitmişti. Buz gibi bir sesle, "Hayır," dedi.

"Öyleyse neden? Yoksa, adada olanlardan pişmanlık duyduğun için mi kızıyorsun bana?"

Cathy yüzünün kıpkırmızı kesildiğini hissediyordu. Hiçbir şey söylemeden genç adama bakmaya devam etti.

Jake alaylı bir tavırla gülümsüyordu şimdi. "Sana beni reddetme fırsatı vermiştim Cathy. Ama sen bu fırsatı kullanmadın."

"Yeter artık Jake, bunları konuşmanın hiçbir anlamı yok. Yaptıklarını kabul etmemin tek bir nedeni var, o da kız kardeşine duyduğun sevgi. Ama senin bu aşırı düşünceliliğin ona yarardan çok zarar getiriyor. Eminim ki şu anda evliliklerinin tehlikede olmasının tek nedeni...."

"Evlilikleri tehlikede değil."

"Ama demiştin ki..."

"Ben sadece, Emma'nın zor bir dönemde olduğunu söylemiştim. Bu da doğru. Hamilelik pek çok kadında bu tür sıkıntılar yaratır." Jake bir an susup dikkatle genç kadını inceledi. Onun bir şey söylemediğini görünce de sözlerine öfkeyle devam etti. "Gerçekten de aralarındaki

sorunun, Emma'nın Peter'ı hep benimle karşılaştırmasından kaynaklandığını mı düşünüyorsun? Peter'la bu yüzden mi yattın?"

Cathy alaylı bir tavırla güldü. Genç adama küçük bir oyun oynamaya karar vermişti. Jake'in omzunun üstünden, ev sahibinin kendilerine yaklaşmakta olduğunu görmüştü. Bu fırsattan yararlanmalıydı.

Jake'e iyice yaklaşarak, "Hayır," diye mırıldandı. "Peter'la yattım, çünkü ben ihtiraslı bir kadınım. Unuttun mu, bunu bana kendin söylemiştin. Hem de, o çok gurur duyduğun soğukkanlılığını tamamen yitirdiğin bir anda."

Cathy ani bir hareketle genç adama yaklaşıp vücudunu onunkine yapıştırdı. Jake'in gözlerindeki soğuk bakış yerini güçlü bir isteğe bırakmıştı. Genç kadını tutmak üzere uzandı, ama Cathy çabucak geri çekiliverdi. Bu arada, ev sahibi de yanlarına gelmişti. Jake'in kendisini izlemesine olanak yoktu yani. Genç adamı yaşlı profesörün yanında bırakıp telaşla partiden ayrıldı.

Eve döndüğünde, bu aptalca davranışı için kendisine kızmaya başlamıştı bile. Alice yaklaşık bir saat sonra eve geldiğinde, genç kadını kocaman gözleriyle bir koltukta büzülmüş, oturur bulacaktı.

Alice arkadaşına anlayışlı bir tavırla baktıktan sonra yatıştırıcı bir çay hazırlamak üzere mutfağa geçti.

Cathy önüne gelen çay fincanına önce yüzünü buruşturarak baktıktan sonra içmeye başladı. Son yudumun ardından aklını kurcalayan soruyu soracak cesareti bulabilmişti. "Burada ne kadar kalacak?"

"Bir dönem." Alice genç kadının kimden söz ettiğini sormaya bile gerek duymamıştı.

Cathy'nin yüzü bembeyaz kesilmişti. Gücünü toplamaya çalışarak, "Ondan kaçacak değilim tabii," diye mırıldandı.

"Tabii ki kaçmayacaksın."

"Bu kampüs, ikimizi de barındıracak kadar büyük.

Belki de onu bir daha hiç görmem. Ayrıca, artık ona âşık filan da değilim."

"Tabii ki değilsin."

Cathy arkadaşına bakıp neşesiz bir tavırla gülümsedi. "Bana inanmadığını biliyorum, ama onu gerçekten sevmiyorum. Onun gibi küstah ve yalancı bir serseriyi neden seveyim ki?"

"O serseri aynı zamanda çok da seksi."

Cathy alaylı bir kahkaha attı. "Ah, evet. Bunu unutmuştum. Önüne çıkan her kadını etkileyebilecek birisi o. Doğrusu hiçbir insan onun kadar mükemmel olamaz. Çok yakışıklı, çok akıllı ve çok çekici."

"Aynı zamanda çok da zengin." Alice, genç kadının şaşkın bakışları üzerine devam etti. "Kitapları peynir ekmek gibi satıyor. Eminim ki müthiş para kazanıyordur."

"Ama bütün bu özellikleri onu aşağılık bir herifin teki olmaktan kurtaramıyor."

Alice'in kahkahası genç kadının yüzüne hafif bir gülümseme kazandırmıştı. Yorgun bir tavırla, "Soru sormadığın için teşekkür ederim Alice," diye mırıldandı.

"Önemi yok. Neyse, artık yatsak iyi olacak galiba. Sabah erkenden kalkıp ders çalışmaya başlamam lazım. Senin de dokuzda dersin vardı , öyle değil mi?"

Alice haklıydı, genç kadın ertesi günkü dersine yetişmek istiyorsa erkenden kalkmak zorundaydı. Ama bunu bilmek genç kadının uyuyabilmesi için yeterli değildi. Bir süre yatağında dönüp durduktan sonra uyuyamayacağını anladı. Genç adamı ve bugünkü karşılaşmayı bir türlü aklından çıkaramıyordu. Sonunda yatağından kalkıp biraz ders çalışmaya karar verdi.

Ama aklını önündeki notlara veremiyordu bir türlü. Gözünün önünde hep genç adamın görüntüsü vardı. Cathy onun eskisine göre oldukça yorgun ve neşesiz göründüğünü fark etmişti.

Anlaşılan, ayrıldıklarından bu yana geçen bir yıl genç adam için pek tatmin edici olmamıştı. Cathy bir an

bunun kendisiyle ilgili olabileceği fikrine kapıldı, ama sonra bu düşünceyi hemen aklından sildi. Gereksiz ümitlere ka;ılmak aptallıktan başka bir şey olmazdı.

Genç kadın artık uykusunun geldiğini hissediyordu. Bitkin bir tavırla odasına gidip yattı. Uykuya dalmadan önce yavaşça, "Artık onu sevmiyorum," diye mırıldandı. "Hiç sevmedim. O yalnızca bir tutkuydu."

Ama ertesi sabah yüzünde gözyaşı izleriyle uyanacaktı. Uykusunda ağlamış olmalıydı. Kahvaltıdan önce uzun bir süre banyoda kalıp, kâbuslarla dolu gecenin izlerini yüzünden silmeye uğraştı. Ama mutfağa girdiğinde, Alice'in endişe dolu gözleriyle karşılaşacaktı.

Cathy'nin hiç konuşacak hali yoktu aslında, ama sormak zorunda olduğu bir şey vardı. "Dün gece seni hiç uyandırdım mı Alice?"

"Ah, bir iki kez. Uykunda bağırıyordun galiba. Kötü bir kâbus görmüş olmalısın."

Cathy başını sallayıp kendisine bir fincan kahve doldurdu. "Biliyor musun, benimle birlikte kaldığın için kendimi çok şanslı hissediyorum."

Alice'in güzel yüzü dudaklarındaki gülümsemeyle aydınlanmıştı. "Asıl şanslı olan benim. Şimdi, şu alışveriş listesini bir daha kontrol edelim mi?"

Hayatları normal seyrini izliyordu yine.

Ama Cathy, hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığını hissediyordu.Genç kadın üniversiteye giderken büyük bir isteksizlik duyuyordu artık. Kampüste olduğu zamanlarda da sürekli çevresine bakma alışkanlığı edinmişti.

İşin garibi, Jake Ferrers'a bir kez bile rastlamamıştı. Kampüs gerçekten çok büyüktü, bu yüzden de birbirlerini görmemeleri çok doğaldı.

Cathy mutsuzluğunun her geçen gün biraz daha arttığını hissediyordu. Bir yıl boyunca harcadığı tüm emekler boşa gitmişti işte. Genç adamı bir kez görmek bile, hayatını yeniden altüst etmeye yetmişti. Bir gün, derslerinin birinden zayıf not aldı. Üniversiteye başladığı gün-

den bu yana ilk kez zayıf alıyordu. Cathy o anda, Jake Ferrers'ın hayatını bir kez daha mahvetmesine izin veremeyeceğini anladı.

Tüm iradesini toplayıp genç adamı aklından çıkardı ve kendini yeniden derslerine verdi.

Bir gün kampüsten çıkıp otobüs durağına doğru yürürken kendisine seslenildiğini duyup arkasına baktı. Yanında bir araba durmuştu.

"Peter!" Genç kadının dudaklarında mutlu bir gülümseme belirmişti.

"Haydi Cathy, çabuk arabaya atla. Burada daha fazla duramam."

Genç kadın aceleyle kendini arabaya attı. O kadar uzun süreden sonra Peter'ı görmeyi hiç beklemiyordu. Sevinçle, "Nasılsın Peter?" diye sordu.

"İyiyim? Ya sen?"

"Eh, idare ediyoruz. Emma nasıl?"

Genç adam bir an duraksadıktan sonra, "O da oldukça iyi," dedi. "O olaydan sonra uzun bir süre kendine gelemedi, ama sonunda tüm gücünü topladı ve düzelmeyi başardı."

"Çok sevindim Peter."

"Ben de öyle. Baksana, nereye gidiyordun? Seni bırakayım."

Genç kadın evinin adresini söyledikten sonra, bir süre hiç konuşmadan yol aldılar. Aralarındaki sessizliği ilk bozan Peter oldu. "Sana söylemek istediğim bir şey var Cathy. Emma'ya, Addison'la aranda geçenleri anlattığım için senden özür dilemek istiyorum. Öyle bir şeyi asla yapmamalıydım."

"Boşver Peter, hiç önemi yok."

"Yo, bence çok önemli. Ona senin sırrını neden anlattığımı anlayamıyorum bir türlü. Ama bunu Jake'e anlatacağı, sonra da onu senin üstüne salacağı hiç aklıma gelmemişti.

Genç kadın kuru bir sesle, "Emma o günlerde çok

mutsuzdu," dedi. "Bu da çok doğal aslında. İkimizin arasında arkadaşlıktan öte bir ilişki olduğunu sanıyordu."

Peter'ın yüzü kızarmıştı. "Ona bunun doğru olmadığını defalarca söyledim. Yine de, böyle bir şey düşünmesi hoşuma gidiyordu galiba. En azından, beni düşündüğünü ve benim yüzümden üzüldüğünü hissediyordum. Beni durmadan Jake'le karşılaştırmasından o kadar sıkılmıştım ki. Ama Emma fazla ileri gitti. Özellikle o son planı... Aslında, Emma'yı kendine getiren şey, o gün yaptıkları oldu. Yaptığının ne kadar delice bir şey olduğunu ve bir psikiyatriste ihtiyacı olduğunu anladı."

Cathy yavaşça içini çekti. Bir yıl önce yaşananlar en azından Emma'ya yaramış, genç kadının yeniden sağlığına kavuşmasını sağlamıştı. Kendi hayatı içinse aynı şeyi söyleyemeyecekti.

Kısa bir sessizlikten sonra Peter yeniden konuşmaya başladı. "Doğrusunu istersen, o olay beni de kendime getirdi. Senin hayatına fazla karıştığımı fark ettim. Ayrıca, kendi üzüntülerimi de sürekli sana yüklüyordum. Karıma kızdığım her an soluğu senin evinde almam hiç de hoş bir davranış değildi. O günden sonra seninle konuşmaya çok çalıştım, ama nerede olduğunu bilmiyordum. Senden özür dilemek istiyordum."

"Önemi yok Peter."

"O olaydan sonra hayatımız çok karıştı. Korkunç günler geçirdik. Emma benden boşanmaya kararlıydı, ama Jake onu bu fikrinden vazgeçirdi. Ardından Emma birdenbire çöküverdi. Depresyona girmişti. O da anlamıştı bunu, bu kez Jake'e sığınamıyordu çünkü. Sevgili kayınbiraderim haftalarca kızgın boğalar gibi dolaştı ortada. İkimize de çok kötü davranıyordu. Emma ondan yakınlık göremeyeceğini anlayınca bana sığındı. O günden bu yana da çok değişti."

Cathy, Emma'nın o kadar değişebileceğine inanamıyordu aslında, ama bunu genç adama söylemeye de niyeti yoktu. "Dün Jake'i gördüm. Bana, Emma'nın bebek

beklediğini söyledi."

Genç adamın yüzü mutlu bir gülümsemeyle aydınlanmıştı. "Öyle. Görsen, Emma o kadar mutlu ki. Hamilelik sıkıntılarından yakınıyor biraz, ama onun dışında çok iyi."

"Çok sevindim." Cathy, başka ne diyeceğini bilemeden sustu. Peter'ı gördüğüne çok sevinmişti gerçi, ama aralarındaki o eski sıcaklığın yeniden kurulamayacağının farkındaydı.

"Cathy, Jake'e seninle aramızda bir ilişki olmadığını söyledim. Ama bana inanmadı. Onunla yeniden konuşmamı ister misin?"

Genç kadın öfkeyle, "Jake Ferrers beni hiç ilgilendirmiyor," dedi. "Hakkımda ne düşündüğü de umurumda bile değil."

"Öyle mi? Ama o gece... Onunla birlikteydin."

Cathy yavaşça içini çekti. "Bunda şaşılacak bir şey yok. Jake çok çekici bir erkek."

"Sence Emma'nın planından haberi var mıydı?"

"Hayır, hiç sanmıyorum. O böyle bir şey yapacak türde birisi değildir. Her şeye rağmen Jake Ferrers onurlu bir insan."

"İkinizin ilişkisinin yolunda gitmediğine üzüldüm." Peter bir an duraksadıktan sonra konuşmaya devam etti. "Jake adadan döndükten sonra tam bir öfke küpü olmuştu. Her zamankinden de alaycı ve öfkeliydi. Onunla yaşamak bizim için hiç kolay olmadı."

"Bu beni hiç ilgilendirmiyor Peter."

"Tamam, sinirlenme lütfen. İkinizin ilişkisine karışmak bana düşmez."

Cathy sabırsızlıkla içini çekti. "Dinle Peter, benim Jake'le hiçbir ilişkim yok."

"Tabii ki yok." Peter genç kadına inanmadığını gösteren bir ifadeyle gülümsemişti. "İkiniz iyi birer düşmansınız."

Bu arada genç kadının evine gelmişlerdi. Peter her

zamanki düşünceli tavrıyla, "Seni kapıya kadar götüreyim," dedi.

"Gerek yok Peter. Beni buraya kadar getirdiğin için çok teşekkür ederim. Artık mutlu olduğun için de çok sevinçliyim."

"Ben de öyle." Peter genç kadının yanağını dostça bir tavırla öpmüştü. "Senden bir kez daha özür dilemek istiyorum Cathy. Benim yüzümden başına çok şey geldi. Beni bağışlayabilecek misin?"

"Ortada bağışlanacak bir şey yok Peter."

Cathy arabadan indi ve genç adama son bir kez el salladı. Arkasına döndüğünde ise büyük bir sürprizle karşılaşacaktı.

Genç kadın içine büyük bir mutluluğun dolduğunu hissetti. Jake'in yüzündeki öfke dolu ifade bile bu mutluluğu azaltmamıştı. Bu anı ömrünün sonuna kadar hiç unutamayacağını biliyordu. Genç adamın kendisini görmeye geldiğini nasıl unutabilirdi? Cathy bu adamı ömrünün sonuna kadar seveceğini biliyordu artık.

Ama şu anda sevdiği erkek büyük bir öfke içindeydi ve Cathy bu öfkenin nedenini gayet iyi biliyordu. Jake'e konuşma fırsatı vermeden açıklamaya girişti.

"Dinle, bir yıldır ilk kez görüyorum Peter'ı. Bundan sonra da birbirimizi göreceğimizi sanmıyorum; ortak tanıdıklarımızın evinde ya da bir restoranda karşılaşmak dışında tabii.. Bu yüzden de bana kızmana ya da kardeşinin evliliğini kurtarmaya kalkışmana hiç gerek yok."

Bu sözler genç adamın yüzündeki öfkeyi biraz olsun azaltmamıştı. Buz gibi bir sesle, "Anlıyorum," dedi. "Herhalde yolda filan karşılaştınız."

Cathy'nin yüzü bembeyaz kesilmişti. "Evet, aynen öyle oldu."

"Bir daha onunla karşılaşmamaya dikkat et!"

Genç kadın öfkeyle başını kaldırdı. "Benden böyle bir şey istemeye hiç hakkın yok. Sana yemin ederim ki Peter'la aramda hiçbir şey yok. Doğrusunu istersen, o da

benden özür diliyordu."

"Ne kadar düşünceli bir davranış. Sen de onu hemen bağışlamışsındır herhalde. Ahlak değerlerine ne kadar önem verdiğin ortada."

Cathy'nin en son istediği şeydi onunla kavga etmek. Bu yüzden, "Belki de haklısındır," dedi. "Şimdi, benden ne istediğini öğrenebilir miyim?"

"Hiçbir şey. Doğrusunu istersen seni değil, Alice'i görmeye gelmiştim. Sana söylememiş olabilir, ama ev arkadaşın benim derslerimden birini alıyor. Alice çok akıllı bir kadın. Mesleğinde çok başarılı olabilir."

"Aynı zamanda çok da güzel. Ama onun en iyi yönü ne, biliyor musun? Son derece dengeli, güvenilir, dürüst ve iyi bir insan. Senin gibi birisinin ondan alacağı çok ders var." Cathy zafer dolu bir tavırla gülümsedi. Genç adamın yüzündeki ifadeden, saldırısının onu nasıl etkilediğini anlamıştı.

Arkasını dönüp eve doğru yürümeye başladığında, Jake de onu izlemek zorunda kalmıştı. Genç kadın omzunun üzerinden, "Alice eve yediden önce dönmez," dedi. "Ama istiyorsan onu içeride bekleyebilirsin."

"Çok naziksin."

"Ah, hiç önemi yok. Evden bir şey çalmayacağını biliyorum." Genç kadın kapıyı açıp içeri girdi. "Ben yarım saat kadar sonra dışarı çıkacağım, ama sen kalıp Alice'i bekleyebilirsin."

"Nereye gidiyorsun?"

"Dışarı."

Bir an ikisi de birbirlerine öfkeyle baktılar. Gözleri kızgınlık ve meydan okuma doluydu. Yenilgiyi kabullenmeye her ikisinin de hiç niyeti yoktu.

Sonra aralarındaki düşmanlık yerini garip bir çekime bıraktı. İkisi de, bu düşmanlığı daha fazla sürdürmelerinin anlamsızlığını fark etmişti.

Sessizliği ilk bozan Jake olacaktı. "Sen... çok değişmişsin."

'Bitkin görünüyorsun.' Evet, genç adamın sözlerinin altındaki anlam buydu aslında. Cathy ürperdiğini hissetti. Bir yıl boyunca ne kadar çok acı çektiğini, ne kadar yıprandığını şimdi daha iyi anlıyordu.

Jake birdenbire konuşmaya başlamıştı. "Emma'nın, tıpkı annemizle babamız öldükten sonra olduğu gibi bir depresyon geçireceğinden korkuyordum. O zamanlar intihar etmeye kalkışmıştı. Aynı şeyi bir kez daha denemeye kalkabilirdi. Hayatını yeniden düzene sokması için yıllarca psikiyatriste gitmesi gerekmişti. Aynı şeyin yine olacağını görüyordum ve bunu engellemek zorundaydım. Emma asla dengeli bir insan olamadı. Peter ortaya çıkıp da onunla evlenene kadar yıllarca ben korumuştum onu. Ama Peter kardeşimi koruyabilecek kadar güçlü birisi değildi. Bu yüzden de, onu korumaya devam ettim. Kendimi herkesten önce ona karşı sorumlu hissediyordum."

"Biliyorum."

"Sen çok güçlü bir kadınsın Cathy, çok da akıllısın. Şımarık bir zengin kızı... Ama sık sık, senin bir oyun oynadığın izlenimine kapılıyordum. Sanki herkesin tanıdığı Cathy bir yalandan ibaretti. O güçlü kabuğun altında çok narin bir kadın vardı. Merak ediyordum."

Cathy genç adama dikkatle baktı. Tüm kalbiyle seviyordu onu. Bunu ona söyleyebilir, bir yıldır çektiği acıyı anlatabilirdi. Ama böyle bir şey yaptığı takdirde Jake hiç kuşkusuz ondan özür dileyecek, sonra da çekip gidecekti. Cathy onu bir daha hiç göremeyecekti yani. Jake, genç kadını her hatırlayışında ona çektirdiği acıdan dolayı vicdan azabı duyacak kadar onurlu bir erkekti.

Ama Cathy onu bir daha hiç görmemeye dayanamazdı. Onu görmek ise çektiği acının sürekli artması demekti, çünkü Jake gibi akıllı ve çekici bir erkeğin kendisini istemeyeceğini çok iyi biliyordu. Daha doğrusu, sevemeyeceğini. Genç adamın kendisini yalnızca fiziksel olarak istediğini biliyordu Cathy.

Elinden geldiğince sakin görünmeye çalışarak, "Gururumu kırmıştın," dedi. "Sana kızıyordum, çünkü Emma'nın hakkımda söylediklerine hiç düşünmeden inanmıştın. Peter'la aramda arkadaşlıktan öte bir ilişki olduğunu düşünüyordun."

"Bu doğru değil miydi? Peter, aranızda bir şey olmadığını söyledi gerçi, ama hiç de ikna edici görünmüyordu."

Cathy'nin dudaklarında buruk bir gülümseme belirmişti. "Emma, Peter'ın tüm özgüvenini yıkmıştı. Kocasını sürekli seninle karşılaştırıyor, senin kadar çekici ve ünlü birisi olmadığı için onu aşağılıyordu. Sanırım Peter bu yüzden, Emma'nın kendisine yeniden ilgi göstermesine sevindi ve aramızdaki ilişki yalanını bu yüzden sürdürdü."

Jake hiçbir şey söylemeden genç kadına bakıyor, ona inanmakla inanmamak arasında tereddüt ediyordu. Uzun bir sessizlikten sonra, "Bu doğru mu?" diye sordu.

"Evet."

"Peter'la hiç yatmadın mı?"

"Hayır, yatmadım."

Jake yavaşça uzanıp genç kadının yüzüne dokunmuştu. Bakışlarındaki ifade sevgi doluydu sanki. Genç kadın, yüreğinin yepyeni bir umutla çarpmaya başladığını hissetti.

Ama umutlanmak için biraz fazla acele etmişti. Genç adamın yüzünde birdenbire alaylı bir gülümseme belirdi. "Kadınlar yalan söylemekte çok ustadırlar."

Cathy'nin bir şey söylemesine fırsat kalmadan onu kendisine çekti ve ihtirasla öpmeye başladı. Genç kadın ne düşüneceğini şaşırmıştı. Jake'in, biraz önce söylediklerine inanmadığını biliyordu. Bu yüzden de bir an önce onun kollarından kurtulup sakinleşmeli ve gerçeği bir kez daha söylemeliydi.

Ama artık çok geç kalmıştı. Acılar dolu bir yıldan sonra, genç adamın dudaklarının sıcaklığını yeniden his-

setmek, genç kadının mantığını bir anda durduruvermişti. Aralarındaki tüm düşmanlıkları unutup kendini büyük bir istekle onun kollarına bıraktı.

Jake'in istediği de buydu zaten. Birdenbire geri çekildi ve küçümseme dolu bir kahkaha attı. "Seninle yatmama yine izin verecektin, değil mi?"

Bu sözler genç kadının kalbine bir bıçak gibi saplanmıştı. Kendini toplamaya çalışarak derin bir nefes aldı. Konuşmaya cesaret bile edemiyordu.

Jake acımasız bir sesle suçlamalarını sürdürdü. "Öyle ufak tefek ve narinsin ki, bir dokunuşta kırılacak gibisin. Ama aslında, en sert kayalardan bile daha katısın."

"Bu doğru değil Jake. Ben de insanım. Herkes gibi ben de acı çekerim."

Genç adamın yüzü garip bir şekilde kararmıştı. "Ama insanlar üzerinde izini de bırakırsın."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bir yıldır seni pek çok kez düşündüm Cathy. Sana sahip olmak, benden başka biriyle yattığında yalnızca beni hatırlamanı sağlayacak kadar büyük bir güçle sana sahip olmak istedim. Şu anda ise, bu fantazimi gerçekleştirmemem için hiçbir sebep yok. Seni çok istiyorum Cathy."

Genç kadın tüm gücünü toplayarak arkasına döndü. Gururunun son kırıntılarını olsun kurtarmalıydı. Boğuk bir sesle, "Unuttun mu, benimle birlikte olmuştun," dedi.

"Ama o bana yetmedi. Seninle bir tek kez birlikte olmak hiçbir erkeğe yetmez."

Cathy öfkeyle, "Ne yani, bundan gurur mu duymalıyım?" diye haykırdı. "Büyük dâhi, ünlü Jake Ferrers beni istediği için sevinçten havalara mı uçmalıyım? Beni, benim gibi sıradan bir kadını!.."

"Sıradan mı? Kendini sıradan bir kadın olarak mı görüyorsun? Hayır Cathy, sıradan bir kadın çevresindeki insanların hayatını senin kadar etkileyemezdi. Sıradan bir kadın Trent Addison'ı kendisiyle evlenmeye zorla-

yıp, sonra da hem onunla hem de yeni karısıyla dost kalmayı başaramazdı. Sıradan bir kadın erkeklerin beyninde senin bıraktığın kadar güçlü bir iz bırakamazdı. Sence ben, sıradan bir kadını isteyebilecek bir erkek miyim? Hayır Cathy, sen sıradan bir kadın değilsin. Çok güçlüsün, gizemli bir çekiciliğin var. Büyü gibi bir şey. Büyün beni de etkiledi, ama artık bu etkiden kurtulmak istiyorum. Ne pahasına olursa olsun."

Genç kadın yüzünün bembeyaz kesildiğini hissediyordu. Jake'in kendisiyle böylesine açık konuşacağı hiç aklına gelmezdi. Tüm mutsuzluğuna karşın, içinde küçücük bir sevincin filizlendiğini hissetti. O sözleri söylemenin Jake için ne kadar güç olduğunu tahmin ediyordu.

Nedense, henüz dört yaşındayken ailesinden koparılıp yatılı okula yollanan o küçücük çocuk gelmişti aklına. Jake insanlara güvenmekten o zaman mı vazgeçmişti acaba?

Bu konuyu açmaya hakkı olmadığını biliyordu, ama içindeki meraka da dayanamayacaktı. Titrek bir sesle, "Yatılı okula gönderildiğinde..." diye başladı. "...oradaki hayata nasıl alıştın."

Jake hiç düşünmeden, "Oyuncak ayımı yanımda tutmama izin vermişlerdi," dedi. "Ama ağlamama izin yoktu. Dâhiler ağlamazdı. Onlar, bu tür zayıflıkların üstündeydiler."

Cathy yavaşça, "Zavallı küçük çocuk," diye mırıldandı.

"O okulda olmak çok hoşuma gidiyordu. Üstelik, sıradan bir okulda alacağımdan çok daha iyi bir eğitim aldım orada. Kısacası, benim için üzülmene hiç gerek yok."

"Afedersin, beni duygusuz bir kadın olarak gördüğünü unutmuştum."

Jake bir kahkaha attı. "Hayır Cathy, sen duygusuz değilsin. Yatakta üstüne yok."

Genç kadın güçsüz bir sesle, "Söylediklerin, erkekler hakkındaki düşüncemi kanıtlıyor," dedi. "Siz duygu denen şeyi ihtirasla karıştırıyorsunuz. Haydi Jake, buradan git artık. Canın kadın istiyorsa, kendin gibi bir dâhi bul. Benim yapacak çok daha önemli şeylerim var

Bölüm Dokuz

Genç kadın sözlerini dikkatle seçmişti. Jake ondan yalnızca bir vücut, şiddetle istediği bir vücut gibi söz ederek genç kadını aşağılamış, Cathy de ona aynı silahla saldırmıştı.

Gururlu bir tavırla başını kaldırıp genç adama baktı. Jake'in yüzünde korkunç bir öfke vardı, ama her zamanki soğukkanlılığıyla öfkesini bastırmayı başarıyordu.

Küçümseme dolu bir sesle, "Çok güzel," dedi. "Demek beni istemediğini söylüyorsun. Ama şunu asla unutma Cathy, ben yenilgiyi kabul etmem. Hiçbir zaman!"

Jake uzanıp genç kadının dudaklarına minik bir öpücük kondurdu. "Evet, yenilgiyi asla kabul etmem. Çok yakında, kollarımın arasında zevkle titrediğin bir anda, biraz önceki sözlerini hatırlatacağım sana."

Cathy bu sözlerin kalbine bir bıçak gibi saplandığını hissetti. Genç adamın kapıdan çıkıp gidişini izlerken, ağlamamak için kendini güç tutuyordu.

Demek Jake, kendisini istediği zaman yatağa atabileceğini sanıyordu! Genç kadına verdiği değer bu kadardı demek! Ama Cathy onun sandığından da güçlü bir kadındı. Şu andan sonra bir daha asla Jake Ferrers'ın çekiciliğine kapılmayacak, kendisini onun kollarına asla bırakmayacaktı!

Alice eve döndüğünde genç kadını mutfakta kahve içerken bulacaktı. Cathy başını kaldırıp yüzünü aydınlatan bir gülümsemeyle arkadaşına baktı.

Alice şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırmıştı. "İyi bir haber var galiba."

Cathy gizemli bir tavırla, "Bu neye iyi haber dediğine bağlı," dedi.

"Jake Ferrers buraya geldi."

"O kadar belli oluyor mu?"

"Evet. Dinle Cathy, seni ilk gördüğüm günden beri hep hüzünlü bir halin vardı. Dünyadan elini eteğini çekmiştin sanki. Sonra o partide Jake Ferrers'la karşılaştın ve birdenbire hayata geri döndün. Şu anda da yüzünde aynı ifade var."

Cathy neşeli bir tavırla, "Matematikçiler böyle konularda akıl yürütemezler," dedi. "Hatta matematiğin yanında birkaç edebiyat dersi de alsalar bile."

Genç kadın Alice'in sözlerinin ne kadar doğru olduğunu biliyordu. Jake'e duyduğu sevgi karşılıksız olsa bile, bu durum genç kadını eskisi kadar üzmüyordu artık. Sevgi bir insana mutluluk verebilecek tek şeydi.

Dikkat etmesi gereken tek şey, sevgisini genç adama belli etmemekti. Aralarında bir savaş vardı çünkü ve genç kadın bu savaşı kazanmaya kararlıydı. Jake'in kendisini yeniden görmeye geleceğini biliyordu. Ve Cathy onu karşılamak için çok iyi hazırlanmalıydı. Elindeki tüm silahlarla...

Alice genç kadına büyük bir şaşkınlıkla bakıyordu. Bu yepyeni, hiç tanımadığı bir Cathy'ydi. Genç kadın onun haline kahkahalarla güldükten sonra ona Jake Ferrers hakkındaki planlarını anlattı.

Alice oldukça düşünceli görünüyordu. "Nasıl istersen öyle yap Cathy. Ama doğrusu, ben onun gibi bir erkekle savaşmaya korkardım. Ya sen, sen hiç korkmuyor musun?"

"Korkacak bir şey yok Alice, Jake Ferrers bana yapabileceği en kötü şeyi zaten yaptı. Ah, yanlış anlama, ırzıma filan geçmedi."

"Öyleyse..." Alice bir an duraksadıktan sonra, "Özür dilerim Cathy," dedi. "Hayatına karışmaya hakkım yok."

"Boşver. Ayrıca, benim için endişelenmene de gerek yok. Jake hakkımda çok şey bildiğini sanıyor, oysa hiçbir şey bilmiyor. Ben de onun hakkında bir şey bilmiyorum. Kısacası, şartlarımız eşit."

"Umarım ne yaptığını biliyorsundur Cathy. Jake Fer-

rers çok tehlikeli bir adam."

Cathy gururlu bir tavırla gülümsemişti. "Ben de en az onun kadar tehlikeliyimdir."

Alice şaşkınlık dolu bir kahkaha daha attıktan sonra odasına çekildi. Genç kadın düşünceleriyle baş başa kalmıştı.

Aklına, adada geçirdikleri o güzel günler gelmişti. O günler boyunca genç adamın ne kadar duyarlı ve sevecen olabileceğini öğrenmişti. Ona âşık olmasını sağlayan da bu yönleriydi zaten. Cathy, yıllardır aradığı tüm özellikleri genç adamda bulmuştu.

Şimdi yapması gereken tek şey, bunu ona da kabul ettirmekti.

Genç adam harekete geçmeden önce bir hafta bekleyecekti. Aslında, onları o uçurtma yarışmasında biraraya getiren şey yalnızca bir rastlantıdan ibaretti.

Cathy genç adamı görür görmez neşeli bir tavırla gülümsedi. "Merhaba Jake. Sen de mi çocukluk günlerini özledin?"

Jake genç kadını tepeden tırnağa, duyduğu isteği gizlemeye çalışmayan gözlerle süzüyordu. Dudaklarında alaylı bir gülümsemeyle, "Demek çocukluk günlerini özlüyorsun," dedi. "Yoksa senin hiç uçurtman olmamış mıydı? Zavallı zengin kız!"

Ama genç kadın onun saldırılarından etkilenmemeye kararlıydı. Neşeli bir kahkaha atarak, "Tam tersine," dedi. "Peter'la benim yüzlerce uçurtmamız vardı. Peter'ın babası buraya sık sık getirirdi bizi."

Cathy, genç adamın gözlerindeki öfkeyi fark ederek zafer dolu bir tavırla gülümsedi. Peter'dan söz etmesinin onu ne kadar öfkelendireceğini çok iyi biliyordu.

Jake buz gibi bir sesle, "Anladığım kadarıyla mutlu bir çocukluk geçirmişsin," dedi.

"Öyle. Peter'la ikimiz çok eğlenirdik."

"Anlıyorum. Birlikte eğlenmeye hâlâ devam ediyor musunuz?"

Cathy neşeli bir kahkaha attı ve genç adamın soğuk dudaklarına minik bir öpücük kondurdu.

Bu öpücük genç adamı iyice öfkelendirmişti. "Bir daha beni başkalarının önünde öpmeye kalkma. Seninle, yalnız kalabileceğimiz ve hemen yanımızda bir yatak bulunan bir yerde öpüşürüm ancak!"

Cathy yapmacık bir sıkıntıyla içini çekti. "Aman Jake, sen de çok sıkıcı olmaya başladın. Küçük bir öpücüğün kime ne zararı dokunur ki?"

"Bana o 'küçük' öpücüklerin yetmeyeceğini çok iyi biliyorsun! Senin yanındayken kendimi kontrol edemediğimi duymak hoşuna gidiyor değil mi? Gururun okşanıyor!"

Jake genç kadını küçümseme dolu bakışlarla baştan aşağı süzdükten sonra konuşmaya devam etti. "Şu anki neşenin tadını çıkar bakalım. Seks düşkünlüğün yüzünden kardeşimin hayatını neredeyse mahvediyordun. Ama sana seksin oyuncak olmadığını öğreteceğim. Seninle işim bittiğinde, bir erkekle yatmanın gerçek anlamını öğrenmiş olacaksın."

"Ya sen? Sen kendini gökten inme bir melek mi zannediyorsun? Benim için ahlaksızlık olan bir şey senin için doğal mı sayılıyor? Yoksa bu çağda bile, kadınların erkeklerin sahip olduğu bazı hakları kullanmamaları gerektiğini mi düşünüyorsun?"

Genç adamın yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Dişlerinin arasından, "Bilmiyorum," dedi. "Tek bildiğim, her önüne gelenle yatamayacağını öğrenmen gerektiği."

"Neden yatamayacakmışım? Sen beni kıskanıyorsun diye mi?"

"Allah kahretsin? Pekâlâ, seni kıskandığım için!" Genç adamın yüzü büyük bir öfkeyle kararmıştı. "Son görüşmemizde dokunmadım sana, çünkü ben onurlu bir erkeğim. Ama onur denen şeyin senin için en ufak bir önemi bile yok. Cinsel isteklerin söz konusu olduğunda hiçbir kural tanımıyorsun. Üstelik, ilişkilerinin kuralları-

nı da kendin koymak istiyorsun. Ama bu kez istediğini yapamayacaksın Cathy. Beni istediğin kadar kışkırtabilirsin, ama kendimi kontrol edeceğim. Sen istediğinde değil, ben istediğimde birlikte olacağız. O güne kadar da bana duyduğun istekle kavrulacaksın. Senin elinde oyuncak olan o erkeklere ne kadar büyük bir acı çektirdiğini ancak bu şekilde anlayabilirsin. Hayatında belki de ilk kez, istediğin şeyi istediğin anda elde edemeyeceksin. Ancak bana yalvarmaya başladığında birlikte olacağım seninle. O anda da hiçbir şey sana sahip olmamı engelleyemeyecek. Hiçbir şey!"

Genç kadın şaşkınlıkla bakıyordu ona. Şaşkınlığının nedeni Jake'in hakaretleri ya da öfkesi değildi. Tüm o hakaretlerin altında bambaşka bir şey olduğunu hissetmişti. Umutsuzluk gibi bir şey...

Cathy'nin bir şey söylemesine fırsat kalmadan küçük bir çocuk, yanında köpeğiyle birlikte onlara doğru koşmaya başlamıştı. Tam önlerine geldiğinde de ayağı takıldı ve yere düştü. Genç kadın hemen yere diz çöküp çocuğu kucağına almıştı.

Küçük çocuk dizinin acısını bir anda unutup elini genç kadının ipeksi saçlarına doladı. Cathy neşeli bir kahkaha atıp, kucağında çocukla birlikte ayağa kalktı. Bir yandan da onunla konuşuyordu.

Çocuk genç kadını sevmişe benziyordu. Özellikle de parmaklarına doladığı saçlar çok hoşuna gitmişti. Cathy yavaş yavaş, canının yanmaya başladığını hissediyordu. Saçlarını kurtarmaya çalıştı, ama çocuk sımsıkı yapışmıştı.

Bu sırada çocuğun ablası da yanlarına gelmişti. "Jason, hemen bırak o hanımı." Genç kız telaşla Cathy'nin saçlarını kurtarmaya girişti, ama onun çabaları da sonuçsuz kalacaktı.

Cathy telaşla, "Bir dakika," dedi. "Belki onu konuşarak razı edebilirim," Genç kadın yumuşak bir sesle çocuktan, saçlarını bırakmasını rica etmeye başlamıştı.

Birkaç dakika sonra, küçük Jason ellerini genç kadının saçlarından çekmişti. Ardından da eliyle ablasını yanına çağırdı ve kızın kulağına bir şeyler fısıldadı. Genç kız utangaç bir tavırla, "Kardeşim sizi öpmek istiyor," dedi. "İzin verir misiniz?"

"Tabii, çok sevinirim."

Jason genç kadının yanağına ıslak bir öpücük kondurmuştu. Cathy bir kahkaha atıp küçük çocuğu yere indirdi ve ablasıyla birlikte uzaklaşmalarını izledikten sonra mendilini aramaya başladı.

Jake ondan önce davranıp kendi mendilini çıkarmıştı. Şimdi de genç kadının yanağında, Jason'ın öpücüğünden kalan ıslaklıkları siliyordu.

Cathy yanağının silinmesine hiç sesini çıkarmadan katlandı. Şu anda aklı bambaşka bir yerdeydi zaten. Büyük bir açık vermiş, genç adama gerçek yüzünü göstermişti. O çocuğa gösterdiği sevgi hiç şüphesiz genç adamı kuşkulandıracaktı.

Oysa Cathy'yi büyük bir sürpriz bekliyordu. Genç adam küçümseme dolu bir sesle, "Küçücük çocuklar bile senin çekiciliğine kapılmaktan alamıyorlar kendilerini," dedi. "Sen çok şanslı bir kadınsın Cathy."

Genç kadın duyduğu acıyı saklamayı başararak alaycı bir tavırla dudak büktü. "Şey, bu konudaki asıl uzman sensin. Emma'nın söylediğine göre, küçük bir çocukken bile kadınları peşinde koştururmuşsun. Eh, bu durumda benim de bir iki fetih yapmaya hakkım var demektir. Ayrıca bu konuda sana göre oldukça deneyimsiz kalıyorum. Geçmişimde yalnızca bir boşanma, en gizli sırlarımı bile açıklamaktan çekinmeyen bir arkadaş ve beni değil vücudumu isteyen bir âşık var. Jason da olmasaydı gururumu nasıl kurtarırdım bilmem!"

Jake neşeli bir kahkaha atmıştı. Genç kadın kalbinin mutlulukla çarpmaya başladığını hissetti. O yeşil-mavi gözlerde öfke ve küçümsemeden başka bir ifade görmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Kendini tutamaya-

rak mutlulukla gülümsedi. Bu gülümsemenin kendisini ne kadar güzelleştirdiğinin farkında bile değildi.

Jake'in bakışları bir anda sertleşmişti. "Pekâlâ, bir iki bebek fethetmende bence hiçbir sakınca yok. Ama büyüklere el atmaya kalkma sakın."

Genç kadın hayal kırıklığını gizlemeye çalışarak, "Bu konuda sana bir söz veremeyeceğim," dedi. "Biliyorsun, ben önüne gelenle yatmaktan hoşlanan bir kadınım."

Jake tehlikeli bir tavırla gülümsemişti. "Öyleyse güzelim, âşığının başına geleceklerden sen sorumlu olursun. Rekabetten hiç hoşlanmam, özellikle de kadınlar söz konusu olduğunda."

Genç kadın alaylı bir sesle, "Ne kadar da eski kafalısın," dedi. "Söylesene Jake, istediğin kadının yanında başka bir erkek gördüğünde ne yaparsın."

"O erkekten elimden geldiğince çabuk kurtulmaya çalışırım."

Cathy alayla dudak büktü. "Bu hiç de uygarca bir davranış değil."

"Biliyorum."

Jake'in sesinde korkunç bir tehdit gizliydi. Genç kadın gözlerinin şaşkınlıkla açıldığını hissetti. Jake her haliyle son derece uygar ve nazik görünümlü bir erkekti. Ama yine de garip bir şeyler vardı onda. O şık giysilerinin altında yırtıcı bir hayvan gizliydi sanki.

Sesindeki titremeyi bastırmaya çalışarak, "Bunu bir uyarı olarak mı kabul etmeliyim?" diye sordu.

"Uyarıya gerek duyuyorsan, evet."

"Ben de seni uyarmak istiyorum Jake. Çok kısa bir süre içinde, kendi kurallarının yeterli olmadığını göreceksin. O gün geldiğinde yanında olup bir insan haline gelmeni seyretmek isterim."

"Ben de aynı şeyi senin için düşünüyordum."

Jake'in dudaklarında garip bir gülümseme vardı şimdi. Bakışları, genç kadının üzerinde saldırganlık dolu bir

ifadeyle dolaşıyordu. Cathy titremeye başladığını hissetti. Üzerindeki eski kot pantolon ve tişörtle son derece sıradan bir görüntüsü olduğunu biliyordu. Ama Jake, dünyanın en seksi kadınına bakarmış gibi büyük bir zevkle süzüyordu onu.

Kendini daha fazla tutamayarak, "Neden bana öyle bakıyorsun?" dedi. "Hayatında ilk defa mı kot pantolon görüyorsun?"

Genç adam nedense yorgun bir tavırla gülümsüyordu. "Cathy, sen tepeden tırnağa çuval bezine bürünsen bile tüm erkeklerin başını döndürecek kadar seksi görünürsün."

"Saçmalama lütfen!"

"Söylediğimin doğru olduğunu sen de biliyorsun Cathy. Her hareketin, her davranışın gizli vaatlerle dolu. Eminim ki buradaki erkeklerin hepsi, yanlarında getirdikleri çocuklarından çok sana bakıyorlardır. Hepsinin de kafasında bir tek şey var: Vaat ettiğin şeyleri gerçekten verip vermediğin ve benim bunu bilip bilmediğim."

Cathy'nin yanakları kıpkırmızı kesilmişti. Aynı silahı kullanarak genç adama saldırdı. "Onların kadınları da seni tepeden tırnağa süzüp, yatakta nasıl olduğunu anlamaya çalışıyorlar. İkimiz iyi bir çift oluşturuyoruz Jake."

Genç kadın öfkeyle arkasını dönüp hızla uzaklaşmaya başladı. Öfkesi genç adama olduğu kadar kendisine de yönelikti. Kendi kendine yaptığı tüm telkinlere rağmen, şu anda içinde büyük bir istek duyuyor, sürekli genç adamla sevişmelerini hatırlıyordu. Kendisini nasıl okşadığını, nasıl öptüğünü ve en sonunda ne kadar büyük bir doyuma ulaştırdığını. Aynı şeyi yeniden yaşamayı ne kadar çok isterdi. Sonra, Jake'in tehditlerini hatırlayıp kalbinin duracağını hissetti. Genç adam, Cathy'yi önünde sonunda elde edeceğini düşünüyordu. Şu an içinde duyduğu isteğe bakılırsa, haklı da çıkacak gibiydi. Ama hayır, Cathy ona karşı koymayı başarma-

lıydı. Gururlu bir tavırla sırtını dikleştirip yürümeye devam etti. Bu savaşı yitirmeye hiç niyeti yoktu.

Jake'in kendisini izlemesini beklemişti aslında, ama genç adam yerinden bile kımıldamamıştı. Cathy'yi nasıl olsa etkilediğini, genç kadının bir tek ıslıkla koşa koşa kendisine geleceğini sanıyordu herhalde. Küstah adam! Genç kadın ona, kendisi hakkında ne kadar yanıldığını göstermeye kararlıydı.

Cathy genç adamın tehditlerini nasıl uygulayacağını merak ediyordu, ama bu merakı fazla uzun sürmeyecek, daha o akşam, her şeyi öğrenecekti. Her ikisi de, üniversitenin tiyatrosunda oynanan bir oyuna gitmişlerdi. Cathy tek başınaydı, genç adamın yanında ise çok güzel ve çekici bir kadın vardı. Kadının yüzündeki ifadeden, kavalyesini ne kadar çekici bulduğu rahatça anlaşılabiliyordu.

Genç kadın onları oyun başladıktan sonra fark etmişti; beş-altı sıra önünde oturuyorlardı. İçinde yakıcı bir kıskançlık duygusu hissederek başını başka tarafa çevirdi. Tırnakları öfkeden avuçlarına saplanmıştı. Gidip o küstah adamı bir güzel dövmek geliyordu içinden.

Oyunun ilk perdesi genç kadının üzerinde en ufak bir iz bile bırakmadan bitti. Cathy, sahnede olanlardan hiçbir şey anlamadan yerinde oturmuş, görebildiği tek şey, Jake'in tiyatronun karanlığında bile fark edilebilen uzun ve güçlü vücudu olmuştu.

Jake'in, genç kadının nerede olduğunu bilmesine olanak yoktu. Ama ilk perde bitip ışıklar yandığında başını arkasına çevirdi ve alaylı bakışlarını genç kadının üstüne dikti.

Cathy'nin nefesi boğazında tıkanıp kalmıştı. Beyni birdenbire durmuştu sanki, hiçbir şey düşünemiyordu. İçinde tek bir duygu vardı: Gidip Jake Ferrers denen o kendini beğenmişi tokatlamak. Genç adamın her şeyi, kendisini kıskandırmak için planladığını çok iyi biliyordu.

Bu sırada yanındaki kadın genç adamın omzuna dokunmuştu. Jake önüne döndü ve onunla bir şeyler konuştuktan sonra ayağa kalktı. Kadın ayağa kalkarken hafifçe sendelemişti. Jake hızla uzanıp beline sıkıca sarıldı ve dengesini bulmasını sağladı. Ama ondan sonra da elini o belden çekmedi tabii.

Kadın genç adamın kulağına bir şey söyleyip kahkahalarla güldü. Yüzündeki ifadeden, yanındaki erkek hakkındaki planlarının ne olduğu kolayca anlaşılabiliyordu.

Cathy dişlerini gıcırdatmamak için kendini zor tutuyordu. Hiçbir hareket yapmadan, sakin bir tavırla yerinde oturmaya devam etti. Ne kadar yaralandığını genç adama belli etmeye ve ona bir zafer duygusu tattırmaya hiç niyeti yoktu.

Jake'in kendisini görmeye geleceğinden korkmuştu, ama öyle bir şey olmadı. Genç kadın, geçirdiği korkunç dakikalardan sonra, onlarla karşılaşmadan tiyatrodan ayrılmayı başardı.

Eve döndüğünde kendisine bir kahve yaptı ve mutfakta oturup düşünmeye çalıştı. İçindeki kıskançlığı yatıştırabilmek için neler vermezdi. Ama tüm çabalarına rağmen Jake'le o kadının yakınlıkları bir an olsun aklından çıkmıyordu.

Dışarıdaki hava genç kadının içini iyice karartıyordu. Gecenin ilerleyen saatlerinde kopan bir fırtına her şeyin üstüne tuz biber ekti. Korkunç gürültülerle çakan şimşekler genç kadının sinirlerini iyice bozmuştu. Yatağında, bir saniye olsun uyuyamadan, dönüp duruyordu.

Çocukluğunda, böyle fırtınalı günlerde yorganın altına girer ve kendini her türlü tehlikeden korunmuş hissedip tatlı bir uykuya dalardı. Ama bu yeteneğini artık kaybetmişti galiba. Ancak sabaha karşı, kâbuslarla dolu bir uykuya dalabildi.

Alice'in saat dokuzda dersi vardı. Genç kadın yataktan çıkmayı başardığında arkadaşının çoktan okula git-

miş olduğunu gördü. O uykusuz saatler boyunca bir karar almıştı: Günlerdir üzerinde uğraştığı dönem ödevini bitirmeden Jake'i hiç düşünmeyecekti. Genç adama dersini vermek için kurduğu planları, ancak o ödev bittikten sonra uygulamaya sokacaktı.

Jake'i aklından uzaklaştırmanın hiç de kolay olmadığını biliyordu, ama yine de denemeye kararlıydı. Onu ne kadar çok severse sevsin, genç adamın bir hayalet gibi sürekli düşüncelerine çökmesine izin vermeyecekti.

Catyh'nin dûdakları inatçı bir ifadeyle gerildi. Bu haliyle, büyükbabasına gerçekten çok benziyordu. Jake genç kadına hiç saygı duymadığını göstermişti, ama kısa bir süre sonra ne kadar yanıldığını anlayacaktı. Cathy onunla eşit şartlarda savaşmaya kararlıydı.

Sıcak bir fincan kahve içip duş aldı ve çalışmaya başladı. Aklını yalnızca önündeki notlara vermiş, başka hiçbir şey düşünmüyordu. Öğlen yemeğini bir sandviçle geçiştirip çalışmaya devam etti.

Saatler sonra Alice, soğuktan donmuş bir halde eve dönecekti. "Tanrım, donuyorum sandım. Hava ne kadar berbat. Ah, sen çalışıyor muydun? Nasıl gidiyor?"

"Pek fena değil. Ama doğrusu çok merak ediyorum, bu ekonomi denen şeyi anlayabileceğimi nasıl olmuş da düşünebilmişim ben?"

Alice yavaşça gülümsedi. "Yine alçakgönüllülük etme Cathy. Notlarının ne kadar iyi olduğunu ikimiz de biliyoruz. Yemekte ne var?"

Cathy gözlerini kırpıştırdı. Yemek vaktinin geldiğini fark etmemişti bile. "Sosis. Hay Allah, onları kızartmayı unuttum."

"Saat yediyi geçtiğine göre, acele etsen iyi olur. Ders çalışırken kendini tamamen kaybediyorsun, öyle değil mi?"

Cathy yavaşça gülümsedi. Üniversiteye başladıktan sonra kendisi hakkında pek çok yeni şey öğrenmişti. Bunlardan birisi de, bir konu üzerinde yoğunlaşma yete-

neğiydi. Lisedeki hocaları, yıllar öncesinin o tembel kızını şimdi görselerdi ne kadar çok şaşırırlardı. Ya Jake? Okuldaki başarılarını duysa, o da çok şaşırırdı herhalde. Ama hayır, genç kadın haksızlık ettiğini biliyordu. Jake kendisine pek çok hakarette bulunmuştu gerçi, ama hiçbir zaman aptallıkla suçlamamıştı onu.

Bu düşünceleri aklından silmeye çalışarak yemeği hazırladı. Sonra da Alice'le biraz satranç oynadılar. Akşamın ilerleyen saatlerinde yatağına giderken, dışarıdan yağmurun sesi geliyordu.

Ertesi sabah uyandığında yağmurun dinmiş olduğunu gördü, ama hava hâlâ buz gibiydi. Cathy, yatağından titreyerek kalkıp elektrikli ısıtıcıyı yaktı. Alice ortalarda görünmediğine göre, okula gitmiş olmalıydı.

Kahvaltıdan sonra tüm dikkatiyle yeniden ders çalışmaya başladı. Sonra, evin içinde bir ses duyarak irkildi. Alice neden bu kadar erken dönmüştü acaba?

Arkadaşı içeri girip Cathy'ye bakmaya başlamıştı. Yüzünde, genç kadını dehşete düşürecek kadar korkunç bir ifade vardı.

Bölüm On

Cathy kalbinin korkuyla çarpmaya başladığını hissediyordu. Telaşla, "Ne oldu?" diye haykırdı. "Söylesene Alice, ne oldu?"

"Bir... Bir dedikodu sadece. Şey, aslında dedikodu değil." Alice gözlerini genç kadınınkilerden kaçırmıştı. Düz bir sesle, "Jake kayıp," dedi. "İki akşam önce bir arkadaşının yatıyla Great Barrier'e doğru yola çıkmışlar. Orada iki gün kalacaklarmış. Dün akşam dönmeleri bekleniyormuş, ama dönmemişler. Havanın ne kadar kötü olduğunu biliyorsun. Kurtarma ekipleri onları arıyor, ama henüz hiçbir şey bulamadılar."

"Anlıyorum." Cathy derin bir nefes aldıktan sonra devam etti. "Jake olduğundan emin misin?"

"Evet."

Cathy hiçbir şey söylemedi. Gözlerinde, Alice'i dehşete düşüren bir ifade belirmişti. Genç kadının tüm yaşama belirtileri bir anda yok olmuştu sanki. Bembeyaz yüzüne bakıldığında ölü olduğu sanılabilirdi.

Alice dikkatli bir tavırla, "Onu bulamamış olmaları başına bir şey geldiğini göstermez," dedi. "Orası oldukça geniş bir bölge. Belki hiçbir şeyi yoktur. Bir motorda can yeleği bulunur, değil mi?"

"Evet. Ama telsizleri olmayabilir. Ya da... Ya da fırtınada zarar görmüştür ve çalışmıyordur Alice, o ölmüş olamaz." Cathy, kalbine korkunç bir bıçak gibi saplanan acıya dayanmaya çalışıyordu. "Ölseydi mutlaka hissederdim."

Genç kadın sonraki günleri, korku ve umut karışımı duygularla geçirdi. İkinci gün Peter'ı aradığında karşısına telesekreter çıkınca, genç kadın hiçbir şey söylemeden telefonu kapattı. Jake'in hayatında kendisinin hiçbir resmi yeri yoktu. Üstelik Peter da hiç kuşkusuz Emma'yı teselli etmekle uğraşıyor olmalıydı. Genç kadını teselli

edecek zaman bulamazdı.

İkinci günden sonra umudu iyice azalmaya başladı. O gün, yola çıkukları teknenin enkazı bulunmuştu. İçindekiler, tekneden sağ olarak kurtulmayı başardılarsa bile, büyük bir olasılıkla azgın dalgaların arasında boğulup gitmişlerdi.

Alice genç kadına güven vermeye çalışarak, "Belki de yakınlardaki bir adaya ulaşmışlardır," diyordu.

"Ama onları bulurlardı..."

"Çevrede pek çok ada var, biliyorsun."

Cathy bir yandan da günlük hayatını sürdürmeye çalışıyordu. Evin dışında olduğu saatlerde çevresine kalın bir duvar örmeyi başarıyor ve içindeki acıyı kimseye belli etmiyordu.

Üç gün sonra, daha fazla dayanamayıp Peter'ı aradı. Yine telesekreterle karşılaşmıştı, ama bu kez mesaj bırakıp, genç adamın o akşam kendisini aramasını istedi.

"Cathy!"

Genç kadın onun sesindeki ifadeden her şeyi anlamıştı.

"Her şeyi anlat!" Genç kadının sesinin tonu, Alice'in endişeyle ona bakmasına neden olmuştu.

"Kurtarma ekipleri aradılar Cathy. Sandy yaşıyormuş."

"Ya Jake?"

"Jake ölmüş. Tekneleri bir balinaya çarpmış. Sandy kurtulmuş, ama Jake teknenin içinde kalmış. Tekne de birkaç dakika içinde batmış."

Cathy derin bir nefes aldı. "Anlıyorum. Diğer adamı bulmuşlar mı?"

"Sandy'yi mi? Evet. Adam yakındaki bir adaya çıkmayı başarmış. Şu anda hâlâ hastanede."

Genç kadın her türlü duygudan yoksun bir sesle, "Emma nasıl?" diye sordu.

"Çok kötü. Bebeğe zararı dokunur diye düşünüp ilaç almak istemedi. Ama şimdi uyuyor. Yorgunluktan..."

"Üzgünüm."

Cathy söyleyecek başka bir şey bulamıyordu, yavaşça telefonu kapattı.

Alice korkuyla genç kadını tutup onu bir koltuğa oturttu. Sonra da bir kadeh konyak verdi. Cathy hiçbir şey düşünmeden konyağı yudumluyordu.

Çalmaya başlayan telefonu Alice açtı. Sonra genç kadının yanına gelip şefkat dolu bir sesle, "Arayan Peter'dı," dedi. "Telefonu birdenbire kapatınca çok endişelenmiş."

"Zavallı Peter! Zavallı Emma!"

Alice endişeyle, "O konyağın geri kalanını da bitir," dedi.

Cathy kadehi bir dikişte boşalttıktan sonra Alice'in yardımıyla yatağına gitti ve örtülerin altına kıvrıldı. Arkadaşının çığlığını duyduğunda, örtülerin altında titriyordu.

Arkadaşı koşarak Cathy'nin odasına gelmişti. "O değilmiş! Cathy, ölen o değilmiş. Öbür adammış! Şu anda hastanede yatan adam Jake. Haberlerde söylediler. Cathy, Jake yaşıyormuş!"

Genç kadın daha fazla dayanamayacaktı. Birdenbire, hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Alice şaşkınlıkla arkadaşına baktıktan sonra ona sevinçle sarılmıştı. "Haydi güzelim, ağlamayı bırak artık. Hemen bir duş alıp kendine gelmeye çalış. Ben de kahvaltı hazırlayayım. Bugünü kutlamalıyız."

Cathy'nin yataktan kalkar kalkmaz ilk işi Peter'ı aramak oldu. Telefonu Emma açtığında bir an şaşkınlıkla duraksadı, sonra devam etti. "İyi haberi henüz duydum. Sizin adınıza çok sevinçliyim."

"Çok teşekkür ederim Cathy." Emma mutluluk dolu bir sesle konuşuyordu. "Her şey o kadar korkunçtu ki. Haberi alınca çok sevindim. Ama tabii, diğer adamın ailesi için tam bir trajedi."

"Jake'le konuştun mu?"

"Evet, biraz kendine gelir gelmez beni aradı. Söylediğine göre çok iyiymiş, yalnız biraz yorgunluk hissediyormuş. Whangarei'daki hastanede birkaç gün daha kalacak. Birazdan Peter'la birlikte onu görmeye gideceğiz. Aradığını Jake'e söylerim."

"Hayır, hiç gerek yok."

"Nasıl istersen." Emma'nın sesinde hafif bir şaşkınlık belirmişti. Cathy'nin duygularını anlamıştı sanki. Bir an duraksadıktan sonra, "Aradığın için teşekkürler Cathy," dedi.

Genç kadın telefonu büyük bir mutlulukla kapattı. Bu mutluluğu hiçbir şey bozamazdı artık.

Kahvaltısını büyük bir neşeyle etti. Okula gittiğinde yüzünde hâlâ aynı neşe vardı. Onu genellikle hüzünlü görmeye alışmış olan arkadaşları genç kadına şaşkınlıkla bakıyorlardı. Bütün kampüs Jake'in bulunuşu haberiyle çalkalanıyor, ama Cathy'nin neşesiyle bu olay arasında ilgi kurmak kimsenin aklına gelmiyordu doğal olarak.

Neşesi, genç adamın Auckland'a döneceğini duyduğu güne kadar sürdü. Cathy kendini tutamamış ve havaalanına gitmişti. Yaptığının ne kadar saçma bir şey olduğunu biliyor, ama Jake'in iyi olduğunu kendi gözleriyle görmek istiyordu. Kimsenin kendisini fark etmemesi için elinden geleni yapacaktı. Jake'e uzaktan şöyle bir bakacak ve sonra eve dönecekti.

Taksiden indiğinde tanınmamak için başına bir eşarp bağlayıp siyah gözlüklerini taktı. Bekleme salonuna doğru ilerlerken, kimseye görünmemek için tüm dikkatini kullanıyordu. Salonda pek çok gazeteci ve bir de televizyon ekibi vardı. Jake'le röportaj yapmak için gelmiş olmalıydılar.

Emma ve Peter da, yanlarında tanıdıklarıyla birlikte oradaydılar. İçlerinden birisi, tiyatroda Jake'le gördüğü kadındı. Emma'yla ikisi gayet iyi anlaşıyor gibi görünüyorlardı. Kendisinin ise Jake'in dünyasında hiçbir yeri

yoktu.

Ama şimdi bunu düşünerek üzülmenin zamanı değildi. Uçağın alana inişini izlerken heyecandan nefesi kesilmişti.

Jake uçaktan inen en son kişiydi. Kolunda, kendisine yardımcı olan bir hemşire vardı. Genç kadın, gözyaşlarını tutmaya çalışarak sevdiği adama baktı uzaktan.

Genç adamın yüzündeki ifadeyi göremiyordu, ama hâlâ yırtıcı bir hayvan çevikliğiyle yürüdüğüne bakılırsa gerçekten de iyi olmalıydı.

Bekleme salonu boşalmıştı artık. Cathy uzaklaşmakta olan genç adamın arkasından son bir kez daha baktıktan sonra, havaalanının kafeteryasına girip kendisine bir kahve aldı. Kahvesini tadını bile almadan yudumluyor ve duygularını çözümlemeye çalışıyordu. Beynindeki düşünceler karmakarışıktı. Jake'e duyduğu karşılıksız sevgi için hâlâ acı çekiyordu. Ama o acının altında çok daha büyük bir mutluluk vardı. Cathy, artık sevgisi sayesinde mutlu olmayı öğreniyordu.

Yıllardır aradığı huzur buydu belki de. Önündeki yılların boş ve karanlık olacağını çok iyi biliyordu. Jake'ten başkasını sevemezdi; hayatını başka hiçbir erkek aydınlatamazdı artık. Genç adama duyduğu sevgi yüreğini hep sıcak tutacaktı. Öleceği güne kadar, içinde acı bir mutluluk olacaktı.

En sonunda, kendisini bekleyen hayatla karşılaşmaya hazırlıklı olarak omuzlarını dikleştirdi ve kafeteryadan çıkıp bekleme salonunun çıkışına doğru yöneldi.

Kendi adını haykıran bir ses genç kadını olduğu yerde hareketsiz bırakacaktı. Cathy bu sesin kime ait olduğunu fark eder etmez kalbinin heyecanla çarpmaya başladığını hissetti. Ama hayır, şu anda onunla karşılaşmaya hazır değildi. Tüm gücünü toplayıp hızla kapıya doğru yürümeye başladı.

Bileğinin güçlü bir el tarafından kavrandığını hissettiğinde çok geç kalmıştı artık.

Jake öfkeyle genç kadını inceliyordu. "Cathy, kendine ne yaptın böyle? Çok kötü görünüyorsun?"

"Hiçbir şey." Genç kadın tasasız bir tavırla gülümsemeye çalışıyor, ama yapmacık bir neşeyle Jake'i aldatamayacağını da biliyordu.

Genç adam Cathy'nin acı ve yorgunluk dolu yüzüne, ağlamaktan çökmüş gözlerine şaşkınlıkla bakıyordu. Sert bir sesle, "Neden diğerleriyle birlikte beklemedin beni?" diye sordu. "Seni..." Jake bir an duraksadıktan sonra devam etti. "Bu kadar kötü durumda olmanın sebebi ben miyim?"

Cathy kendisini daha fazla korumak, duygularını daha fazla saklamak istemiyordu. Çünkü genç adamı çok seviyor ve artık ona güveniyordu. Yıllardır duygularını saklamasını sağlayan o güçlü duvarı yıkmanın zamanı gelmişti.

Genç kadın gözlerinin yaşlarla dolduğunu hissediyordu. Acı dolu bir sesle, "Öldüğünü sanmıştım," diye mırıldandı.

"Hayır. Hayır, ölmediğimi biliyor olmalıydın. Ölseydim hissederdin. Tıpkı sen ölsen, benim bunu hissedeceğim gibi." Jake genç kadını hızla kendisine çekip sıkıca sarılmıştı.

Cathy başını günlerdir özlemle ve acıyla düşündüğü o göğse gömdü. Birkaç saniye, hiçbir şey söylemeden birbirlerine sarıldılar. Sonunda genç adam boğuk bir sesle, "Cathy, seni bırakmayacağım," diye fısıldadı. Sonra başını arkaya çevirip omzunun üstünden, "Peter, siz gidin," diye seslendi. "Ben Cathy'yi eve götüreceğim."

Emma'nın anlayış dolu sesi, "Peki," diyordu. "Cathy eve gider gitmez Jake'i mutlaka yatır. Kendisi itiraf etmek istemiyor, ama hâlâ çok yorgun. Dinlenip kendisini toplamaya ihtiyacı var."

Genç kadın hiçbir şey söylemedi. Konuşacak gücü kalmamıştı artık. Tek yapabildiği yavaşça başını salla-

mak oldu. Kalbi heyecandan çılgın gibi atarken, büyük bir mutlulukla başını yeniden genç adamın göğsüne gömdü.

El ele alandan çıkıp bir taksi buldular. Genç adam arabaya biner binmez başını koltuğa yasladı ve gözlerini yumdu. Her zaman o kadar alaycı olan yüzünde şu anda yorgun bir ifade vardı. Taksinin içini büyük bir sessizlik kaplamıştı.

Jake şoföre kendi evinin adresini vermişti. Oraya ulaştıklarında gözlerini açtı ve bir an, nerede olduğunu hatırlamıyormuşçasına kirpiklerini kırpıştırdı. Sonra Cathy'yi gördü ve yüzü mutlu bir gülümsemeyle aydınlandı.

Genç kadın ise ona endişeyle bakıyordu. Jake'in aslında kendisini hiç de iyi hissetmediğinin farkındaydı. Şu anda burada değil, bir doktorun gözetimi altında olmalıydı.

Jake genç kadının aklından geçenleri okumuş gibi gülümseyerek, "Endişelenmene hiç gerek yok," dedi. "Hastanede her yerimi kontrolden geçirdiler. Hiçbir şeyim yok, yalnızca yorgunum. Şu anda tek istediğim şey sıcak bir duş alıp kendimi yatağıma atmak."

Jake duş alırken genç kadın çay hazırladı. Sonra da çayı içmesi için genç adamı ikna etmekle uğraşması gerekecekti. Jake çayını bitirdikten sonra yatağına kadar gitmesine yardım etti. Genç adam üzerindeki bornozu çıkarıp bir sandalyenin üzerine koydu.

Cathy boğazının kuruduğunu hissetti. Bakışlarını genç adamın çıplak vücudundan ayıramıyordu. Tüm bitkinliğine rağmen, ne kadar da çekici görünüyordu. Jake, genç kadının hayatında gördüğü en yakışıklı erkekti. Cathy gizemli bir tavırla gülümsedi. Genç adam aynı zamanda da, çıplak olarak gördüğü ilk ve tek erkekti.

Şimdi Jake'in yüzünde bitkin bir gülümseme vardı. "İyice bir uyuyup dinlenmeden sana istediğin şeyi verebileceğimi hiç sanmıyorum."

Genç kadın yavaşça içini çekti. "Ben seni yalnızca bir seks objesi olarak görmüyorum Jake."

"Biliyorum, görseydin ikimiz için de çok daha iyi olurdu. Neden sen de yatmıyorsun Cathy? En az benim kadar yorgun görünüyorsun."

Genç kadın yüzünün kıpkırmızı kesildiğini hissetti. Jake'e yeniden o kadar yakın olma düşüncesi kalp atışlarını hızlandırmıştı.

Jake genç kadının utançgaçlığını anlamışçasına yatağa girmiş ve çıplak vücudunu örtülerin altına gizlemişti. Cathy de bir an duraksadıktan sonra soyunmaya başladı. Çıplak vücuduyla örtülerin altına girdiğinde kendi kalp atışlarından başka bir şey duyamıyordu.

Jake genç kadını kollarının arasına almıştı. "Çok küçük... Çok tatlı..."

Genç adamın sesi gittikçe zayıflıyordu. Birkaç saniye içinde de yerini düzenli bir soluğa bıraktı. Uyuyakalmıştı.

Cathy de ondan kısa bir süre sonra kendisini uykunun huzur verici kollarına bırakacaktı. Aylardır ilk kez yüzünde mutlu bir gülümsemeyle uyuyordu.

Uyandığında da kalbi, daha önce hiç tatmadığı kadar yoğun bir mutlulukla çarpıyordu. Böylesine mutlu olmak alışık olmadığı bir duyguydu. Genç kadın mutluluğunun yoğunluğunun kendisini korkuttuğunu hissetti. Bu duygusunu nasıl kontrol edeceğini bilemiyordu çünkü.

Babasının ölümünden sonra, çevresine kalın ve katı bir duvar örmüştü. Ölüm kavramını anlayamayacak kadar gençti o sıralarda, bu yüzden de babasının kendisine ihanet ettiğini, küçücük kızını yalnız bırakıp gittiğini düşünüyordu. Sonra annesinin katı davranışlarıyla ve evlenip kendisini arkada bırakarak başka bir ülkeye taşınmasıyla karşılaşmış, bu olay Cathy'nin içindeki yalnızlığı iyice artırmıştı.

Trent'le evliliği de aldığı en büyük darbelerden birisi

olmuştu. Kocasının kendisini bir türlü sevemediğini ve sürekli başka bir kadını düşündüğünü görmek Cathy'yi korkunç derecede yaralamıştı. Ondan boşandığında, gururu bir daha onarılamayacak kadar kırılmıştı.

Ama şimdi... Genç kadın gülümseyerek, yanında uyumakta olan erkeğe baktı. Uyku, genç adamın yüzündeki yorgunluğu alıp götürmüştü. Yüzündeki savunmasız ifadeyle, her zamanki alaycı ve soğukkanlı Jake'ten ne kadar farklı görünüyordu.

Cathy yüreğinden taşan sevgiyle ona sokulup başını genç adamın göğsüne yasladı. Sonra, onun hafifçe kıpırdandığını hissetti. Jake uyanmıştı.

"Cathy."

"Mmmm?" Genç kadın mutlulukla gözlerini kapattı.

"Bana bak Cathy."

Genç kadın Jake'e baktığında, tüm kalbiyle sevdiği o yüzde mutlu bir gülümseme görecekti.

"Bence ikimiz bir an önce evlenmeliyiz."

Cathy şaşkınlıkla donakalmıştı. Ne diyeceğini bilemeden, iri iri açılmış gözlerle bakıyordu ona. Farkında bile olmadan dudaklarını ısırmaya başladı.

"Yapma lütfen!" Jake yavaşça uzanıp genç kadının dudaklarına dokundu. "Ne zaman korksan dudaklarını ısırmaya başlıyorsun. Şu anda korkmakta çok haklısın aslında, bundan sonra seni hiç bırakmayacağım çünkü. O buz gibi adada yaşama savaşı verirken kendimi ölüme bırakmamı engelleyen bir tek şey vardı: Senin gülümseyen yüzünü düşünmek. Kendi kendime söz verdim. Geri döner dönmez seni bulacak ve bir daha hiç bırakmayacaktım. Başka bir erkeğe bakmana izin bile vermeyecektim."

Jake bir kahkaha attı. "Düşündüğüm şeyin hiç de uygarca olmadığının farkındayım, ama ben böyleyim işte. Orada, ölümle burun buruna yaşarken, seninle o tek sevişmemi asla unutamadığımı anladım. Hayatımın sonuna kadar da unutamayacaktım. Seni ilk gördüğüm gün-

den sonra başka hiçbir kadını istemedim."

Jake düşüncelerini toparlamak istercesine susmuştu. Genç kadın korku ve umut karışımı bir duyguyla, onun devam etmesini bekliyordu.

Jake boğuk bir sesle, "Seni ilk kez bir fotoğrafta görmüştüm," dedi. "Peter'da, senin fotoğraflarınla dolu bir albüm vardı. Bir gün o albümü bana gösterdi. Resimdeki o minik Afrodit'in kim olduğunu sorduğumda da bana senden söz etmeye başladı. Senden öylesine büyük bir sevgiyle bahsediyordu ki, içimde korkunç bir kıskançlık duydum. Sadece resmini görmüştüm, ama seni kıskanıyordum işte. O günden sonra yüzün hiç aklımdan çıkmadı. Emma bana senin hakkında nefret dolu mektuplar yazmaya başladığında, kardeşimi korumak üzere buraya geldim, ama aklımdaki asıl düşünce seni görmekti. Bir kadının sadece fotoğrafıyla bile beni bu kadar çok etkileyebileceğini kabul edemiyordum bir türlü."

Jake bir an duraksadıktan sonra, "Seni ilk kez gördüğümde büyük bir şaşkınlık yaşadım," diye devam etti. "Tam hayal ettiğim gibiydin. Seni, daha önce hiçbir kadını istemediğim kadar çok istiyordum. Kendi kendime, sana duyduğum şeylerin ihtirastan ibaret olduğunu tekrarlıyordum durmadan. Ne de olsa, kardeşimin kocasını baştan çıkaran kadındın sen. Peter'la yattığını düşünüyordum. Sonra Trent Addison'la nasıl evlendiğini öğrendim. Hakkında söylenen her şey, senin sürtüğün teki olduğunu kanıtlıyordu. Ama adada geçirdiğimiz günler boyunca, yaptıklarını bağışlatacak şeyler bulmaya başladım. Belki de büyükbabanı çok seviyordun ve onu üzmemek için Trent'i tuzağa düşürüp onunla evlendin. Peter'ı da gerçekten seviyordun, onunla yatmanın nedeni de buydu."

Jake'in sesinde korkunç bir acı vardı şimdi. Genç kadın güçsüz bir sesle, "Bana bunları anlatmana hiç gerek yok," dedi.

"Hayır, anlatmam lazım." Jake uzanıp genç kadının

dudaklarına minik bir öpücük kondurdu. "Peter'a âşık olduğunu düşünmek beni çileden çıkarıyordu. Seni yaralamak, gururunu kırmak istiyordum. Hep yanımda olmanı, beni sevmeni, sahip olduğun her şeyi bana vermeni istiyordum. Ama sana güvenemiyordum da. Hakkında duyduklarım hiç de hoş şeyler değildi."

Jake bir an durup içini çektikten sonra devam etti. "Ama günler geçtikçe, aslında başkalarının sandığından çok farklı birisi olduğunu düşünmeye başladım. Bir iyilik meleği değildin tabii. Biraz düşüncesizdin, her istediğini yapmak istiyordun, gururuna fazla düşkündün. Ama başka bir yönün daha vardı sanki. Ne kadar şefkatli ve iyi bir kadın olabileceğini görüyordum. Kısacası, uygunsuz bir kadına âşık olmanın nasıl bir şey olduğunu anlıyordum."

Cathy titrek bir sesle, "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" diye sordu. "Benim uygunsuz bir kadın olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Evet. Vahşi uygunsuzum benim."

"Anlıyorum." Cathy, kalbinin acıyla burkulduğunu hissediyordu. Jake'in kendisi hakkında düşündüğü şeyler hâlâ değişmemişti demek.

Genç adam tembel bir tavırla, "Öyleyse sana neden âşık oldum?" diyordu. "Neden seninle evlenmek istiyorum?"

Cathy kendini daha fazla tutamayarak kendini genç adamın kollarından kurtardı ve öfkeyle haykırmaya başladı. "Senin gibi kendini beğenmişin tekiyle evleneceğimi sanıyorsan çok yanılıyorsun! Dünyada senden başka bir tek erkek kalmasa bile evlenmem seninle!"

Jake bir kahkaha atıp genç kadını sıkıca kendine çekti ve haykırışlarını ateşli bir öpücükle susturdu. Bir yandan da, üzerlerindeki örtüleri çekiyordu.

Bakışları genç kadının çıplak vücuduna yönelmişti. "Beni büyülüyorsun Cathy. Senden başka hiçbir şey düşünemiyorum. Bir de bunu..."

Jake genç kadını yatağa çivilemişti sanki. Ani bir ha-

reketle onu iyice kendine doğru çekti.

Cathy bu hareketin aniliğine rağmen, sevişmeye hazır olduğunu fark etmişti. Demek ki biraz önceki enerjisi öfkeden değil, genç adama duyduğu istekten kaynaklanıyordu.

Genç kadın büyük bir zevkle gözlerini yumdu. Şu anda düşünebildiği ve hissedebildiği tek şey yaşadığı mutluluktu. İkisi birlikte zevkin doruklarına ulaşmışlar, büyülü bir dünyanın içinde kaybolmuşlardı.

Bir süre yerlerinden kımıldayacak gücü bile bulamadan nefes nefese yattılar. En sonunda Jake yumuşak bir sesle konuşmaya başladı. "Orada, ölümle savaşırken Peter'ın söylediği bir şey sürekli aklımı kurcaladı. Sana hiç dokunmadığını söylemişti, hatta Addison'un da seninle yatmadığını iddia ediyordu. Ona inanmamıştım, bana kendini deneyimli bir kadının ateşiyle vermiştin çünkü. Ama yine de... İçimden bir ses Peter'ın doğru söylediğini fısıldıyordu kulağıma. Söyledikleri doğru muydu Cathy?"

"Evet."

"Ama Addison senin kocandı."

"Trent çok gururlu bir erkektir. Tıpkı senin gibi... Benimle evlendiğinde Melly'ye âşıktı. Ondan başka bir kadına dokunmayı düşünmüyordu bile."

"Melly'ye âşık olduğunu Trent'le evlenmeden önce biliyor muydun?"

"Hayır, bilseydim onu benimle evlenmeye zorlamazdım. Trent o sırada kendi şirketini yeni kurmuş, büyükbabamdan da önemli bir miktarda kredi almıştı. Bu yüzden onun şantajına boyun eğmek zorunda kaldı. Ama evlendikten sonra bana elini bile sürmedi. Bizim evliliğimiz yalnızca kâğıt üstündeydi. Jake, onlara yaptıklarım için kendimi asla bağışlayamam. Melly ve Trent benim yüzümden üç yıl boyunca acı çektiler."

Genç adam yumuşak bir sesle, "Böyle konuşma lütfen," dedi. "Addison ve karısı seni bağışladığına göre, sen de kendini bağışlayabilirsin."

Cathy yavaşça yutkunup başını genç adamın omzuna gömdü. Duygularını daha fazla saklayamayacağını biliyordu. "Beni nasıl bağışladıklarını bir türlü anlayamıyorum. Seni tanıdıktan sonra, nasıl bir şey olduğunu anladım."

"Neyin nasıl bir şey olduğunu?"

"Âşık olmanın. Sevdiğin insan yanında olmadığında acı çekmenin."

"Benim için bunları mı hissediyorsun?"

Cathy dudaklarını oynatamıyordu artık, yavaşça başını salladı.

Jake boğuk bir sesle, "Bir tanem benim," diye fısıldamıştı. "Ne hissettiğini çok iyi biliyorum. İkimizin de başına aynı şey geldi. Neden o kadar öfkeli olduğumu sanıyordun? Ahlak kuralları diye bir şey tanımayan küçük bir sürtüğe âşık olmuştum. Cathy, yüzünü oraya saklamaktan vazgeç artık."

Cathy bir an duraksadıktan sonra başını kaldırdı. Mutluluk, yüzündeki güzelliği bin kat arttırmıştı sanki, Jake büyük bir istekle yutkunup genç kadının dudaklarına eğildi, ama kendini son anda tutacaktı. Daha önce, öğrenmesi gereken bir şey vardı. "Cathy, seninle ilk kez seviştiğimde içimde garip bir his uyanmıştı. Sanki... Sanki... Söyle, o senin için ilk miydi? İlk kez mi bir erkekle birlikte oluyordun?"

Genç kadın yavaşça başını salladı.

Jake acıyla gözlerini kapatmıştı. "İstekten ve öfkeden çılgına dönmüştüm. Aman Tanrım, kim bilir canını ne kadar çok yakmışımdır. Ama... Ama senin deneyimli bir kadın olduğunu sanıyordum. Biraz önce de... Sana çok kaba davrandım. Söz veriyorum, bir daha böyle birşey olmayacak."

"Hayır Jake, canım yanmadı. Tam tersine. Gerçi ilk deneyimimin öyle olacağını hiç sanmamıştım, ama ben de seni çok istiyordum. Her şey o kadar güzeldi ki. Biraz önce de öyleydi."

Genç adam bir kahkaha atıp Cathy'nin yanağını şef-

katle öptü. "Genç kızların ilk sevişmelerinde çok zorluk çektiklerini sanırdım. Korkularını yenmeleri için uzun uzun okşanmaları, sevilmeleri gerekir. Ama sen çok farklısın tabii. Tanıdığım kadınların hepsinden farklısın. Ufacık tefecik, narin bir kadınsın, ama için ihtiras ve güçle dolu." Jake yavaşça içini çekti. "Ben gerçek bir aptalım. Seni sevmemek için ne kadar çok uğraşmıştım."

"Biliyorum. Ama neden? Neden beni sevmek istemiyordun. Emma'nın bundan hiç hoşlanmayacağını bildiğin için mi?"

"Nedenlerden birisi de buydu. Beni hep kıskandı, ondan başka birisiyle ilgilenmemi istemedi. Peter'la evlendikten sonra değişeceğini sanmıştım. Ama olanları biliyorsun. Cathy, sana söylemek istediğim bir şey daha var. Emma'nın planından gerçekten haberim yoktu."

Cathy genç adama büyük bir sevgiyle sarıldı. "Söylemene gerek yoktu Jake. Bunu zaten biliyordum!"

Genç adam şaşkınlık dolu bir kahkaha attı. "Biliyor musun, bana hak ettiğimden çok daha fazla güveniyorsun. Emma'nın yaptığını gördüğümde, gerçekten yardıma ihtiyacı olduğunu anladım. Peter da karısının ne durumda olduğunu gördüğü için geri döndü. Onunla birlikte, günlerce Emma'yı ikna etmeye çalıştık. Sonunda sinirlerinin gerçekten bozuk olduğunu ve psikiyatriste gereksinim duyduğunu anladı."

"Adaya Emma'yı ikna ettikten sonra mı geldin?"

"Evet. Dinle Cathy, sana yaptıklarımın asla bağışlanamayacak şeyler olduğunu biliyorum. Bir tek özürüm var, o da seni çok sevmem ve bu sevgiden kaçmaya çalışmam."

"Bana duyduğun şeyin, yalnızca ihtirastan ibaret olduğunu söylüyordun."

"Seni kendimden uzaklaştırmak istiyordum. Ama bunu yapmam olanaksızdı. Sen benim içime işlemiştin Cathy. Sen olmadan hayatım bir cehennemden farksızdı. Mutsuzluğumun tek sorumlusu sendin, sana da benim

çektiğim kadar çok acı çektirmek istiyordum. Buraya geri döndüğümde seni cezalandırmaya kararlıydım. Ne kadar büyük bir aptallık yaptığımı o adada ölüm kalım savaşı verirken anladım. Aptallığım bana neredeyse hayatta en çok istediğim şeyi kaybettiriyordu: Seni."

"Ben seni sevmeyi adada geçirdiğimiz o günlerde öğrendim Jake. İstediğim her şey sende vardı. Seni mutlu etmek, istediğin her şeyi vermek istiyordum. Sonra sen... Sen..."

"Sana ihanet ettim."

"O anda bile, benim için bir şeyler hissettiğine inanıyordum. İçimde çok güçlü bir his vardı. Beni söylediğin kadar küçümsüyor olamazdın."

"Sen benden çok daha akıllısın Cathy. Gerçeği benden çok daha önce gördün."

"Beni bırakıp gittiğinde, seni unutmaya çalıştım. İçimdeki acıyı ve anılarımı bastırmaya çalışıyordum. Bunu başardığım pek söylenemezdi, ama tüm gücümle çabalıyordum. Aradan bir yıl geçtikten sonra seni gördüğümde, sevgimin hiç azalmamış olduğunu anladım.Ama bunu sana belli etmemeliydim. Seninle savaşmaya kararlıydım. Aklıma gelmişken..." Cathy'nin gözleri öfkeyle parlamaya başlamıştı. "Tiyatrodaki o kadın kimdi?"

Jake neşeli bir kahkaha atmıştı. "Emma'nın bir arkadaşı. Çok iyi bir kadındır, onu tanıdığında sen de seveceksin?"

Cathy mutlulukla gülümsedi. "Benden hoşlanıyor musun?"

"Ben seni seviyorum Cathy. Seni deliler gibi seviyorum. Şu anda, Büyük İskender'in dünyayı fethetme arzusuyla yanıp tutuşurken ne kadar mutlu olduğunu çok iyi anlıyorum. Benim dünyam da sensin Cathy. Seni çok seviyorum... İstiyorum..." Jake'in gözlerinde muzip bir ışık belirmişti. "Bu da bana, şu uzun uzun sevip okşama işini hatırlatıyor. Bu sefer sana kaba davranmak istemiyorum."

Cathy mutlulukla sevdiği erkeğe sarılıp gülümsedi.

Konuşmaya başladığında, sesi büyük bir istekle doluydu. "Hımm, ne demek istediğini anlıyorum galiba. Bence bu hiç de fena bir fikir değil."

Dedikodulara bakılırsa, son yılların en ilginç düğünüydü bu. Gelin damada, kolunda eski kocasıyla getirilmişti. Üstelik bu eski koca, kızını sevdiği erkekle evlendiren bir baba kadar mutlu ve heyecanlı görünüyordu.

Bir başka ilginçlik de, damadın sağdıcının eniştesi olmasıydı. Oysa yıllar boyunca bu eniştenin, gelinin sevgilisi olduğu sanılmıştı.

Bu yetmezmiş gibi, her iki erkeğin de eşleri düğüne katılmışlardı ve ikisi de hamileydi. Elleri şişkin karınlarının üstünde, son derece mutlu görünüyorlar ve geline sevgiyle bakıyorlardı.

Merak dolu gözler Melly Addison'ın yüzünden bir an olsun ayrılmıyordu. Genç kadının mutluluğunu gördüklerinde de, yeni bir merakla yanındaki kadına, yani damadın kardeşine yöneliyorlardı. Herkes onun, Cathy'yle pek çok kez korkunç kavgalar ettiğini biliyordu.

Ama dedikoducular istediklerini yine bulamayacaklardı. Çünkü Emma da son derece mutlu görünüyordu.

Damat ise her zamanki gibi gururlu ve soğukkanlı görünüyordu. Cathy yanına geldiğinde dönüp ona baktığı an dışında. O anda, en kötü niyetli dedikoducular bile gözlerinde biriken mutluluk yaşlarını silmek için bir mendil aramaya başlayacaklardı... Damadın bakışlarındaki sonsuz sevgi ve istek onları bile etkilemişti.

Geline gelince...Beyaz incilerle süslü ipek gelinliği ve güzel yüzünü çevreleyen parlak saçlarıyla her zamanki gibi çekiciydi ve yüzündeki ifadeden, dünyada Jake'le kendisinden başka insanların da olduğunu tamamen unuttuğu anlaşılıyordu.

Kıskanç kadınlardan birisi yavaşça içini çekti. Kendi hayatının ne kadar boş ve anlamsız olduğunu, bu güzel gelinin gözlerindeki mutluluğu gördüğünde anlamıştı.

Çok sonra, bütün yiyecekler tüketildiğinde ve şampanyalar içildiğinde, bütün konuklar gidip karısıyla baş başa kaldıklarında, Jake mutlulukla içini çekti. Gözlerinde istek dolu bir ifadeyle, genç kadının vücudundan süzülüp yere kayan ipek gelinliğe bakıyordu.

Gelinliğin altında minicik, ipek iç çamaşırları vardı. Cathy bir an durup, artık sonsuza dek sahip olduğu erkeğe baktı. Vücudu şiddetli bir heyecanla titriyordu. Sonra yavaşça uzandı ve bu erkeğin güçlü omuzlarını ve geniş göğsünü saklayan gömleğin düğmelerini çözmeye başladı. Ama ellerindeki titreme bu işi oldukça zorlaştırıyordu.

"Korkuyor musun?"

Cathy başını salladı. "Nasıl korkabilirim ki? Yanımdaki sensin."

Jake genç kadını büyük bir sevgiyle kendisine çekti. Kalp atışlarının hızı, şu anda ne kadar heyecanlı olduğunun en belirgin kanıtıydı.

Cathy boğuk bir sesle, "Seni çok seviyorum," diye fısıldadı.

"Ben de seni çok seviyorum." Jake genç kadını kucağına alıp yatağın üzerine bıraktı. Becerikli ellerle, genç kadının üstündeki en son giysi parçalarını da çıkarıyordu.

Sonra durup karşısındaki bu güzelliğe baktı. Cathy'nin yüzünü okşayan parmakları büyük bir heyecanla titriyordu. Boğuk bir sesle, "Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Seni gördüğüm güne kadar, başka bir insana gereksinimim olduğunu hiç fark etmemiştim. Hayatım boyunca yalnız kalmayı yeğledim, bu yüzden bir kadına âşık olduğumu kabul etmek benim için çok zordu."

"Bense hayatımı reddedilmeye alışarak geçirdim." Cathy genç adamın üzerindeki gömleği çıkarmıştı. Yüzünü onun sıcak göğsüne gömerek, "Birlikte olabileceğimizi, hatta evleneceğimizi düşünemezdim bile," dedi. "Belki de bu yüzden, hakkımdaki yanlış izlenimlerini düzeltmeye çalışmadım."

"Zaten sana inanmayacak kadar kör olmuştum. Ama bundan sonra bana söyleyeceğin her şeye inanacağım Cathy. Sana inanacağım." Genç adamın sesindeki titreme, duyduğu heyecanı belli ediyordu. "Hayatımda ilk kez bir insana bu kadar çok güveniyorum. Sana hayatımı hiç çekinmeden teslim ediyorum Cathy."

"Bense seni her şeyden, hatta hayattan bile çok seviyorum. Seni seviyorum Jake."

Jake kendisini daha fazla kontrol edemiyordu artık. Bundan sonra sözlerin yerini, birbirlerine duydukları istek alacaktı. Jake'in boğazından hafif bir inilti yükseldi. Üzerindeki giysileri çıkarırken, bir an önce genç kadının çıplak tenini vücudunda hissetmeyi ne kadar çok istediği belli oluyordu.

Cathy büyük bir mutlulukla karşısındaki erkeğe baktı. Bu erkek, hayatının sonuna kadar kendisinindi artık. Şu anki mutluluğu, aylarca çektiği tüm acılara değerdi. Evet, aşkın en büyük armağanı yine kendisiydi.



Beyaz Dizi

Bu adamın kendisini daha fazla etkilemesine izin vermemeliydi.

Trent'le evlendiğinde hayatı tanımayan, şımarık bir kızdı yalnızca. O günler şimdi geride kalmış, Cathy zenginliğin körleştirdiği gözlerini açıp, bencilliğinden sıyrılmıştı. Jake'le karşılaşması, Tayland'da öksüz çocuklar için iki yıl çalıştıktan sonra Yeni Zelanda'ya döndüğü günlere rastladı. Ünlü bir yazar olan Jake Ferrers, genç kızın yakın dostu Peter'ın kayınbiraderiydi. Peter'ın karısı Emma, kocasıyla Cathy arasındaki dostluğu çok yanlış değerlendiriyor, kıskançlık krizlerini kardeşi Jake'e bulaştırmaya çalışıyordu. Genç kız bu durumdan ve Jake'in etkileyici bakışlarından kurtulmak için Maori Adası'na kaçacak, ancak beklenmedik bir karşılaşma...

Gelişim Yayınları **2500 TL.** (KDV Dahil)